

in direct de pe navele de salvare:

TRAGEDIA DE LA CONSTANȚA

9784 sem I

pag. 16

Nr. 1-2 • 10-16 ianuarie 1995 • 32 pagini - 500 lei - 3.70 DM •

FLACĂRA

Fondată în 1911 de C.BANU

editată de
C. Publicațiile FLACĂRA S.A.

Președinte - director general
GEORGE ARION

Redactor șef
EUGEN CHIROVICI

Una dintre victime

Aici a fost un dig

Furia dezlanțuită...

... a lăsat în urmă dezastrul

Ei au sfărtecat
navele

Nu există supraviețuitori

O televiziune
pentru toată lumea:

KAPPA

(27 de programe TV satelit)

■ Dialogați cu ea
prin revista noastră.

Scrieți-ne!

**În acest număr,
16 pagini
de divertisment,
integrame
și umor**

Flacăra
BIS
magazin

45%

Furtul secolului

pag. 2

Le Niputi, un thailandez ocrotit
de 37 de ani de către un
regal, s-a scuturat dintr-un
scandal diplomatic și
se va afla în viața publică.

43%

**Naturistul
RAUL DUMITRESCU
s-a vindecat
miraculos
de cancer!**

pag. 8

**Un straniu
mesaj
galactic**

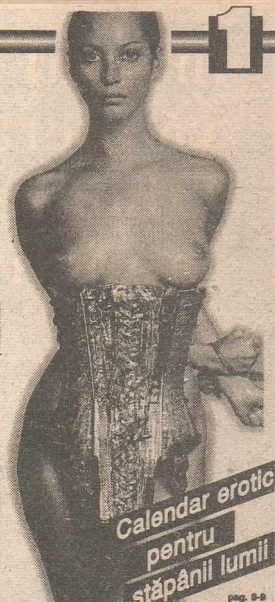
pag. 9

laboratorul de
**Poliadren
energetice
ale
savantului
DINU-
STEFAN
MORARU**

76%

În premieră mondială, la
15 decembrie, savantul
univ. dr. Ing. Dinu-Stefan
Moraru, acționând a pre-
sentat comunicarea
pentru autorizația de
construcție a poliadren
energetice în cadrul
simpozionului
"Poliadren și gîrile de
grâu", la simpozionul orga-
nizat de Centrul de Cercetări
pentru Tehnologii Ecologice.
Poliadren energetice sunt
executate din sîrmă de cu-
pru, grafit sau carton, și au
la bază sau pe muchii cinci
cercuri cu raza în șirul lui
Fibonacci. Ele concentrează
energia cosmică reușind

distrugea microorganismele
putrefacții. Datorită acestor
proprietăți s-au reușit mun-
dicarea cămii, menținerea
cămii în apă energizată timp
de un an de zile (cu pă-
trare nealterată a calității),
menținerea în viață a unui
pește într-o piscină ener-
getică (peștele se roșește,
permanente, numai în sens
invers alor de cauză),
menținerea transparenței - a
unui ochi de căță (aplicație
realizată după dîna dîi Ing.
Ion Micu, inventator renumit
din Baia Mare).

**Calendar erotic
pentru
stăpînii lumii**

pag. 9-8

MASINA DE SCRIS

își anunță premiile:

■ martie;

editarea gratuită

a unei cărți

■ noiembrie:

1.000.000 de lei

Amănunte în pag. 12-13

**Ce îi rezervă
lui Ion Iliescu
anul 1995
aflați din**

CALENDARUL VESEL

**Grăbiți-vă, ultimele
exemplare se mai
află la chioscuri!**

**Publicațiile FLACĂRA S.A.
angajează prin concurs
director economic**

Cu ocazia sărbătorilor de iarnă

TAROM

urează tuturor pasagerilor și firmelor colaboratoare

un An Nou fericit !

În anul ce tocmai sosește, Compania TAROM vă oferă zboruri regulate și charter în toată lumea, cu aeronave moderne, la prețuri atractive, cât și servicii pe care le dorește a fi cât mai de calitate.

La mulți ani !

Pentru informații, vânzări și rezervări vă rugăm să vă adresați la Agenția Centrală TAROM ori la agențiile și agenții de vânzări TAROM din țară.

București: Agenția Centrală TAROM din str. Brezolanu nr.10, tel. 615.04.99, 613.42.95;

Agenția TAROM din str. Buzzești (Plaza Victoriei) nr.59-61, tel. 659.41.25; 659.41.85;

Hotel INTERCONTINENTAL, Bd. Nicolae Bălcescu nr.4, tel. 210.73.30; Hotel BUCUREȘTI, Calea Victoriei nr. 63-81, tel. 614.28.89;

Arad: str. Unirii nr.1, tel. (057)211.567; **Bacău:** str. Bălcescu nr. 1, tel. (034) 111.462;

Caransebeș: str. Mihai Viteazul, nr. 3-5, tel. (055)513.063;

Cluj-Napoca: Plaza Mihai Viteazul nr.11, tel. (064)194987;

Constanța: str. Ștefan cel Mare nr.15, tel. (041) 662.632;

Craiova: str. Calea București nr.2, tel. (051)111049;

Iasi: str. Arcu, nr.3-5, tel. (032)115.239; **Oradea:** Plaza Republicii, nr.2 (059)131918; **Ploiești:** Bd. Republicii, nr. 17, tel. (044)145.165;

Sibiu: str. Bălcescu, nr.10, tel. (069) 211.157;

Suceava: str. Bălcescu, nr.8 (030)214.686;

Timisoara: Bd. Revoluției, nr. 3-5, tel.(056)190.150;

Târgu Mureș: Plaza Trandafirilor, nr.6-8, tel. (065)136.200;

Tulcea: str. Gării, tel. (040)511.227.

PUBLICATIILE

Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J. 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administrație:

Președinte - director general: **GEORGE ARION**

Membri: **Ion D. Goia, Alexandru Pășărin, Mihai Săndoiu, Liviu Timbus**

Director economic: **ANTON PORUMB**

Director juridic - personal: **CORNELIU OLTEANU**

Director publicitate și suplimente speciale: **MIHAI SĂNDOIU**

Director difuzare: **MANUELA VASILIU**

Șef cabinet: **CĂTALINA ȘTEFĂNESCU** (617.47.63; 2002)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.

Telefoane: 617.60.10.; 617.60.20, cu interioarele de mai jos

Fax: 312.82.89

Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București

Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București.

Flacăra

Redactor-șef: **EUGEN CHIROVICI**

Consilier: **LIVIU TIMBUS**

Secretar general de redacție: **ADRIANA CHIROVICI**

Telefon: 2559

■ **POLITICĂ** (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian Ghițeanu, Roxana Stancu

■ **EXTERNE** (2560) - Ion D. Goia, Ștefan Nicolae

■ **SOCIAL** (2128) - Alexandru Arion, Dan Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Toma Roman jr., Constantin Severin, Lucia Ștefanovici

■ **SPORT** (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu

■ **FOTOREPORTERI** (2528) - Petre Cojocariu, Elena Ghera, Florin Ioniță

■ **CORRESPONDENȚI ÎN ȚARĂ:** Pașcu Balaci, Ion Ceacăru, Petru Novac Dolângă

■ **CORRESPONDENȚI ÎN STRĂINĂTATE:** Alexandru Graur (Italia), Emanuel Tănjală (SUA), Mihai Rusu (Germania)

■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - Crina Gorgoi, Adrian Petrescu

■ **CORECTURĂ** (1453) - Maria Antonescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu

RIBUS REBUSACHE

maxi SKANDY

Director publicații de divertisment:

ALEXANDRU PĂȘĂRIN

Redactori șefi adjuncți:

MIHAI ZGUBEA ("Rebus")

CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")

Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu, Simona Pășărin, Simona Simzianu

Telefoane: 2036 (director), 1457 (redacție)

PUBLICITATE ȘI SUPLIMENTE SPECIALE (2600; 618.15.32): **Călin Mărcușanu**, Irina Braviceanu, Dan Ciuciuc, Adriana Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria, Dana Toader

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: **Eugen Mașotă**, Maria Călin, Mirela Fotea, Nela Glodian, Cristina Topolski, Cezar Munteanu

DIFUZARE: (617.59.69): Gabriel Bumb, Cora Ciocănu, George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerică Leon, Marius Procopie, Nicolae Șerban, Mihai Șoldănescu

PERSONAL (2560): Adrian Boicescu

FINANCIAR-CONTABIL (2143): **Avidă Balca**, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela Pătrășcoiu, Florența Tudor

ADMINISTRATIV (2634): **Dan Mircea Popa**, Marian Băicoianu, Liliana Crețu, Mariana Sănduleasa,

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - București, România

TIPARUL TIPOREX S.R.L.

Revista FLACĂRA utilizează informații furnizate de agenția MEDIAFAX
Închiderea ediției: sâmbătă ora 10

Viata sub un președinte de regat

George Arion

Optimiștii înfrânți

Deși a publicat doar câteva cărți, Maria Marian și-a definit deja cu precizie un spațiu literar inconfundabil, unde guvernează ironia și umorul de bună calitate. În recentul său volum de amintiri răzlețe din perioada 1944-1994, *Optimiștii înfrânți*, ea rememorează, folosind aceleași procedee, evenimente importante din istoria „generației năuce”, cum își numește autoarea generația din care face parte. Autoarea depune mărturie despre ultimii ani ai războiului, abdicarea regelui Mihai, colectivizarea forțată, ședințele de partid urmate de excluderi sau chiar de aruncarea în închisori, sistematizarea samavolnică a satelor, cultul personalității, teroarea instaurată prin mijloace rafinate, toate acestea și multe altele conducând la o luptă pentru supraviețuire prin duplicitate. Meritul principal al lucrării este, desigur, acela de a fi un document alcătuit cu sinceritate despre o epocă pe care a traversat-o fiecare, cu dificultăți mai mari sau mai mici, după cum s-a priceput sau cum i-a fost norocul.

Ca numeroși alți colegi de generație, scriitoarea a pornit, cu elan, în tinerețe, la edificarea societății pe care propagandiștii deșănțați au decretat-o cea mai bună și mai dreaptă, pentru

ca, la maturitate, să descopere gustul amar al deziluziei și al înfrângerii, fiindcă vieți s-au irosit, fiindcă destine s-au frânt. Dar decepția nu i-a metamorfozat paginile într-un rechizitoriu plin de venin, încărcat de ură. Maria Marian a avut puterea de a se despărți de acest trecut sumbru din existența noastră cu un surâs malițios, oricât de atroce ar fi întâmplările pe care le istorisește. Detașarea din relatare îi conferă noblețe. Marile cărți care vor apărea despre aceeași epocă vor apela, cu siguranță, la o astfel de manieră de prezentare a faptelor. Ele nu vor transforma într-o răfuială penibilă ceea ce trebuie să fie o analiză la rece a unei secvențe greșite din istoria omenirii. La cinci ani de la evenimentele din decembrie '89 n-a apărut încă o carte substanțială despre ceea ce am trăit aproape o jumătate de secol. Nici n-avea cum. Amintirile încă mai dor, eroii mai pot fi întâlniți pe stradă. Dar, vorba poetului: „Voi scrie un vers când voi fi liniștit...” și de-abia atunci cineva ne va dăruia o carte zguduitoare, care ne va răscoli conștiințele.

Domnul CORNELIU COPOSU e încrezător

Convenția va câștiga alegerile viitoare

□ Este consecința logică a guvernării actuale

Domnule președinte, cum apreciați că a fost anul 1994 pentru PNȚCD și pentru Convenție?

- Pentru PNȚCD a fost un an bun, care i-a permis să-și extindă la încă 150 de localități organizațiile, fiind vorba tocmai de regiunile în care eram deficitari. În momentul de față, partidul are organizații locale în 3700 de localități, bineînțeles, în toate orașele, municipiile și județele țării. Din acest punct de vedere, am făcut anumite progrese și partidul s-a consolidat, și-a întărit organizațiile și a soluționat litigii existente în organizațiile teritoriale în care a intervenit dihonă.

Pe linie de Convenție, situația este mai puțin bună, în sensul că 1994 a adus dispute determinate de dorința unor șefi de formațiuni de a face valuri în jurul persoanei și partidului pe care îl reprezintă. S-au înregistrat niște propuneri aberante, care nu aveau nici măcar seriozitatea care să le fi permis să fie luate în considerare, dar în același timp ele au perturbat bunul mers al Convenției și au blocat definitivarea protocolului care trebuia să ierarhizeze, pe linie de pondere politică, toate formațiunile intrate în alianță. S-au manifestat și anumite tendințe centrifugale. N-aș putea spune că situația CDR este bună, nici că anul 1994 ar fi ameliorat-o. Totuși, cred că situația se va păstra sub control, că unitatea Convenției va fi salvată și că anul 1995 va aduce o stabilitate care să asigure existența unei alianțe opoziționiste puternice, care să câștige alegerile viitoare, fie că vor fi anticipate, fie că va trebui să așteptăm sfârșitul mandatului actualului parlament.

În ceea ce privește țara, consider că anul 1994 a fost un an catastrofal, în sensul că sărăcia și-a extins rădăcinile peste o mare parte a populației, peste 60% din populația României trăiește sub nivelul decent de trai, încolțită de sărăcie, sărăcie care tinde să se extindă. Această situație este îngrijorătoare pentru că poate determina niște nemulțumiri explozive în teritoriu - model avem recentă grevă de la Reșița. Răbdarea cunoscută, tradițională a românului are, totuși, un plafon și se pare că incapacitatea totală a actualului guvern de a soluționa criza acută, colapsul financiar și criza socială, morală și politică în care a fost antrenată țara, este ajunsă la apogeu și este îngrijorătoare nemulțumirea care ar putea determina și niște mișcări de stradă supărătoare și nedorite. Deci, din punct de vedere al evoluției țării, consider că 1994 a fost un an nociv, care nu a adăugat nimic în ameliorarea situației ei, dimpotrivă, a înrăutățit-o în mod vizibil! Ceea ce este mai grav este faptul că opinia publică nici nu vede, nu întrezărește măcar posibilitatea de ameliorare, fiindcă dacă vezi perspectivele unei îmbunătățiri a situației, poți suporta cu mai multă ușurință criza cu care ești confruntat. Or, la

noi nu se vede, nu există nici o perspectivă de ameliorare a situației economice, ba, mai mult, actualul regim nici măcar nu se gândește la o soluție - probabil că este și incapabil să o realizeze! În condițiile acestea, va încerca să prelungească agonia guvernamentală cu una sau două remanieri după care, nemaexistând nici o soluție de prelungire, va trebui să recurgă, vrând-nevrând, la alegeri anticipate, alegeri anticipate pe care nu le dorește nici președintele și nici partidul majoritar, dar care vor fi o ultimă soluție, după ce se va încerca ieșirea din impas prin eforturi guvernamentale.

- Deci, dumneavoastră vedeți posibilitatea unor alegeri anticipate?

- Da, dacă nu există o soluție pentru ieșirea din impas și dacă guvernul nu este în stare să amelioreze situația sau măcar să ofere opiniei publice perspective încurajatoare de îmbunătățire, înseamnă că va trebui, vrând-nevrând, să recurgă la aceste alegeri anticipate. Este o concluzie logică, nu că aș dori eu, neapărat, aceste alegeri deși, așa cum arată ultimele sondaje de opinie, ponderea partidelor politice și adeziunea opiniei publice sunt fundamental schimbate. Nu se mai poate conta pe procentajul oferit de alegerile din 1992. Sigur că orientarea opiniei publice s-a schimbat radical, lucru pe care îl pot confirma numai alegerile, numai ele pot certifica această schimbare de opinie pe care noi o vedem, o simțim și pe care o demonstrează chiar și sondajele.

- Credeți că este posibil ca o parte din electoratul care și-a schimbat opțiunile politice pe care le avea în 1992 să nu se îndrepte către Convenție ci către extreme - PSM, PRM, PUNR?

- Eu cred că nu. Sigur, acest pericol există. Teoretic, criza acută și sărăcia împing electoratul spre extreme. În practică însă, la noi, situația este nițel schimbată. Pornesc mai întâi de la sondaje, care, departe de a arăta un aflix al opțiunilor populare spre extreme, arată o scădere a popularității acestor partide. La noi e o situație specială și o explic: la noi nu există dreapta și stânga guvernamentală. Pentagonala este compusă din cinci formații, toate comuniste. Indiferent de haina pe care o îmbracă, s-au întâlnit frățește pe linia acelorași obiective care sunt specifice marxism-leninismului! Așa că, fie că este vorba de un partid iudeofag, maghiarofag, anglofag sau - și asta le caracterizează pe toate! - românofag, e vorba de aceeași Mărie cu altă pălărie, de aceiași comuniști travestiți în diverse chipuri, care nu urmăresc decât menajarea propriei lor situații materiale. Partidele la care au aderat sunt partide de conjunctură, partide fără ideologie, fără doctrină și fără program, așa cum este și partidul de guvernământ al dlui Iliescu.

Singurul liant al aderenților lui este interesul pragmatic, interesul material care îi ține uniți. De aceea am și făcut o afirmație care mi-a atras proteste vehemente, și anume că, odată cu căderea de la putere, partidele astea se destramă fiindcă nu mai au liantul care îi ține împreună.

Deci, revin la pericolul stângismului, un pericol pe care l-ar declanșa prelungirea sărăciei: la noi nu mai există o soluție la care să recurgă electoratul dincolo de Pentagonală, pentru că ei sunt comuniști! Dincolo de comuniști n-ar mai fi decât anarhiștii și atunci, militând pentru comunism și solidarizându-se să prelungească agonia comunismului în România, nu pot să ofere electoratului o soluție de împingere spre și mai de stânga! Cam așa văd eu situația.

- Domnule președinte, recenta atitudine a dlui Valentin Gabrielescu a surprins într-un mod foarte neplăcut opinia publică! Dar acest caz vine după alte „cazuri”: gestul dlui Vasile Geonea, de dezertare și de aplecare de la verticalitatea recunoscută a dvs. și a PNȚCD, după ieșirea în public, lipsită de eleganță și fair-play a dlui Rațiu. Ce se întâmplă în PNȚCD, de ce aceste surprize, cum le explicați?

- Situațiile nu sunt comparabile. Este adevărat că noi am trecut prin câteva experiențe amare cu anumiți oameni. Cazul Geonea, de acum doi ani, a fost, evident, o tendință de carierism pe temeiul unui mandat parlamentar. Cazul Rațiu este o izbucnire cronică, pentru că dl Rațiu nu este la prima ieșire de acest fel, prin care face niște tentative, din păcate, pentru el, irrealizabile, pentru a se afirma pe plan politic. Sigur că dorința de a urca pe scara ierarhică a partidului este explicabilă, deși sunt unele persoane, printre care îl includ și pe dl Rațiu, care ar trebui să fie pline de grațitudine pentru situația pe care le-a oferit-o partidul fără nici un fel de justificare meritorie!

În ceea ce privește ultima ieșire a prietenului Gabrielescu, este vorba, după opinia mea, de faptul că l-a luat gura pe dinainte, pentru că oamenii care nu sunt foarte versați în treburile politice și mai cu seamă temperamentele pasionale foarte des sunt expuse să sară peste cal. Sigur că dl Gabrielescu, atunci când a făcut declarațiile care au surprins presa și care au dat loc la multe comentarii, nu s-a gândit că aceste declarații vor avea publicitate, dimpotrivă,

Fotografie de FLORIN IONȚĂ

(Continuare în pag. 4)

(Urmare din pag. 3)

a crezut că rămân între comisie și dl președinte Iliescu. Dl președinte Iliescu, însă, cu șiretenia lui caracteristică, a socotit că este cazul să utilizeze această pseudoaudiere în fața comisiei senatoriale ca argument electoral și a ocupat spațiul de patru ore al emisiunilor TV într-un moment de maximă audiență, când poate că telespectatorii s-ar fi bucurat de un film bun sau de un comentariu mai agreabil decât monologul dlui președinte.

- Este posibil să mai apară „surprize” din acestea?

- S-ar putea! Dacă mi-ați fi pus întrebarea asta în perioada dinaintea de 1947 v-aș fi putut răspunde cu certitudine NU, pentru că atunci era vorba de o familie în care cunoșteam pe toți componenții de zeci de ani de zile. Partidul, în afară de generația veche, care este redusă acum la un mănunchi, este format, după revoluția din '89, din oameni care au aderat cu entuziasm la programul și principiile noastre. Sigur că rodajul încă nu s-a făcut, de aceea nu poți avea niciodată certitudinea unor atitudini așa cum poți avea când este vorba de niște camarazi de luptă politică de zeci de ani de zile. Eu sper, totuși, că nu se vor repeta cazuri supărătoare de felul celui pe care l-ați citat. De altfel, partidul nici nu a intenționat să sancționeze grav această abatere a dlui Gabrielescu, pe care dănsul a regretat-o, ci pur și simplu să marcheze o atitudine și să sancționeze o distanțare de principiile partidului, lucru care nu putea fi evitat. Dl Gabrielescu și-a recunoscut greșeala, a motivat-o că a fost luat de temperament și determinat să aibă o atitudine despre care și-a dat seama că este eronată. Dănsul, prin forța lucrurilor, a demisionat din demnitatea pe care o deținea și a acceptat un vot de blam. Eu sper în redresarea lui, pentru că este un om foarte util, dinamic și care este apropiat partidului, indiferent de faptul că a avut un moment de eclipsă.

- Analizii politici consideră că există o distanțare, care tot crește, între nevoile, dorințele și speranțele electoratului, pe de o parte, și clasa politică, pe de altă parte. Dacă această teză este valabilă pentru clasa politică a guvernanților și a majoritarilor, se încearcă, în schimb, într-un mod foarte profesionist, ca această teză să „păteze” și oameni politici ai

Opoziției.

- Din păcate, nu este numai o supoziție, este o realitate! Această distanță, în ceea ce privește partidele de opoziție, s-a mărit pentru un motiv foarte simplu, pragmatic: din cauza lipsei mijloacelor materiale de păstrare a contactului permanent cu masele electorale. Aici există un decalaj între formațiunile de la putere și cele opoziționiste. Opoziția este săracă, nu are mijloace de transport, nu are la îndemână mijloace audio-vizuale pentru ca să-și facă cunoscute opiniile, proiectele și programele, în vreme ce guvernul, care ar avea această posibilitate, nu are ce populariza, fiindcă partidul de guvernământ nu are program! Este un partid fără program, iar strategia de program economico-social pe care a prezentat-o dl Văcăroiu o dată cu instalarea domniei-sale, în realitate nu este decât o înșiruire de obiective benefice și nu un program și un sistem de realizare a acestor obiective. Opoziția are program, are un program de criză, are un program pe termen scurt și un program pe termen lung, pe care a încercat să le popularizeze, fără, însă, prea mare rezultat, pentru că noi nu avem la dispoziție televiziunea, care reprezintă 3/4 din posibilitățile de audiență la opinia publică, nu avem priză, criza hârtiei și cheltuielile de tipărire sunt atât de mari, încât zilnic dispar organe de presă. Partidele de opoziție se poate spune că nu au nici un organ de presă. Din fericire, mai există câteva ziare independente care, chiar dacă nu reprezintă atitudinea oficială a Opoziției,

totuși prin mijlocirea lor, se pot face cunoscute anumite tendințe, anumite poziții, anumite obiective ale Opoziției.

Revenind la întrebarea dvs., din păcate această distanțare de electorat este reală. Asta a determinat, odată și cu depri-marea motivată prin imposibilitatea de realizare a unei ameliorări, apatia opiniei publice. La proximele alegeri nu va fi suficient să depunem eforturi pentru propagarea unui program ci va trebui, în primul rând, să combatem această apatie și să determinăm oamenii să se folosească și de obligația cetățenească de a participa la vot. Asta va fi prima obligație! Pentru că, așa cum rezultă din ultimele confruntări din alegerile locale, mare parte din populație, în special generația tânără - lucru care este regretabil! - se abține de la vot, nemaicordând nici o importanță acestui drept cetățenesc care este, de fapt, singurul care determină viața de mâine a națiunii. Va trebui să combatem această apatie și să determinăm oamenii să-și exercite acest drept de vot!

- Credeți că este bine ca dl Emil Constantinescu să fie, în continuare, candidatul CDR la președinția României?

- Cred că da, pentru că, după părerea mea pragmatică, ar fi păcat ca CDR să piardă un capital investit! Cele aproape cinci milioane de voturi pe care cu concursul nostru și datorită propagandei noastre le-a recoltat dl profesor Constantinescu, cred că trebuie fructificate. De aceea, eu îl susțin pe dl Emil Constantinescu, așa cum l-am susținut în fruntea CDR și motivul pentru care m-am retras de la conducerea acestei alianțe opoziționiste a fost tocmai pentru ca să las un loc de validare a candidatului nostru de la ultimele alegeri.

(Continuare în numărul viitor)

MARIAN GHÎTEANU ■

Despre fostul secretar general al PNȚCD, Valentin Gabrielescu, revista noastră a relatat în nenumărate rânduri. Domnia sa devenise una din prezențele constante ale rubricii „Vorbe, vorbe... din popor”. Și trebuie să recunoaștem că umorul domniei sale, vizibil involuntar, era de natură să descrețească frunțile încruntate ale observatorilor

unei scene politice deosebit de încrâncenate. Felul de a fi al domniei sale era însă incompatibil cu multitudinea dar mai ales cu importanța funcțiilor pe care le deținea în partid și nu numai. Căci predilecția pentru umorul involuntar nu putea să nu se reflecte în activitatea politică pe care dl Gabrielescu o desfășura.

Prea mic pentru un război atât de mare

Valentin Gabrielescu eliberează ringul

Ceea ce a pus capac gafelor săvârșite până acum de Valentin Gabrielescu a fost lamentabila prestație din cadrul Comisiei parlamentare pentru cercetarea evenimentelor din decembrie 1989. După ce mai bine de un an dl Gabrielescu

s-a străduit din răputeri să-l aducă pe dl Iliescu în fața comisiei, am avut surpriza să constatăm că reprezentantul PNȚCD nu a pregătit - absolut deloc acest important eveniment. Întrebările au fost nerelevante, iar audierea haotică. Singura obsesie a dlui Gabrielescu era următoarea: de ce actualul președinte s-a

dus, așa, spontan, direct la TVR, unde a și apărut pe post în calitate de salvator. Sigur, președintele nu putea pica în așa-zisele curse întinse de șeful comisiei. Din simplul motiv că n-au existat asemenea curse. Apoi și dl Coposu tot la Televiziune s-a dus pe 22 decembrie 1989. Dar domnia sa nu a fost primit în interior. Iată deci o chestiune cu mult mai interesantă, căreia dl Gabrielescu nu i-a dat importanța cuvenită: cine hotără (cum și pe ce baze) care personaje pot zâmbi direct națiunii și care persoane rămân la poarta vestitei instituții din Calea Dorobanților.

Tot fostul secretar general al PNȚCD, blagoslovit recent cu o sancțiune numită „moțiune de blam”, este autorul unei gafe politice majore, dar, spre norocul partidului domniei sale, mult mai puțin mediatizată. Votul său a condus într-o primă fază la suspendarea PSDR din Convenția Democratică. Fără știrea conducerii PNȚCD, dl Gabrielescu a votat atunci pentru suspendare, iar la următoarea conferință de presă, prim-

vicepreședintele partidului, Ion Diaconescu, nu știa cum să spele obrazul.

Oricum, și fără a mai fi secretar general al PNȚCD, dl Gabrielescu ne va reprezenta în continuare la Consiliul Europei. Să ne mai mirăm de faptul că Occidentul tratează altfel cu actuala putere din România? Doar a avut prilejul să vadă delegația noastră și să compare...

Măsura dictată asupra venerabilului senator nu a venit însă ca urmare a multiplelor gafe făcute, ci mai ales datorită mediatizării pe care TVR a făcut-o audierii cu pricina. S-a putut vedea atunci un Ion Iliescu învingător, care poza în conciliant și sfătuitor simpatic și care în sinea sa se bucura văzând că nu are adversari pe măsură. Nici prezența dlor Șerban Săndulescu (PNȚCD) și Adrian Popescu-Necșești (PNLCD) n-a putut schimba situația, primul tăcând mâlc, iar al

doilea fiind replica liberală a țărănistului V. Gabrielescu.

Iată deci că Opoziția mai are o problemă pe care trebuie s-o rezolve grabnic. Ea ar putea fi foarte bine sintetizată de zicala „Omul potrivit la locul potrivit”. Ar fi cazul să se practice acest lucru, măcar acum, după cinci ani de activitate politică plină de înfrângeri. E nevoie de un suflu nou.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Unele voci din interiorul PNȚCD susțin că senatorul V. Gabrielescu ar fi omul actualei Puteri. Dar dl Gabrielescu a fost unul dintre cei mai verticali deținuți politici. N-a făcut nici un compromis în perioada de detenție, iar colegii de suferință își amintesc cu profund respect de acele momente. Numai că adevărul este uneori dur: a fi fost deținut politic nu presupune în mod obligatoriu că ești și un veritabil om politic. Adică, pe capul dlui V.G. cineva a pus o pălărie mult prea mare.

Încet, dar sigur, vine barza liberală

Partidul unificat se va naște în luna mai

Prima conferință de presă a Alianței Civic-liberale (ACL), structură ce reunește patru partide liberale: PNL, PNLCD, PL '93 și PAC, n-a fost de loc spectaculoasă. Decât poate în măsura în care a reunit la aceeași masă lideri ai unor formațiuni care nu ratau nici un prilej pentru a ne dovedi că nu se agreează. Iată deci că dacă ai voință și-ți cunoști interesele, poți trece și peste orgolii.

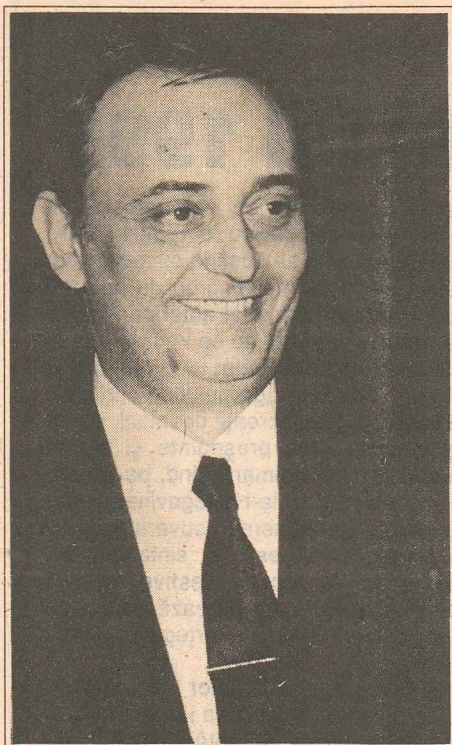
Sigur, unele publicații s-au grăbit deja să speculeze o oarecare distanțare a președintelui PAC, Nicolae Manolescu, de ideea funda-

mentală a acestor alianțe - fuziunea celor patru formațiuni până cel târziu în mai 1995. Poziția relativ rezervată a dlui Manolescu poate fi pusă mai degrabă pe seama unei prudențe născute din intenția de a avea cât mai multe atuuri de partea sa la aceste negocieri, decât din lipsa de voință politică în a face acest pas decisiv. În fond, după ce ai semnat un asemenea document este limpede în ce poziție te poți pune renunțând la angajamentele luate. Or, liderul PAC numai de lipsă de inteligență politică nu poate fi bânuit.

Să mai reținem că această alianță va crea grupuri parlamentare unice în Camera Deputaților și în Senat, ceea ce este de natură a plasa gruparea liberală în primele trei ale eșichierului politic actual și că dacă unificarea se va produce cu adevărat, polul liberal nou creat va fi de natură a da frisoane atât actualei puteri, cât și unor partide de opoziție care „umblă în zona” locomotivei CDR (nu din prea multă vocație sau pricepere, cât mai ales din lipsă de concurență).

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Mici secrete, mici regrete

Ce anume l-a cumințit pe Dinu Patriciu

□ PL '93 a fost în pragul sciziunii

Din surse bine informate am aflat că în privința acordului semnat cu PAC, PNL, CD și PNL, domnii Dinu Patriciu și Horia Rusu au cedat, cu regret, doar în urma unor presiuni serioase. După ce PL '93 suferise câteva înfrângeri pe plan politic (plecarea unor parlamentari, primirea PNL în CDR etc.), dacă liderii săi nu ar fi acceptat aderarea la noua alianță s-ar fi produs o sciziune majoră a partidului: fostul grup civic liberal provenit din PAC, precum și alți frunțași ai partidului aflați în

jurul foștilor prieteni ai domnului Patriciu - Laurențiu Priceputu și Sorin Pantiș -, ar fi plecat din partid. Printre posibilitățile luate în considerare de grupul disident se aflau fie aderarea la PAC sau PNL, fie, în cel mai probabil caz, formarea unui nou partid care să-l aibă drept președinte pe domnul Dan Grigore. Astfel, PL '93 ar fi rămas fără grupuri parlamentare și ar fi riscat chiar excluderea din CDR, prin minimalizarea rolului său.

În ultimul moment, domnul Patriciu a

dat dovadă de înțelepciune, iar mult așteptata unificare liberală este pe cale să se producă.

TOMA ROMAN jr. ■

Adevăr „parțial color”

De ce au rămas necheltuite 5 miliarde lei la Primăria Capitalei

□ Primarii Convenției atacați nejustificat

Săptămâna trecută, Televiziunea Română a dat încă o dată dovadă de partizanat care nu-i face cinste. Pe fondul unor imagini cu gropi de gunoi, noroaie și mormane de fier vechi, o voce de la Actualități îi acuza pe primarii CDR din Capitală că au rămas la sfârșitul anului bugetar cu 5 miliarde de lei în cont. Adică, vezi Doamne, bani ar fi, dar nu vor primarii să-i cheltuiască!

Voit sau nu, cei de la Actualități au omis să spună și o chestiune esențială: acești bani au intrat în cont în jurul datei de... 15 decembrie 1994, deci cu câteva zile înainte de încheierea anului bugetar, când, oricum, nu ar mai fi putut fi folosiți. În conformitate

cu prevederile legale, rămase aproape neschimbate în acest domeniu, banii destinați cheltuielilor pe anul trecut, existenți în cont la încheierea anului bugetar, se varsă automat înapoi în bugetul statului.

Iar un amănunt în plus ar fi că pentru a-și putea acoperi cele mai urgente datorii, în special către Administrația Străzilor și Regia Generală de Apă, Primăria, din lipsă de fonduri, a fost silită să contracteze un împrumut în valoare de aproape 2 miliarde de lei de la fondul de tezaur al Municipiului București.

LUCIA ȘTEFANOVICI ■
TOMA ROMAN jr. ■

Valentin Gabrielescu și „dublura” sa liberală

Fenomenul Valentin Gabrielescu nu este unic în viața românească. Putem vorbi la fel de bine de un alt domn senator, liberal de această dată: Adrian Popescu-Necșești, și domnia sa membru al Comisiei parlamentare pentru cercetarea evenimentelor din decembrie 1989. Prezent la conferința de presă a Alianței Civic Libérale, reprezentantul PNLCD s-a trezit explicând presei că numai și numai TVR este de vină pentru postura în care domnia sa a fost prezentat - aceea de apărător al președintelui. Adevărul este că, departe de intenția dlui senator Necșești de a-l proteja pe dl Iliescu. Numai că intervențiile domniei sale din timpul conferinței de presă i-au făcut pe mulți colegi ai domniei sale să-și adăpostească capetele la umbra binefăcătoare a ambelor mâini.

Recent, dl Necșești a fost protagonistul unui scandal izbucnit în filiala CDR din Caraș-Severin, județ pe care domnia sa îl reprezintă în Parlament: un deputat PNȚCD a solicitat Convenției retragerea sprijinului parlamentar pentru liberalul în cauză, pe motiv de lipsă de activitate în teritoriu. Rugat să comenteze evenimentul, dl A.P. Necșești ne-a declarat: „E o minciună. Se pune pe seama deputatului Sturza această cerere. Sunt convocat marți, 10, pentru a demonta această mârșavă înscenare”.

Se impune o precizare. Mai întâi, aceea că respectiva convocare s-a făcut pentru unele explicații și nu pentru „demonstrare”. Apoi, din cele expuse nu reiese ce anume e mârșav: presupusa acțiune a deputatului țărănist sau acuza de lipsă de activitate în teritoriu?

RĂZVAN IOANID ■

Di gen. Nicolae Spiroiu se pregătește să treacă oceanul

— Dle general Spiroiu, cât timp va dura misiunea dumneavoastră la New York?

— Normal, ar trebui să stau patru ani, dar cred că nu voi rămâne acolo decât pentru un an de zile, intenția mea fiind de a „netezi” drumul altora mai tineri. Cu toate că, cel puțin din punct de vedere al salariului, aș fi avantajat, având în vedere că va fi cam de patru ori mai mare decât îl am acum.

— Acum câteva luni ne mărturiseați că urmează să vă recăsătoriți. Ați făcut pasul acesta?

— Nu încă, cu toate că, se pare, Vadim a și răspândit minciuna că soția mea (deja!) ar fi unguroaică!

MARIAN GHÎTEANU ■

Gheorghe Tinca afirmă:

Comerțul cu armament nu este monopol de stat

La 15 decembrie, din - cităm - „recomandarea dlui prim-ministru Nicolae Văcăroiu” s-a organizat o întâlnire face to face a ministrului apărării Gheorghe Tinca, cu ziaristii din „toate părțile” presei. Am aflat că fondurile pentru înzestrare au fost repartizate în proporție de circa 70 la sută pentru achiziționare de armament și tehnică de luptă de producție internă (restul de 30% din import). Din bugetul alocat armatei pentru 1994 (709,6 milioane de dolari, adică 2,48 la sută din PIB, adică 10,7 la sută din bugetul național), 65,99 la sută s-a consumat pentru echipamente. Am adresat dlui ministru o întrebare:

— Este comerțul cu armament o activitate la îndemâna oricărui... negustor cu inițiativă?

Răspunsul a fost neașteptat:

— Comerțul cu armament nu este monopol de stat. Eu știu că ne tot pisează cu telefoanele o firmă de la Scornicești ce se oferă să ne vândă niște pistoale, pare-mi-se. Pentru orice alte informații suplimentare, luați legătura cu dl col. Păruțoiu.

Vremurile pactului de la Varșovia sunt departe.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Fotografii de FLORIN IOANITA

Turnul Babel

Varșovia: viscol politic

Sfârșitul anului trecut s-a învățat, la Varșovia, în jurul scandalului Olechowski. Ministrul de externe, hăituit de colegul său neocomunist de la Justiție, Cimoszewicz, s-a decis să pună punct bălciului și să demisioneze. Președintele Walesa a respins acest demers. Ca și în alte cazuri când stânga dură l-a adus la disperare pe ultimii mohicani centristi. Mai mult decât atât: Walesa a preluat lupta la vârf împotriva comuniștilor, anunțând, nici mai mult, nici mai puțin, că va refuza... să-și plătească impozitele în felul acesta președintele aruncă mănua primului ministru, autorul unui nou sistem de impozitare, considerat antiliberal. Premierul Pawlak a ripostat, la rândul său, făcând valuri mediatică corespunzătoare. La capătul drumului se întrezărește posibilitatea ca Walesa să refuze semnarea bugetului, introducând, în felul acesta, stânga în corzi... Urmărim meciul cu cel mai viu interes.

Bosnia după Carter

Carter nu a reușit „totul” în faimoasa sa misiune de pace în Bosnia, dar a articulat o promisiune de tip nou. El a fost în stare să aducă beligeranții la un numitor comun, care nu este nici pace, nici război. Închegarea ostilităților timp de patru luni ar putea scoate combatanții din reflexul confruntării permanente. Cu puștile reci, ei ar putea medita mai profund la propria lor soartă. Acordurile s-au încheiat, s-au semnat și au început să se aplice. E adevărat: cu intermitențe. Oricum, intermitența e mai sănătoasă decât ostilitatea continuă. Acum „grupul de contact” se zbate pe marginea acestui cadru nou. Mai vedem.

Prețul păcii și primii ciuruți

Pacea israeliano-palestiniană, promovată de toate puterile semnificative, a început festiv și a continuat dramatic. Între aripa radicală a OEP și cea moderată au izbucnit imediat părușii, confruntări și chiar ostilități armate semănând puternic a război civil. Duelul palestiniano-palestinian este cadoul cel mai otrăvit pe care autonomia îl putea primi din partea restului lumii. Pentru echilibrare, de curând s-au profilat noi surse de conflict între oficialii autonomiei și armata israeliană. Ofițeri și polițiști palestinieni și-au pierdut viața în aceste ciocniri „ilegale”. Până acum, de la instalarea autonomiei, 36 de palestinieni au căzut ciuruți. În fața acestui spectacol, Siria așteaptă încă la capătul firului...

Caruselul candidaturilor

Încheierea domniei lui Mitterrand ține Franța în șah de o bună bucată de vreme. Șocul produs de Jacques Delors, care a refuzat, în ultimă instanță, să reprezinte partidul socialist în această cursă a zăpăcit, o vreme, scena politică. Clasa conducătoare și-a revenit însă repede. Competitorii s-au clarificat și s-au înmulțit. Pentru dreapta se vor alinia J.Chirac (primarul Parisului și fost prim-ministru) și Edouard Balladur, actualul premier. Pentru extrema dreaptă, inevitabilul Jean-Marie Le Pen. Pentru partidul comunist, Robert Hue. În sfârșit, dar nu în cele din urmă, pentru socialiști va candida Lionel Jospin, fost ministru al educației naționale, o figură cu mare lipici mediatic. Nu lipsesc troțkiștii, ecologiștii, antieuropenii...

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Pietrele de moară ale lui 1995

S-au făcut multe bilanțuri ale evenimentelor ce au avut loc pe mapamond în 1994, printre realizări figurând: adaptarea NATO la o Europă nedivizată, prin punerea în aplicare a Parteneriatului pentru Pace și inițierea unui proces deliberat de extindere a NATO; punerea în aplicare a acordului dintre Israel și OEP; restabilirea guvernului legitim în Haiti; evoluțiile pozitive din Africa de Sud, Irlanda de Nord, Cambodgia; reorientarea programului nuclear al Coreii de Nord; oprirea unei posibile noi agresiuni a Irakului asupra Kuweitului; angajamentele Ucrainei, Kazahstanului și Belarusiei de a adera la Tratatul de Nепroliferare Nucleară. În același timp însă, anul care a trecut s-a prezentat la ora bilanțului și cu mari neîmpliniri sau cu poveri uriașe, pe care le-a transmis - adevărate pietre de moară - lui 1995. În fruntea listei se situează războaiele din Cecenia și Bosnia și integrarea în Europa a țărilor din Est.

Desigur, masacrele comise de trupele rusești în Cecenia sunt rodul în primul rând al concepției și practicii dintotdeauna a Kremlinului, că dreptatea este de partea celui mai tare, a celui care dispune de mai multe arme și mai mulți soldați. Dar uciderea cecenilor de către blindatele rusești a fost posibilă și datorită atitudinii și politicii Occidentului - de a da mână liberă Moscovei în Cecenia, să facă acolo ce vrea, considerând că-i vorba de o „problemă internă” a Rusiei. Când a fost în avantajul său, Kremlinul a inventat teza suveranității limitate a țărilor socialiste, iar puterile lumii n-au protestat. În cazul Ceceniei, făcând un viraj de 180 de grade, Moscova a fluturat steagul „treburilor interne”, iar puterile lumii, din nou, n-au spus nimic. Au trebuit să apară la televizor mormanele de cadavre ale civililor ceceni omorâți de ruși pentru ca Occidentul să-și aducă, în sfârșit, aminte că are un prestigiu de apărut. S-a observat, în cele din urmă - și-au luat inima în dinți și au rupt tăcerea miniștrii de externe suedezi și francezi, acesta din urmă sesizând UE, a cărei președinție este asigurată în prima jumătate a lui 1995 de Franța - că rușii au încălcat niște principii ale OSCE la care ei înșiși au subscris, anume că în rezolvarea chiar și a conflictelor interne trebuie să se recurgă la negocieri, nu la forță. Comportarea Rusiei în Cecenia a fost calificată drept inacceptabilă, genocidul comis la Groznai neavând nici o justificare.

„Conflictul din Bosnia - a spus Warren Christopher cu câteva zile în urmă - este cea mai gravă dintre pro-

blemele nesoluționate cu care suntem confrunțați. Vom continua să insistăm puternic pentru o reglementare, negociată, o reglementare care să susțină suveranitatea și integritatea Bosniei-Herțegovina”. E greu de determinat cât de tare crede secretarul de stat american în propriile-i spuse. Însă atâta vreme cât nu se va înțelege că nici un plan nu trebuie considerat bătut în cuie (cum se procedează, din păcate, cu planul „grupului de contact”), că niciodată sârbii bosniaci (ca și croații bosniaci, de altfel) nu vor accepta tutela unui președinte și a unui guvern federal „musulman” (musulmanii fiind, pe ansamblul fostei republici iugoslave Bosnia-Herțegovina, minoritari), că, prin urmare, „menținerea suveranității și integrității Bosniei-Herțegovina” este o sintagmă frumoasă, bună de spus la ocazii festive, dar o imposibilitate practică (războiul care durează de trei ani o dovedește din plin), pace în Bosnia-Herțegovina nu va fi.

În sfârșit, „intrarea în Europa” a fostelor țări socialiste din centrul și estul continentului. Intrarea lor în NATO (a tuturor, sau măcar a unora dintre ele) întâmpină opoziția înverșunată a Moscovei și nu se poate întrevădea cât de ferm vor pune americanii piciorul în prag. În ceea ce privește aderarea la UE, un confrate bulgar observa că cu cât entuziasmul Estului față de lărgirea Uniunii Europene este mai mare, cu atât al Occidentului scade. Se iau în considerație dificultățile fostelor țări socialiste. O influență negativă a exercitat și accesul limitat de măruri și servicii al țărilor est-europene pe piața vest-europeană. Degradarea financiară și economică, adâncirea contrastelor sociale, distrugerea structurilor de stat și ale securității sociale au dus la subminarea încrederii populației în forțele politice care au preluat puterea în numele schimbărilor democratice. Distrugerea economică a dus la instabilitate politică, la o mare nemulțumire socială, determinând în multe dintre aceste țări revenirea la putere a stângii. Din toate aceste motive, Occidentul nu este prea încântat să-i adopte pe cei din răsărit. Dar nici nu dorește să le închidă ușa în nas. Realizând că procesele democratice din țările fostului lagăr socialist sunt totuși ireversibile, Europa de vest se organizează către o integrare lentă a Estului, iar noi trebuie să ținem cont, în programele pe care le alcătuim, de această tendință.

ION D. GOIA ■

Cu un Congres dominat de Republicanii

„Coabitare” cu frisoane la Washington

□ Se zvonește că Hillary Clinton a fost insultată („cătea”) !

Lovitura de începere a fost dată la 4 ianuarie. Meciul se va desfășura până la sfârșitul mandatului actual al președintelui Bill Clinton și va consta din lupta pentru supremație dintre un Congres dominat de Republicanii și o administrație Democrată. Este pentru prima dată după 40 de ani că urnele au decis un viraj favorabil Republicanilor, în ambele Camere ale celui de-al 108-lea Congres.

Președintele Clinton a simțit imediat după alegerile pentru Congres, pierdute dramatic de partidul său, că va avea de dat o luptă aprigă, pentru că imediat și-a modificat tonul, oferind pipa păcii. Disputa Congres - Administrație nu interesează numai pe protagoniștii ei, ci într-o anumită măsură va influența chiar politica mondială. Dar care sunt mizele acestui joc? Marea bătălie se pare că se va da în Camera Reprezentanților, unde noul speaker, Newt Gingrich, un conservator pursânge, a anunțat o campanie pentru următoarele 100 de zile, având ca obiective votarea unui număr de circa 10 legi, cuprinse în faimosul „Contract pentru America”, lansat deja în timpul campaniei electorale. Este vorba de reducerea impozitelor pe venituri și profit, înăsprirea pedepselor în vederea combaterii criminalității, ajustarea unor programe sociale etc. Toate aceste legi au ca numitor comun reducerea rolului guvernului federal în viața economică și socială. Or, punerea în aplicare a acestui program ar însemna înmormântarea unora dintre promisiunile făcute de Bill Clinton și de Democrați în campania prezidențială.

Bătălii importante se vor da, de asemenea, în Senat (condus de nu mai puțin intransigentul Bob Dole), mai ales în

diversele Comisii. Astfel, un prim duel se așteaptă să aibă loc chiar în curând între secretarul de stat Warren Christopher și șeful Comisiei de politică externă din Senat, Jesse Helms. Se știe că Republicanii au puncte de vedere diferite față de administrație în probleme precum politica față de Rusia, conflictul din Bosnia, lărgirea NATO, problema coreeană și mergând până la ajutorul pentru străinătate. Dar chiar și într-o problemă aparent de mai mică importanță, cum ar fi cea a numirii noilor ambasadori ai SUA în străinătate, orice propunere ar putea să nască tensiuni între cele două instituții ale puterii. „Vor fi divergențe, dar există numeroase lucruri pe care le vom putea face împreună”, a spus pe un ton împăciuitoare președintele Clinton.

Îngrijorarea Democraților nu este legată însă numai de dificultățile pe care le va avea actuala administrație în a-și face auzit glasul, ci mai cu seamă în legătură cu șansele de a menține măcar Casa Albă. Analizistii consideră că la ora actuală este puțin probabil ca Bill Clinton să câștige un viitor scrutin, ba chiar să fie nominalizat de partid pentru o nouă candidatură, dat fiind că mulți pun pe seama președintelui insuccesele de ultimă oră ale partidului. Or, posibilitatea ca atât

Newt Gingrich (Camera Reprezentanților) și Bob Dole (Senat), liderii majorităților republicane din Congres

Congresul cât și Casa Albă să fie dominate de Republicanii li se pare Democraților un coșmar. Iar în această luptă s-ar putea să se recurgă chiar și la lovituri mai dure. Primii care au făcut-o au fost se pare Republicanii. Astfel, Kathleen Gingrich, mama liderului majorității din Cameră, ar fi spus că fiul ei consideră că Hillary Clinton este o „cătea”. Dacă zvonul se adevărește vom avea deja un prim casus belli între cele două părți.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Cum a început totul?

După decembrie 1989, redacția **Publicațiilor Flacăra** a hotărât ca, la fiecare sfârșit de an, să-și dea întâlnire cu firme românești și străine din Capitală și din țară, partenere sau potențiale partenere într-o conlucrare reciproc avantajoasă. Din 1992, s-a hotărât și decernarea unui trofeu, **FIERUL DE CRISTAL**, ca o recunoaștere a calității relației dintre **Publicațiile Flacăra** și una dintre firmele cele mai apropiate de destinul nostru.

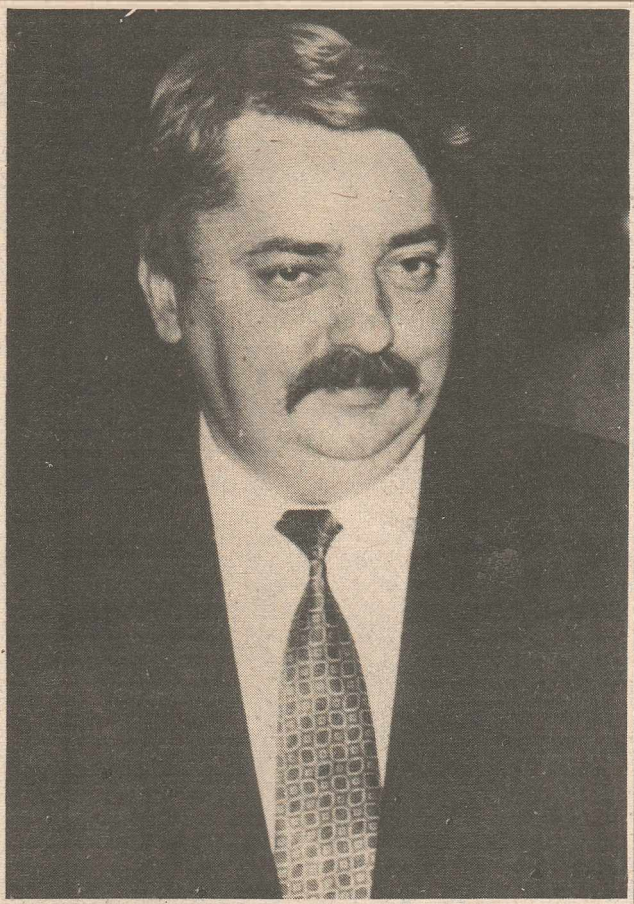
Ce este FIERUL DE CRISTAL?

Este un trofeu netransmisibil, care se acordă anual, operă a marelui artist Dan Băncilă. Trofeul reprezintă un fier de călcat din cristal, în greutate de două kilograme. Postamentul semnifică temelia relațiilor dintre **Publicațiile Flacăra** și firma premiată: fierul de călcat propriu-zis reprezintă transparența acestor relații și posibilitatea netezirii oricăror asperități s-ar ivi, iar mânerul sub formă de măr simbolizează rodul acestor relații. Poate părea o glumă, dar... chiar așa e!

Cui i s-a acordat FIERUL DE CRISTAL pe anul 1994?

Pentru tenacitatea promovării noului și calității, pentru ca America să se simtă la ea acasă și în România, ca și pentru seriozitatea fără reproș în relațiile cu clienții și cu partenerii de afaceri, trofeul **FIERUL DE CRISTAL** pe 1994 se acordă firmei **BLUE RIDGE INTERNATIONAL** - președinte director general, domnul Dorin Stana.

Dorin Stana a primit trofeul
FIERUL DE CRISTAL pe anul 1994

Dorin Stana prezintă BLUE RIDGE INTERNATIONAL

Avem plăcerea de a vă prezenta compania noastră - **Blue Ridge International Computers SRL** - care se află în topul celor mai importante companii private din România.

Fondată în primăvara anului 1991, în București, Blue Ridge International Computers SRL și-a început activitatea cu 5 angajați. Ea s-a dezvoltat continuu, transformându-se în mai puțin de un an în societate mixtă româno-americană, având acum posibilități proprii de producție, o rețea de dealeri larg

răspândită și propriile magazine de desfacere. Numărul angajaților a crescut, avem acum un mare număr de persoane active în sfera producției și în alte departamente economico-administrative.

Principalele domenii de activitate se axează în sfera computerelor, radio-comunicațiilor și instrumentelor de laborator.

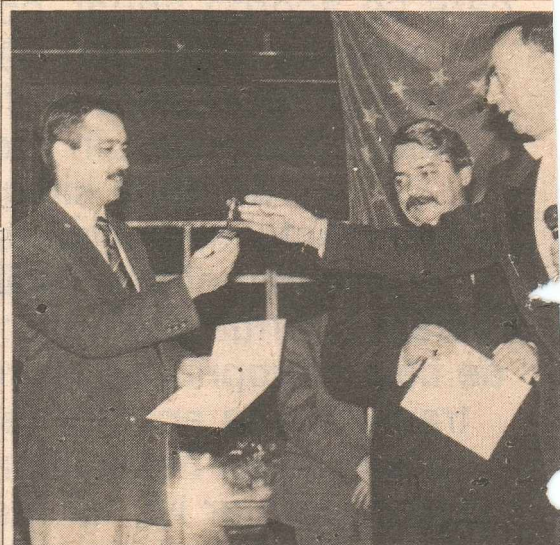
Compania noastră are propriile facilități de asamblare a computerelor în România. Datorită experienței de piață, înaltului profesionalism demonstrat și profitabilității arătate, multe companii internaționale recunoscute pe plan mondial ne-au abordat în vederea reprezentării pe piața românească. Astfel, Blue Ridge International Computers SRL a devenit distribuitor autorizat pentru companii ca: Novell, Alinco, GVC, Logitech, CTX, Hewlett Packard, Genicom, Oki Data, Dampex, Chapparral, PAC-COMM and Mylex.

În domeniul instrumentelor biochimice și de diagnoză de laborator, suntem reprezentanții exclusivi pentru România ai companiei BACKMAN INSTRUMENTS - USA.

Experții noștri în marketing consideră că o companie care dorește să se mențină și să-și îmbunătățească situația financiară în contextul unei economii în tranziție trebuie să se dezvolte și să se extindă în diferite domenii, care să fie în același timp benefice societății. În prezent există astfel de departamente specializate pe domeniile computerelor, radio-comunicații, analizoare clinice și biochimice și echipamentelor de cercetare de laborator (Reprezentanța Backman Instruments International), activităților farmaceutice, în domeniul agriculturii, al valorilor imobiliare, activități comerciale, de consultanță economică și de comerț exterior.

La CLC
Publicații
au să
câștigătoare
fi

BLUE
INTERN

Alexandru Vișan - director general S
COMPUTERS, sponsor al echipei noastre

NORD FLACĂRA torit trofeului, n

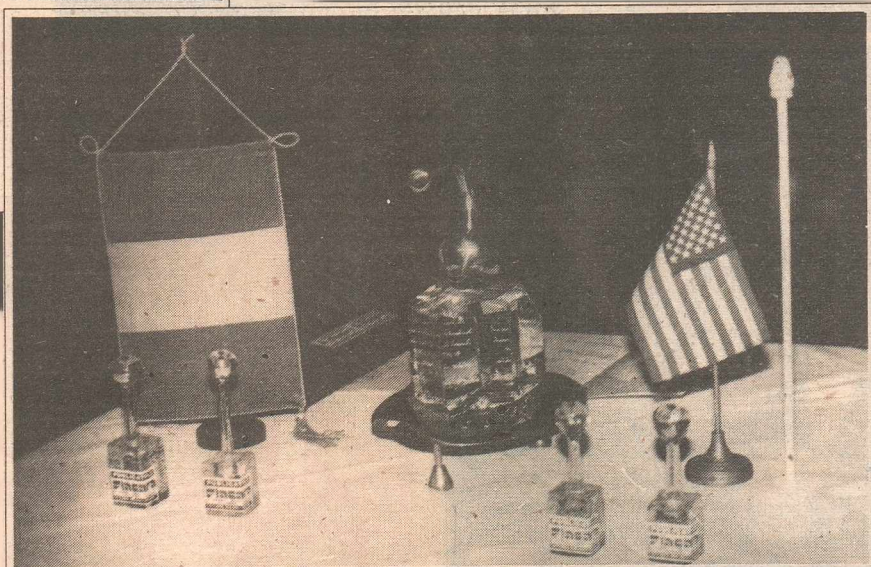
RIDGE TIONAL

Un îndemn:
câștigă fierul cât e cald !

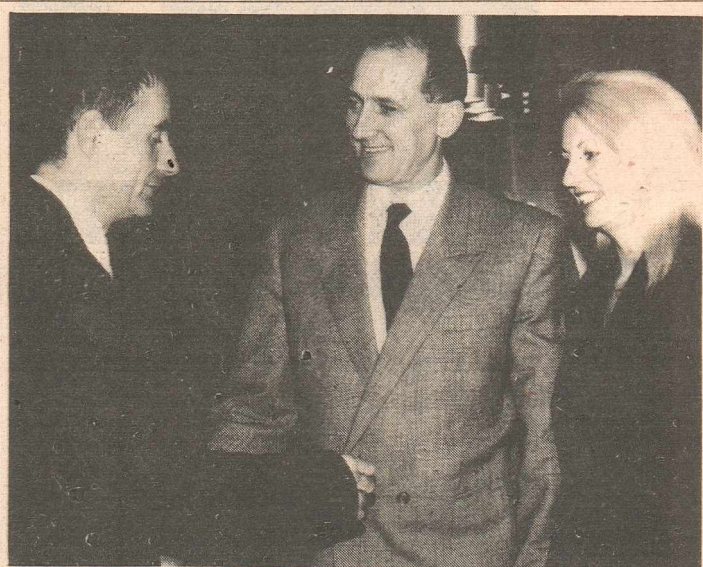

Dan Băncilă explică plastic de ce Fierul e de cristal

Fierul cu puii de cristal

Fotografii de FLORIN IONIȚĂ și PETRE COJOCARIU ■

Mihai Săndoiu, directorul Departamentului Publicitate și Suplimente Speciale de la FLACĂRA, îl invită în cursa pentru FIERUL DE CRISTAL pe Alexandru Aposteanu

Un prieten
la cataramă:
Dan Constantinescu,
director economic
la ELVILA
INTERNATIONAL

O alianță durabilă: criticul, prozatorul și cititorul (Alex Ștefănescu, Stelian Tănase și Nicolae Spiroiu)

Cornel Nistorescu apleacă urechea spre Victor Surdu

George Arion analizează vocea de cristal a Angelei Similea

ȘAMPANIA, INVITAȚII ȘI GAZDELE ÎN CONSENS

Schimb de informații între Nicolae Ulieru și Dumitru Iuga

Un măgăruș de aur: actorul Eugen Cristea

Brîndușa Nicolae, desemnată drept cel mai bun ziarist de la Flacăra în anul 1994, în exercițiul funcției

Moment culinar în „sfera politică”: Stelian Tănase și Georgeta Dimisianu

Dialogul dintre Dumitru Iuga și Victor Surdu îl plasează pe Adi Cusin în „starea a treia”

Un general și un particular: Nicolae Spiroiu și Constantin Ticu Dumitrescu

Mihail SEBASTIAN: OPERE, publicistică - 1926-1928 (Edit. MINERVA, 1994, 450 p., lei 2000)

De laudat inițiativa editoarei, doamna Cornelia Ștefănescu, experimentat istoric literar, mereu interesată de drumuri lungi. De astă dată ea transferă asupra lui Mihail Sebastian, a operei sale diverse, atenția ce se cuvine adresată spiritului său liber, inteligent, neîndoios atractiv. Începutul e făcut cu explorarea traseului publicistic. Notele și comentariile probează că Sebastian, în echilibrul său statornic, avea un temperament de curios, de ins ce vrea să limpezească înțelesul, să fixeze în notă personală problemele ridicate de dezvoltarea culturii și a civilizației românești.

Alina DIACONU: PENULTIMA CĂLĂTORIE (Edit. UNIVERS, 1994, 223 p., lei 2000)

Din „Autogeografia” introductivă aflăm că Alina Diaconu și-a găsit o nouă patrie grație literaturii și că produsul rezultat este reflectarea dramelor dezrădăcinării. „Penultima călătorie” devine istoria celor ce trăiesc departe de universul lor nativ, într-o lume ce își arată colții. O literatură mai aproape de esul existențial și de intimitatea cu un existențialism întârziat de ucenicii fragile, adunate în straturi suprapuse.

Clorinda MATTO de TURNER: PĂSĂRI fără CUIB; SUNTEM SINGURI, DRAGOSTEA MEA (Edit. EMINESCU, 1991, 341 p., lei 75)

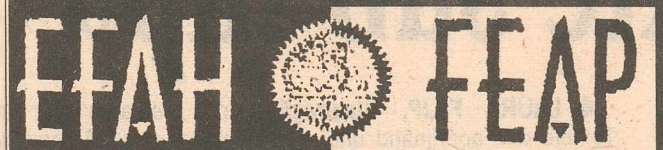
Exponentă a realismului peruan, Clorinda Matto de Turner se recomandă cu două microromane ce aduc sub ochii cititorilor noștri viziunea și culoarea locală a populației ce trăiește în munții Anzi. Pentru că autoarea s-a impregnat nu doar de practica vieții ci și de ipotezele științifico-pozitiviste ale zolismului, literatura sa denotă o eterogenitate aparte, realismul sud-american fiind dublat de un naturalism justițiar generos în intenții, provincial în determinările sociale și în postularea stărilor sentimentale.

Ion BĂLU: LITERATURA ROMÂNĂ pentru CLASA a XII-a de LICEU și BACALAUREAT (Edit. MINERVA, 1994, 336 p., lei 2750)

În penuria de instrumente auxiliare pentru procesul de învățământ, prezenta crestomație de texte literare și comentarii adiacente vine, deopotrivă, în sprijinul elevilor cât și al profesorilor. Întreaga structură e gândită cu finalitate didactică: fragmentele sunt bine alese, precizările critice dezvăluie posibilitățile acestora de a recrea individualitatea selectată. Tipare prestabilite capătă mobilitate, experiența de dascăl a autorului îi dă o mână de ajutor. Încorporată total, o atare experiență se dovedește benefică și prin limbajul ei clar, necăutat, accesibil.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacției exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

AL ARTELOR ȘI PATRIMONIULUI

Scrisoare către dl ION ILIESCU, președintele României

Domnule,

Forumul European al Artelor și Patrimoniului reprezintă, prin membrii săi, pe acele mii de oameni care lucrează pentru a face astfel încât culturile Europei să fie interesante și vitale. Ei provin din toate formele de artă, iar organizațiile lor se ocupă cu orice, de la business la sponsorizare și muzică universală, de la managementul cultural la conservarea clădirilor de teatru, de la dans și teatru până la rezidența artiștilor.

La recenta sa sesiune de iarnă, EFAH a aprobat următorul apel: În ultimii cinci ani, artiștii români - creatori și interpreți - au fost în fruntea acțiunii de prezentare a României în lume. Strălucirea lor - exprimată, pentru prima dată după decenii, în mod liber și deschis - a îmbogățit continentul și a sporit respectul internațional pentru România.

Acest respect - și dorința, în consecință, ca România să fie ajutată din punct de vedere economic și politic - nu poate fi menținut decât dacă artiștii români rămân și în continuare independenți față de controlul politic al statului. Vă scriem acum, pentru că ne temem că această independență nu mai este garantată.

Credem că recente acțiuni guvernamentale, care au dus la decizii de centralizare a bugetului și la controlul asupra monumentelor și

instituțiilor de artă, amenință să reducă mult din competențele și resursele pe plan local. Îngrijorează demisiile multora dintre figurile de marcă ale vieții artistice românești. Acest fapt ne îndeamnă să bănuim că progresele din ultimii ani au fost abandonate și date peste cap.

Am luat cunoștință că România dorește să devină membru cu drepturi depline al Uniunii Europene. Ar trebui să știți că libertatea artistică este o parte indispensabilă a democrației, care este o condiție premergătoare pentru a deveni membru al UE. De aceea, orice încercare de a limita libertatea artistică va avea consecințe serioase asupra procesului de admitere. Vă solicităm să întreprindeți o acțiune urgentă și serioasă pentru a face sigur faptul că România poate continua să fie privită ca o țară unde artele și patrimoniul se dezvoltă în spiritul unei libertăți greu câștigate.

SIMON MUNDY

Președinte EFAH

Copiile scrisorii au fost trimise domnilor: Nicolae Văcăroiu, prim-ministru al României; Președintelui Curții de Justiție a României; Jacques Delors, președintele Comisiei Europene; Klaus Kinkel, președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Europene; Hensch, președintele Parlamentului European; Daniel Tarschys, secretar general al Consiliului Europei

Săptămâna vocilor de aur

□ Viena

La 15 decembrie, tenorul José Carreras, alături de nu mai puțin celebra Agnes Baltsa, a deschis la Viena stagiunea Operei de stat (Staatsoper), cu FEDORA de Umberto Giordano. O

săptămână mai târziu, un alt monstru sacru, Plácido Domingo, a cântat tot în capitala Austriei în spectacolul televizat „Christmas in Vienna”.

Pentru prestația sa, José Carreras a

primit 210.000 șilingi pe seară (aproximativ 20.000 dolari), iar un bilet la concertul lui Domingo s-a vândut cu 620-6600 șilingi (între 75.000 și 500.000 lei).

Zâmbete gramaticale

DE LA PANTĂ PÂN' LA RAMPĂ sau Pleonasmul din urcuș

De la „babă bătrână”, la „avansați înainte”, până la „coborârea pantei” este distanță de un pleonasm și jumătate, în sensul că primele două sunt atât de evidente, încât au devenit elemente de raportare, adică tipice, de referință, „văzute” de orice vorbitor de limbă românească.

„Pleonasmul din urcuș” este urmașul legitim al „coborârii pantei”. Să urmărim procesul genetic.

1. **Panta** este, cf. DEx., un s.f.; o porțiune de teren cu suprafața **încălinată** (s.n.) față de planul orizontal, care formează de obicei versantul unei forme de relief; povârniș, coastă; loc. adv. și adj.: în pantă = **încălinat**, pieziș.

A (se) **încălina**; vb. = a (se) **apleca în jos** sau într-o parte; (refl. =) a face o **plecăciune** (refl. fig., despre soare =) a **coborî** spre asfințit, a **apune**.

Sublinierile și subpunctările elementelor definitorii pe care le-am invocat în sprijinul demonstrației noastre ne conving lesne că asocierea substantivului **pantă** cu verbul a **coborî** duce la mariaj pleonastic, și - prin reciprocitate, a **urca** și

rampa intră tot în nupțială pleonastică. De ce?

2. **Rampa** este, în lingvistică, acel cuvânt care se opune pantei, iar în realitate, este panta văzută de jos; s.f. (pe lângă alte valori semantice, o are și pe aceea de...), porțiune **încălinată** față de orizontală a unui drum sau a unei căi ferate, parcursă în sensul **urcării** (s.n.)

Depășind sfera definițiilor, se poate sintetiza afirmând că, atât **panta**, cât și **rampa**, constituie aceeași porțiune de drum. Diferă doar unghiul de abordare vizuală a drumului.

Văzută din Predeal sau de la cabana „Clăbucet”, **poteca** se poate coborî frumos, ușor, sportiv și benefic pentru plămâni fumătorilor, pentru că este... **potecă** sau, invers, poate fi urcată cu același profit ori cu ce se poate.

Deci coborârea pe **potecă** (!! la fel și urcarea) nu este riscantă pentru cădere-n pleonasm; dacă însă turistul (șoferul etc.) va vorbi „pe domnește”, spunându-i **pantă**, el va fi nevoit să-și mărească atenția la „coborâre”, la „a coborî” etc. pentru că există riscul iminent de a aluneca pe... panta greșelilor de exprimare.

ȘT. M. ILINCA ■

În nr. următor: **LA BUTICU' DIN PĂDURE /sau/ Privatizarea limbii române**

Texte sub lupă

● **ADRIANA SUCEVEANU, Suceava.** „Este îngrozitor să stai în provincie ca mine, să trimiți scrisori la București și să nu știi niciodată dacă au ajuns.”

După cum vedeți, scrisoarea dv. a ajuns. Versurile sunt indiciul unei efervescențe intelectuale (poate și erotice) specifice vârstei dv. de 18 ani, dar rămân indecise, nestructurate. Să luăm un exemplu:

„Trupul lui miroase a ploaie / De toamnă / Iar eu voiam să mușc din el / Ca din mărul primordial / Dar m-am trezit deodată / Înălțuită / Pe muntele durerii...”

Primele două versuri sunt întrucâtva sugestive, deși asemenea comparații s-au mai făcut frecvent (am întâlnit unele chiar mai îndrăznețe: mirosul iubitului comparat cu mirosul stelelor căzătoare, al bățăliilor pierdute etc.). Următoarele două însă fac parte din recuzita banală a poeziei livești și mai și intră într-o contradicție involuntară cu primele, din cauza conjuncției adverbiale **iar**. Impresia de incoerență este accentuată de ultimele trei versuri, care (în afară de faptul că alunecă în grandilocvență) ne derutează: n-ați reușit deloc să mușcați din trupul iubitului? regretați că n-ați reușit? Înălțuirea neașteptată pe muntele durerii v-a ajutat să nu repetați greșeala Evei sau v-a împiedicat să realizați ceva esențial?

Nu mi-am propus să vă ironizez, dar cred că este instructiv pentru dv. să vă vedeți versurile puse astfel sub lupă. Există fără îndoială o febrilitate în gândirea dv., o dorință de noi experiențe: deocamdată însă, tot acest freamăt interior nu reușește să producă decât enunțuri haotice, având mai mult o valoare interjecțională, decât una lirică.

● **MARIN CODREANU, Iași.** „De ce credeți că au importanță greșelile de gramatică?”

Nu au. Dar de ce credeți că trebuie să-mi trimiteți ceva lipsit de importanță?

● **LAURA FILIP, București.** Textele dv., aparținând unui gen care ar putea fi numit proză poetică fantastică (și uneori proză poetică științifico-fantastică) se remarcă prin limba aleasă folosită și prin predilecția pentru o problematică filosofică. Ținând seama de faptul că aveți numai 17 ani, ele constituie pentru mine o surpriză frumoasă.

De publicat, însă, nu le pot publica, din cauză că nu emoționează, nu funcționează ca literatură. Sunt alcătuite din cuvinte mari și ineficiente din punct de vedere artistic. Aceste cuvinte **acoperă** ceea ce ați gândit dv. și vă dau iluzia că vă exprimați perfect, dar nu reușesc să creeze în mintea cititorului aceleași reprezentări. Trebuie să renunțați la generalități și la simbolurile prea cuprinzătoare (**eternitate, moarte, inger, univers, Dumnezeu, iubire, lumină** etc.) și să tindeți spre o cât mai mare **precizie artistică**.

● **MARIO FREAMĂT, București.** Scrisă sub forma unui monolog, într-un stil prețios și ironic, proza dv. intitulată **Să mă mântul de tata** este densă din punct de vedere intelectual; ea reprezintă o sinteză de teorii privind arhetipul Familiei, sugestii din Freud, parabole biblice etc. Îmi displace

însă preluarea unor elemente din proza engleză (sau americană): **comisarul, ferma, valea lui Alle** ș.a.m.d., care fac ca discursul dv., în fond atât de personal, să sune ca o imitație. Îmi displace, de asemenea, existența unor **lungimi nejustificate**, deși înțeleg că ritmul lent, digresiv al desfășurării monologului reprezintă, în cazul acestui gen de proză intelectualistă, o regulă a jocului. Am precizat însă că mă refer la **lungimi nejustificate**.

● **IOAN BĂRZOI, București.** „Poeziile au fost scrise în două perioade distincte: unele în tinerețe, ca elev în ultimele clase - ale liceului «Laurian» din Botoșani (1941-1943) și altele după ieșirea la pensie, deci după aproximativ 40 de ani. Este adevărat că sunt poezii de modă veche, însă eu sunt încă partizanul ideii că fără ritm și fără rimă poezia nu este îndeajuns de poezie.”

Problema nu o reprezintă ritmul și rima, ci retorica de romanță, pe care o folosiți mecanic, fără să puneți la îndoială capacitatea ei de a vă exprima. Ea nu transmite însă nimic din individualitatea dv., ci evocă un sentimentalism impersonal și minor, la modă acum o sută de ani:

„Când a-nceput să ningă ți-a-

mințești / Cum te strângeam la piept să te-nvălești? /.../ Și cum stăteam alături fericiți / Vedeam în jur toți pomii înfloriți. / Atunci am înțeles întâia oară / Că tu ești pentru mine... primăvară.”

Scind astfel, nu veți reuși niciodată să ne comunicați ce ați trăit dv. Este ca și cum v-ați servi de o telegramă-tip, cumpărată de la poștă: „Cu ocazia sărbătorilor de iarnă vă urez sănătate, fericire, împlinirea tuturor dorințelor și tradiționalul «La mulți ani»”.

● **ALBERT GYURIS, Bocșa, Caraș-Severin, GH. BOZU, Reșița, CAROL IUGA, Târgoviște, BOGDAN NĂSTĂSESCU, București, ELIADA SCORȚARU, Piatra Neamț, DORIAN I. ARTENIE, București, IULIA VALS, Turda, IULIA PANĂ, Constanța, MARIUS PARASCHIVESCU, Timișoara, BILLY SPINEANU, București, MARIA V., București, PETRE GANEA, Iași, ION TURDEANU, Galați.** Textele dv. nu sunt publicabile, dar dovedesc că aveți aptitudini pentru scris și merită să faceți noi încercări. Aștept cu interes noi vești de la dv.

● **ION GHEORGHIANU, Arad, MIRCEA MUNTEANU, Medgidia, ION IANCOVICI, București, P.L., Botoșani, VASILE FLOREA, Craiova, STELA BARASCHI, Focșani, PARDAILLAN, București.** Nu înțeleg nimic din ce mi-ați trimis. Trebuie să rugați pe cineva să vă traducă scrierile din ceva care doar seamănă cu limba română în limba română.

Precizări pe care le-am mai făcut, dar pe care poate le-ați uitat

■ Textele dv. trebuie să fie dactilografiate sau, cel puțin, scrise lizibil. Dacă sunteți optimiști, trimiteți-mi și o fotografie și un curriculum vitae. Dactilogramele, manuscrisele și fotografiile nepublicate NU se restituie.

■ Nu există restricții în ceea ce privește genurile. În afară de poezie, proză, teatru, critică literară etc., puteți să-mi trimiteți și improvizații pentru muzică rock, graffiti, texte de reclamă, scenarii pentru spectacole de cabaret politic etc.

■ Cele mai valoroase texte se publică în cadrul rubricii **Mașina de scris** și candidează, automat, la premiul de 1.000.000 de lei care se acordă la fiecare 1 noiembrie.

■ Mai există un premiu, oferit de Editura Universal Dalsi din București: publicarea unei cărți. Numele câștigătorului (desemnat tot dintre cores-

pondenții rubricii **Mașina de scris** și tot de către... mine) va fi anunțat la 1 martie 1995.

■ Plicurile dv. trebuie trimise la următoarea adresă: Alex. Ștefănescu, la redacția revistei **Flacăra**, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, 71341 București.

■ Nu mă căutați la telefon sau la redacție. Bazați-vă pe faptul că citesc atent **toate** scrisorile dv., în ordinea sosirii lor.

■ Abonați-vă la revista **Flacăra**! Nu mi-am propus să fac publicitate acestei reviste (care oricum este iubită de cititori), dar mă îngrijorează gândul că n-o să v-o puteți procura și comunicarea dintre noi va avea de suferit. Ar fi păcat, pentru că vreau să-i susțin cu devotament, până la deplina lor afirmare, pe toți autorii talentați.

Cel ce gândește singur: CECILIA CARAGEA

Cu câteva săptămâni în urmă am publicat un scurt eseu al unui autor din Focșani, Gabriel Funița, despre „amurgul cărturarilor”. Era un text-provocare, care, exact cum speram, a avut ecou. Prima replică pe care o public vine din partea Ceciliei Caragea, tânăra frumoasă și inteligentă din Timișoara, prezentată cititorilor în Flacăra din 22 noiembrie anul trecut. Aștept și alte opinii pe această temă.

Să mori și abia apoi textele tale să fie publicate...

De multe ori am întâlnit opinii de genul celor formulate de Gabriel Funița, dar nu am fost și nu sunt de acord cu ele. Cel care alege să stea într-o cameră plină de cărți, să citească, să scrie, să încerce să înțeleagă și să se înțeleagă... trebuie să aștepte neapărat o recunoaștere din partea semenilor săi? Și e normal să aștepte ca numele lui să fie cunoscut de toți? Nu cred. Îmi amintesc că vechilor chinezi care scriau toată viața doar după moarte le erau răspândite ideile. Căci gloria îl poate influența în mod negativ pe om. Era soluția aleasă pentru a nu-l pune în pericol... Să mori și abia apoi textele tale să fie publicate, asta dacă cei care-ți urmează le vor considera valoroase. Ceea ce te salvează de la îngâmfare și de la o mulțime de alte păcate. Și ce dacă Armani e mai cunoscut decât Dostoievski?

E normal să fie așa. De îmbrăcat toți oamenii se îmbracă. Fără a discuta motivele pentru care așa stau lucrurile, trebuie să recunoaștem că hainele sunt o prelungire a ființei noastre, că „îmbrăcămintea este o concepție despre sine pe care fiecare o poartă pe sine” (Henri Michaux). Deși am auzit de

nenumărate ori că nu haina îl face pe om, știm că Ulise a putut pătrunde în Troia îmbrăcându-se în cerșetor, căci costumele mijloc de comunicare, semn de recunoaștere. Născut din păcatul originar odată cu pudoarea, veșmântul, emblemă a civilizației, după Auguste Comte, a exprimat toate fanteziile frivolității și a devenit o adevărată industrie. Moda plutește în aer, ține de idei, de moravuri, de evenimente. Oglindă a conformismului, dar și a revoltelor unei societăți, atunci când exprimă o personalitate, costumele este o veritabilă operă de artă. Chiar dacă, așa cum spunea Chanel, simplul fapt că „arta se servește de modă e suficient pentru gloria modei”. Și, dacă e nevoie să-i deosebim pe oameni, o putem face. Să ne amintim doar de povestea arabă în care un rege îi pune pe doi tineri să coasă câte un caftan: unul de abia ține acul, pe când celălalt încântă ochii prin broderiile pe care le face. Se poate vedea cine e prinț și cine e croitor...

E drept că societatea noastră, cultura noastră încurajează „spiritul comercial” și „randamentul tehnic” în detrimentul altor facultăți, că cei dotați cu un „spirit științific” pot spera cea mai

strălucită carieră, pe când poeți sau pictori extraordinari, nedotați pentru „socotit”, nu. Ba mai mult, de multe ori, atunci când își deranjează anturajul, sunt închiși la balamuc. Există însă culturi cu opțiuni contrare. Fiecare cultură impune un „dresaj educativ” și urmărește o „dezvoltare selectivă”, dar există și indivizi care îi scapă. Ar trebui însă să înțelegem că „nu te încredințezi că ai o judecată limpede închizându-ți vecinul”, așa cum spunea... Dostoievski. Trebuie să-l acceptăm pe celălalt așa cum este. Iar cel care alege singurătatea și scrisul nu-și încheie neapărat cariera ca „filosof de cafea”. Dacă în tinerețe acest drum este dureros, la maturitate poate fi minunat. Trebuie să depășești acea fază a tinereții în care dai cu pumnul în masă și strigi: „Vreau! Și vreau acum!” Acolo, în colțul tău, unde de multe ori ți-e greu, întâlnești și neașteptate bucurii. Cât despre loviturile din afară, trebuie să înveți să nu le lași să te atingă, căci ele vin dintr-o altă lume, pe care tu nu ai ales-o și căreia nu-i aparții. Deci nu contează!

E drept că ești fericit atunci când vezi că poți într-adevăr comunica cu ceilalți, că există înțelegere. De multe ori toată viața cauți pe cineva care să vibreze la aceleași lucruri ca și tine sau care măcar să-ți înțeleagă zbaterea. Un singur om dacă găsești, îți ajunge. Dar, chiar dacă se întâmplă să nu-ți fie dată o asemenea binecuvântare, trebuie să ai tăria să mergi mai departe. Îți amintești de vechii chinezi și-ți spui că poate odată, cândva, cineva va citi rândurile așternute de tine, va înțelege și că poate experiențele tale îl vor ajuta, iar strigătele tale nu se vor fi risipit în zadar. Și-apoi, fiecare cu drumul său...

„Drumețele nu există drum, Drumul se face mergând.” (Antonio Machado)

Marian Ilea s-a născut la 25 august 1959 la Ieud-Maramureș. În prezent locuiește la Bala Sprie și este redactor-șef adjunct al cotidianului de informație maramureșean *Clipa*. Deși prolific ca prozator, a publicat până în prezent o singură carte, *Desiștea*. Proza sa atrage, dar este greu de definit și chiar de... înțeles. Autorul simulează plin de avânt nalvitatea, parodiază laborios exprimarea agramată, reconstituie cu evlavie gândirea incoerentă a semidoctilor. Cultivă, s-ar putea spune, un *baroc al prostiei*, cu inteligență, cu duloșie și cu o voluptate vicioasă. Și, bineînțeles, cu umor.

Povestea lui Vasile Duminică

Cine a fost Vasile Duminică și ce strămoși a avut

Vasile Duminică se îmbrăca în ținută militară. De la brâu în jos. Cizme până la genunchi. Pantaloni cu vîpuscă. O cămașă în carouri deschisă la nasturii de sus. Curea din piele de porc. Ochelarii de soare pe vârful nasului. Șef de scară. Se așeza în șezlongul de pe balcon și supraveghea curtea interioară. „Mă, de ce rupi crengile prunului?”, striga la Marinel, băiatul unui plutonier adjutant de la etajul III. „Ia pleacă de-acolo! Da' imediat să te cari că...”. Nici în casa scârilor nu te mai puteai juca din cauza lui Vasile Duminică. Era glăsos. De când se pensionase pe motiv de boală se învățea de bună dimineața în jurul primăriei. Pândeia muncitorii. Le inspecta locurile de muncă. Era nevoie de o lopată, un târnăcop, un ciocan? Vasile Duminică își oferea ajutorul. Pe cămașa în carouri, aproape de umărul drept, își fixase insigna de miner fruntaș. Două ciocănașe aurii. Le pipăia cu inelarul. Le arăta lucrătorilor. „Sunt un fel de șef”, șoptea. „Uitați-vă, eu merg mascat cu supravegherea”. La 7 și 30 de minute Vasile Duminică intra cu pași soldățești în cabinetul primarului Ion Trifos. Dădea răstît următoarea dispoziție: „Să-mi aduci unealta asta că oamenii stau la taclale și nu-i bine. Că plătește primăria din subțirelu-i buget”. Primarul avea în cartierul de peste râu o garsonieră în care organiza chefuri nocturne. Vasile Duminică îi dăduse telefon și-i urlase la ureche: „Chefuiesti, primarule, cu șeful poliției și cu alimentația publică în vreme ce orașul e în întineric. N-avem iluminat public pe strada Muntelui. Îți urlu de la „Ursul cu funda roșie” unde nu-mi pot descifra berea de pe masă.” Ion Trifos știa că de la telefonul cărciumii se mai schimbaseră câțiva primari în orașel. În ultimii 18 ani. Sudistul asta de Duminică recunoștea că se trage chiar de prin sudul țării. Bunicul lui fusese căpitan în vechea armată română. Ce mai vremuri... Cizme până la genunchi. Pantaloni cu vîpuscă. Ordonanță. Frunză de stejar, cal și pistol. Ajunsese în orașel într-o vineri, de dimineață. Nu se ridicase ceața de pe râu și din grădini. Strigase în plin centru: „Arătați-mi un honved, că vreau să-l cunosc”. „Nema honvezi, domnule căpitan”, strigase emoționat primarul loșca. Ilona cea trușă de lângă farmacie mătura în fața casei. Atîta i-a fost căpitanului. Așa s-a născut tatăl lui Vasile Duminică, tâmplarul de uși, mobile de lux și sicrie, *Mircea Cel cu Piciorul Stâng mai Scurt*.

Vasile Duminică trăia cu Valy Martocean. Avea două fete mari și „deștepte la matematică”. Ele își făceau lecțiile pe muzică de Bach. Vasile Duminică pornea cele șapte radiouri din casă, la maximum. O lovise pe Valy, cu coada de la topor pentru că risipea mâncarea. De atunci Valy se-nvățase să nu mai prade agonișea lui Vasile. Toate costau bani. Nu era bine să umbli cu capul spart. Durea și te vorbeau vecinii.

Valy avea un frate. Vasile Duminică îi arăta pumnul și striga: „Te aranjez

eul” Apoi urca în autobuz. Se așeza pe bancheta de lângă casierită și își amintea cum o cunoscuse pe Valy, cum îi apăruse înaintea ochilor, ținându-se de bară cam pe la mijlocul autobuzului, cum îi povestise despre proaspătul ei divorț, cum simțise el fiorul acela dulceag și gâdilicios pornit din rărunchi și oprit la mărul Adamului. Valy era feciorelnică și gata divorțată. S-au plimbat. S-au pupat. S-au apucat de mâini. Și-au lipit năsurile. S-au îmbătat cu bere la halbă. S-au certat. S-au bătut. Valy l-a dat pe mâna poliției din cauză de vînatăi. S-au împăcat. S-au culcat în același pat. Li s-au născut două fete. În lunga perioadă care a trecut de la prima întâlnire, Vasile Duminică a scris 33 de poeme cu dedicație: „Unicei și veșnicei Valy”.

Până-n 1991, Vasile Duminică a pus bani la ciorap. În luna iunie și-a cumpărat un microbuz cu 12 locuri din târgul de mașini de la Salgotărjan. În iulie, a dus două grupuri de turiști la Crăcovie. În august, a efectuat patru deplasări la Debrecen și Vác (dincolo de Budapesta). S-a privit uimit în Dunăre. S-a chiorât furios la pușcăria unde au fost închiși memorandiștii. A regretat că n-are o opincă pe care s-o agațe de turnul internatului colegiului piarist, din centrul Vác-ului. În septembrie i s-a stricat microbuzul.

Ce-a făcut Vasile Duminică văzându-și microbuzul pe butuci

Neavând bani să-și repare microbuzul, Vasile Duminică s-a închis în apartament. Negru de supărare s-a pus pe scris. A ticluit un articol adresat prestigiosului cotidian național al cărui colaborator se considera. S-a adresat dlui director cu rugămintea de a publica următoarele rânduri: „Eu, Vasile Duminică, sunt martorul cel viu și lucrător al celui atotputernic, duhul care m-a ales și m-a făcut pârtaș firii, acum și aici, în nordul extrem, precum și-n cer și m-a pus în stare să fiu un lucrător nou, nu al slovei, ci al duhului, căci slova omoară iar duhul dă viață. Aceste lucruri mi-au fost date, și încă multe altele, printre care și un microbuz. În acest scop de a putea lucra cu microbuzul după voia lui, Celui stăpânitor, am primit misiunea să înființez o societate de transport cu răspundere limitată pentru ca oamenii să poată cunoaște mai bine, în parte, și să reconstituie întregul, pe bucăți. Eu, călătorind cu acest microbuz, oferam tuturor învățături venite prin duh, care puse în practică prin acele noi localități, aduceau lumina păcii și a silențului. Dar acest microbuz de 11 plus 1 locuri, adică 12 locuri, este defect și trebuie să-l punem la punct. Rog, pe această cale, pe cei care pot înțelege acest lucru și au dorința înfăptuirii reparației motorului și achiziționării de 4 cauciucuri noi, sau reșapate, să trimită ajutoare financiare care vor fi primite bine. Efortul fizic care va trebui depus pentru a înfăptui obiectivul îmi va aparține în totalitate. Aici nu este vorba de credința pe care o am în izbânda reparației, ci de trăirile celor care vor beneficia de serviciile microbuzului reparat. Așa să facem ca defecțiunea să devină numai o

amintire a timpului așteptat pentru realizarea reparației. Așa mi-a fost dat să cred.”

Vasile Duminică Slăvit să fie Domnul

La 3 săptămâni de la apariția acestor rânduri, în acel prestigios cotidian național, microbuzul lui Vasile Duminică era gata de plecare. Călătorii, cu bagaje, se așezaseră comod în scaune. Direcția: Varșovia.

Trei din cele 33 de poeme scrise de Vasile Duminică și dedicate „unicei și veșnicei Valy”

Autobuzul: Mai ales toamna asta am luat-o de mână în autobuz/ Valy, Valy, de ce te-ai retras speriată/ tu ca proaspăt divorțată// ca să nu te vadă lumea?/

Valy: Du-mă-n orașelul tău/ du-mă-n casa ta/ ca un adevărat stăpân face-mi vei tot ce vei vrea/

Sile: Casă n-avem/ În oraș locuim pe-o stradă cu cișmea/ care-nchipuia un cap de bour/ Valy sunt un neputincios în fața gândacului negru de la băcănie/ Valy sunt un neputincios în fața gândacului verde de la primărie/ Valy sunt un neputincios în fața ta/ Valy își trăgea mâna speriată ca o pasăre din cetină/ degetele închipeau 5 aripi cenușii/ ca scrumul în-căpătoarei scrumiere. De dimineața-n seară se adunau chiștoace.

Tiberiu Martocean ar fi trebuit să-i spună pe șleau, în urmă cu 16 ani: „Mă, Vasile, las-o pe Valy că nu-i de nasu' tău! Că de nu, îți fac fluier din mandibulă”. Tiberiu Martocean ar fi putut s-o scape pe Valy de Sile cu forța pumnului. Tiberiu Martocean ar fi putut să-i dea cu o halbă în cap lui Sile chiar în cărciuma „Ursul cu funda roșie”. Ar fi putut să verse un butoi de bere pe cămașa intrusului. Să-l mureze în bere. Cam 4 halbe de fiecare carou al cămășii. Tiberiu Martocean l-a salutat pe Sile cu respect. De câte ori acesta îi arăta pumnul, Tiberiu Martocean își spunea cu compasiune: „Bietului Sile îi lipsește doaga centrală”. Tiberiu Martocean ar fi putut, Tiberiu Martocean ar fi, Tiberiu Martocean, Tibi... Până într-o zi când Tiberiu Martocean i-a copt-o lui Vasile Duminică.

Denunțul în nume personal pe care Tibi l-a conceput și l-a adresat Parchetului de pe lângă Tribunalul Județean

Stimate Parchetule, în aceste rânduri este vorba despre un individ extrem de periculos, atât în familie precum și-n public. Un cetățean care a schimbat 6 primari de la telefonul cărciumii. Un, nu știu cum să-i zic, care și-a cumpărat o rețea de radiouri cu care nu știe nimeni ce face. El se numește Vasile Duminică și s-a născut la 28 septembrie 1936, în realitate în comuna Gheorghe Lazăr, la mejdă cu Slobozia și mai ales în județul Ialomița și nicidecum cum susține c-ar fi apărut în orașel ca fiu al lui Constantin și al Alexandrinei.

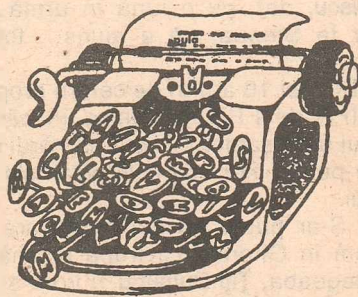
După naștere a urmat creșterea și proasta lui dezvoltare. Vin la rând lanțuri de fapte care, atenț analizate de organele specializate menite să facă dreptate, se vor dovedi penale. Vasile Duminică avea un domiciliu cunoscut în municipiu B. în cartierul Bolta Rece pe strada Cetățeniei la nr. 163. Individu se apucă și își distruge domiciliul care era proprietatea unchiului său, de profesie măcelarul Costel Ștefănescu precum și automobilul său. După 4 luni de zile Vasile Duminică răstoarnă un TIR cu 16 tone de carne de miel, în albia râului Dâmbovița - din neatenție și fără să se asigure la polei în depășire. Nici atunci și nici mai târziu nimeni n-a luat nici o măsură. La noi în orașel un grup de cetățeni a constituit biografia celui citat mai sus și a ajuns la concluzia că este **bigot** cu două neveste legitime. Una fiind părăsită în localitatea Rodna Veche unde Duminică se oploșise ca șofer de autolaborator la **Geofizica**. La momentul refacerii biografiei am lucrat într-un apartament, 7 persoane, pe care nu l-am părăsit 14 ceasuri unde ne-am făcut și nevoile într-un lighean pe care-l aruncam pe fereastră în coama unui nuc, până am reușit. Acestea scrise sunt concluzii finale și nedubioase. Deci Vasile Duminică fără să divorțeze ca un bun cetățean se apucă și-și distruge B.I.-ul, realizând o a doua căsătorie mai cu precizie la primăria dintr-un sat de lângă Târgu-Lăpuș. Pe proasta pe care a luat-o de-a doua, o părăsește într-o zi de 7 martie (exact cu 8 ceasuri înainte de 8 martie când știm ce sărbătorim) din pricină că nu i-a plăcut salata de vinete. Pe atunci se afla într-o sectă interzisă de opresiunea imperialist-KGB-ist comunistă. A se observa că suntem de acord cu fenomenele petrecute la noi după 1989. La plecarea de lângă femeie, individul extrem de periculos recită, citez după memorialistică: „Eu sunt duh care dă viață și nu slovă săltărească. Tu să-ți mănânci vinetele cu cine-i ști”. Apoi a plecat lăsând-o pe femeie prostită și nerevenită complet nici în ziua de astăzi. De mai multe ori Vasile Duminică a trecut fără folos Carpații. O dată chiar și Dunărea. La o astfel de trecere carpatărească, Vasile Duminică să agăț de Valy (sărmana), care era soră-mea și infidela lui Făne Tătar, și proaspăta lui divorțată și nu lucra nicăieri da-i plăcea prin baruri. Așa se pierde omul și femeia când dau de prea bine. Drumul urmat din autobuz în pături cu saltele moi duce la rezultarea a două fete rapide și la angajarea de către mine a lui Vasile Duminică la Exploatarea minieră unde nu execută comenzile, manipulează umanitatea și primește porecla de „Pițigușul” cu care se pensionează de boală, motivând lenea și lipsa de poftă de mâncare pe care o are de o lungă perioadă. Aceasta este o ilegalitate și o fugă de la datorie. Pensionar fiind el cu soră-mea, se dedau la vandalism - flagel, umblă amenințatori prin „Ursul cu funda roșie”, înarmați cu o armă albă tip sabie care are o lamă de 25-30 cm.

Grupul nostru de cetățeni cere ca Vasile Duminică să fie supus unei „expertize medico-legale”, pentru a se stabili dacă mai are discernământul păstrat și nealterat, având în vedere

numeroasele stări de ebrietate care în conformitate cu științele medicale duc la: **„dezechilibrarea scoarței cerebrale și însuși a creierului uman.”** Dacă lucrurile stau așa, cerem a se emite repede **ordonanță de internare** conform cu art. 422, 476 c.p.p. coroborat cu art. 162 c.p.p. având în vedere toxicomania alcoolică. Gradul de pericolozitate al lui Vasile Duminică este extrem de mare. Metoda propusă de noi va reda somnul liniștit al publicului din orașelul nostru.

Vă mulțumim.

MAȘINĂ DE SCRIS

Pagini realizate de **Alex Ștefănescu**

Gică Hagi s-a logodit

În ultimele zile ale anului trecut, aflat în țară pentru petrecerea sărbătorilor, căpitanul „tricolorilor”, Gică Hagi, a oficiat într-un cadru intim logodna cu tânăra Marilena Vlahbei, studentă în anul III al Facultății de relații internaționale a Universității româno-americane. Iată-i pe cei doi în așteptarea nunții ce va avea loc în vară.

La mulți ani, nene Iancule!

În preajma Crăciunului, Cercul Veteranilor Sportivi din București și-a sărbătorit al 25-lea an de activitate neîntreruptă, la restaurantul **Intermacedonia** (proprietar, Rudu Constantin) din București, Piața Iancului. Sub președinția dlui **Iancu Ceaureanu**, cu un fast deosebit, în prezența TVR și a presei de specialitate, momentul festiv a constat din:

1. o slujbă religioasă, de pomenire a tuturor membrilor acestui cerc, ce au încetat din viață în ultima perioadă, slujbă ținută chiar în localul amintit de către părințele stavrofor Urseanu.

2. o masă comună pentru actualii membri ai cercului, cheltuielile fiind suportate de PL '93 (prin prof. Traian Tomescu), F.R.F. (prin președintele Mircea Sandu) și de generoasa gazdă. S-a toastat în memoria marilor dispăruți în frunte cu **Ștefan Cârjan**, **Mircea David**, **Ionică Bogdan**, **Petre Steinbach** și a multor alora. De asemenea, în sănătatea domnului **Iancu Ceaureanu**, cu prilejul împlinirii a 90 de ani, la 8 ianuarie 1995, menționându-se că acesta este membru fondator al F.R.F. (împreună cu regretații **Nicolae Lucescu**, **Octav Luchide**, **Costel Rădulescu**, **Radu Istrati**) la 16 februarie 1930. Din 1934 I.Ceaureanu este arbitru internațional de fot-

bal, contribuind în decursul anilor la formarea și educarea unor întregi generații de arbitri. În perioada 1965-1975 a îndeplinit funcția de președinte al Colegiului central de arbitri din cadrul F.R.F. Este veteran (ofițer) de război, decorat cu numeroase ordine militare și sportive, iar locuința sa din strada Finta nr.4 (în apropierea Stadionului Giulești) este un mic muzeu sportiv, cuprinzând numeroase volume de fotografii, insigne, fanioane și medalii, adunate în cei peste 70 de ani de activitate sportivă, demne de a figura în Muzeul Sporturilor.

Între cei prezenți i-am remarcat pe fostul selecționar al echipei naționale, **Angelo Niculescu**, pe maestrul fetei, **Titus Ozon**, pe antrenorul emerit **Ion Costea**, pe **Petrică Bogdan**, **Cornel Niculescu** și pe multe alte glorie ale fotbalului românesc. Nu în ultimul rând, trebuie să menționăm inițiativa și strădania depuse de col. veteran **Gh. Opreșescu**, fost jucător la Clubul Unirea Tricolor, fondatorul acestui cerc de veterani sportivi, în organizarea și buna desfășurare a acestei acțiuni de suflet. (P.L. DUMITRESCU)

● **Washington Bullets** se află la a cincea înfrângere consecutivă. Ultimul meci l-au pierdut în fața formației **Indiana Pacers**, care juca pe teren propriu, cu 94-90. Această serie de înfrângeri este datorată lipsei din formație a lui **Chris Webber**, care a suferit, în urmă cu două săptămâni, un accident în timpul unui meci oficial din campionat, în urma căruia și-a dislocat umărul stâng.

● „**Taurii**” din **Chicago** au început bine noul an. În meciul cu **Denver Nuggets**, **Scottie Pippen** a marcat 21 de puncte, **Tony Kukoc** 20, iar **B.J. Armstrong** a reușit 6 din cele 18 puncte totale - în ultimul minut de joc. De cealaltă parte, pivotul „pepitelor de aur” din **Denver**, **Dikembe Mutombo**, a înscris 18 puncte, însă prea puține pentru a aspira la victorie. **Chicago** 86 - **Denver** 80.

● După ultima victorie a elevilor săi, la **New York**, **Lenny Wilkens** a stabilit un nou record NBA de partide câștigate ca antrenor: 938. Echipa sa, condusă de pivotul **Patrick Ewing** (21 de puncte), a reușit în ultimele 7 minute ale partidei o apărare agresivă și eficientă, care i-a făcut pe „**Șoimii**” din **Atlanta** să nu marcheze nici un punct în acest interval de timp. **N.Y. Knicks** - **Atlanta Hawks** 89-80.

● La **Cleveland**, **Gary Payton** a marcat 32 puncte, reușind și un record de eficacitate sută la sută pentru echipa sa: 14 coșuri de 2 puncte din 14 aruncări. Recordul NBA pentru cele mai multe coșuri marcate fără ratare este de 18 din 18 și rezistă din anul 1967! Cu tot efortul demn de respect, cei din **Cleveland** au fost „asurziți” de **Supersonicii** din **Seattle** (116-85) care au întrerupt, involuntar de altfel, șirul de 11 victorii consecu-

tive ale **Cavalerilor „Apocalipsei”**.

● În continuare **Magii** din **Orlando** se dovedesc inexpugnabili acasă (14-0). Ei i-au învins pe **New Jersey Nets** cu 113-110, într-un meci în care **Anfernee Hardaway** a reușit 33 de puncte, iar **Shaquille O'Neal** 25.

● La **Boston**, **David Wesley** a tăiat elanul jucătorilor din **Miami** cu un coș de 3 puncte, când mai erau 15,9 secunde de joc. Băieții de pe plajele din **Miami** care s-au apucat, printre altele, și de baschet, nu au avut tăria să dea o replică pe măsură. **Boston Celtics** 117-113 **Miami Heat**.

● La **Phoenix**, **Elliot Perry** a reușit un record personal de puncte înscrise într-un meci: 21. Ultimele 6 puncte i-au ajutat în ultimele 89 de secunde pe **Aștri** să-i „orbească”, pe moment, pe **Philadelphia 76ers**, care au pierdut cu 122-127. **Charles Barkley** vrea să arate că mai este încă în formă, reușind 35 de puncte. Pe data de 6 ianuarie clasamentul NBA arăta astfel:

Conferința Estică

Divizia Atlantic: 1. **Orlando** 24-6 (.800) 2. **New York** 16-12 (.571) 3. **Boston** 12-17 (.414) 4. **New Jersey** 13-20 (.394).

Divizia Centrală: 1. **Cleveland** 20-9 (.690) 2. **Indiana** 18-10 (.643) 3. **Charlotte** 17-12 (.586) 4. **Chicago** 16-13 (.552)

Conferința Vestică

Divizia Midwest: 1. **Utah** 20-9 (.690) 2. **Houston** 19-9 (.679) 3. **San Antonio** 16-10 (.615) 4. **Denver** 15-14 (.517)

Divizia Pacific: 1. **Phoenix** 23-7 (.767) 2. **Seattle** 20-9 (.690) 3. **L.A. Lakers** 18-9 (.667) 4. **Sacramento** 15-13 (.536).

VADIM-GEORGE CUȘNARENCO ■

Știri din NBA

Un bob zăbavă

■ Cine credea că a înghețat fotbalul românesc în aceste zile când Crivățul sună pe uliță ca alte alea? Păi, nu vă spune nimic mutarea forțată a lui **Ilie Dumitrescu** de la **Tottenham** la **FC Sevilla**? Sau faptul că **Dănuț Lupu**, găsit de **Lucescu** pe la **Vox Maris**, de parcă alți fotbaliști nu își fac și ei veacul pe acolo, a jucat cu **Stelele de Crăciun**? În sfârșit, valoarea e valoare și se vede și din avion.

■ Mai că ne-am prins, apoi, în hora celor care bifează cu mare entuziasm orice gol înscris de stranieții noștri pe stadioanele europene, acolo unde fotbalul n-a murit pe timp de iarnă, de am ajuns să ni se pară că un gol al lui **Gică Englez** a devenit istoric. Măi, să fie.

■ Și toate astea în timp ce se anunță cu surle și trâmbițe că sărăcuța **Brescia** s-a întărit peste noapte și peste sărbători. Degeaba. La activul ei minuni nu mai există a se face, fie ele pe pământ italian.

■ Și la noi au început să fiarbă apele. **Steaua** și **Dinamo** se bat cam pentru aceiași jucători, există monede de schimb și pentru **Zegrean** și pentru **Radu Niculescu**, că n-ar fi de mirare ca amândoi să ajungă în final la **Universitatea Craiova**.

■ Atâta tevdură și în jurul lui **Gabi Popescu**, dat, cu o lună în urmă, ca sigur la **Steaua**, că a ajuns... tot la **Craiova**.

■ Din cei 10 arbitri de centru propuși la **FIFA** de **FRF** au rămas în cărțile anului doar șapte, 10 fiind numărul liniilor pentru meciurile internaționale ale anului.

■ S-ar putea ca din primăvară să vedem în Ghencea o trupă de mănji. Nu degeaba, **Țiți Dumitriu** îi vrea și pe **Curt** și pe **Carabaș**, ambii internaționali de tineret, la echipa militară.

■ După cum se întretaie zvonurile, cea mai întărită echipă în retur va fi **Universitatea Craiova**, în timp ce la concitadina **Electroputere**, **Marcu** umblă după forțe proaspete la **Buzău**.

■ Bancarii nu l-au putut ține pe **Matincă**. Băncile în consorțiu n-au putut găsi cei 100.000 de dolari, prețul jucătorului brăilean, care, astfel, se întoarce la malul **Dunării**. Las' că se întoarce **Baicea**.

■ **Ion Moldovan** nu prea mai are multe zile la **FC Dinamo**. Și aici bătaia peștelui va avea loc între **Sorin Cârțu** și **Gheorghe Constantin**. Primul, năvalnic, cere mult; al doilea cere doar să rămână în capitală.

OZONEL ■

Rapid își strânge rândurile pentru pregătirea de iarnă la 9 ianuarie. Până atunci nu se știe nimic sigur în ceea ce privește jucătorii care vin, jucătorii care pleacă. Zvonuri, ca în dreptul oricărei echipe de la noi, circulă ele, dar nimic nu e bătut în cuie și în contracte.

Mai nou a intervenit problema **Frankfurt**. Clubul din **Giulești** a adresat un memoriu la **UEFA** prin care solicită descalificarea echipei **Eintracht Frankfurt** din actuala ediție a Cupei **UEFA** și, implicit, organizarea unei duble manșe **Napoli-Rapid** pentru a se decide echipa calificată în turul 4 al celei de-a treia competiții fotbalistice continentale. **Rapid** a luat exemplul celor de la **Napoli**, memoriul bucareștean fiind precedat de unul similar înaintat la **UEFA** de către

napoletani. **Napolețani** care, după ce au fost eliminați de **Eintracht** în turul 3 al Cupei **UEFA**, au demonstrat faptul că germanii au folosit patru jucători străini în loc de trei cât permite regulamentul în dubla manșă din toamnă.

Dacă se va face dreptate pentru **Napoli**, atunci ea trebuie făcută și pentru **Rapid**, în condiții de joc și de participare germană, identice. Dacă nu se va ajunge la o dublă **Napoli-Rapid** (sau invers), dar se va da câștig de cauză italienilor - care, fiți siguri, au alocat ceva bani pentru această acțiune - cei de la **Rapid** cer ca forul fotbalului continental să acorde echipei noastre despăgubiri financiare.

Noi am vrea, totuși, o dublă **Napoli-Rapid**, nu degeaba memoriile depuse de cele două cluburi vor fi analizate peste câteva zile într-o ședință specială a **UEFA**. Poate vom avea șansa unei primăveri europene, scoasă ea și cu forcepsul.

Al 25-lea salariu

Pe ici-pe colo, unii patroni (da-le-ar Dumnezeu obiceiurile și altora) au oferit supușilor prea plecați al 13-lea salariu, de sărbători, de-a mai putut omu' să pună o jumară în farfurie. Alții, și mai generoși, au dat (și-au dat!) mai multe. De-o pildă, la **Federația de fotbal**, unde aflăm din gura președintelui executiv **Mircea Sandu** că banii primiți la mondiale au fost rezolvați. Adică, s-au luat 3,5 milioane dolari și s-au împărțit „celor care i-au produs”, adică, zice domnia sa, jucătorilor câte 2,5 milioane. Care au primit, așa, după un algoritm, în funcție de prezența în teren. Astfel, nouă dintre dragii noștri fotbaliști, cei mai harnici, au luat câte 114 000 dolari. Bună treabă, îi merită. Asta face cam un milion. Ceilalți, s-au lipit de mai puțin, în ordinea descrescătoare a prestației. Acum, noi,

de când facem cumpărături prin piețele contemporane, le avem la matematică de numa', ne fac cifrele în cap de zici că-s cireșele de la pokerul mecanic, socotim ce socotim, punem alți 13 jucători, antrenorii, maseurii, doctorii - și ne-ar mai ieși un milion. Rămâne, deci, o juma' de milion. Cine l-o fi luat? Ne-o spune **Aurică Beldeanu**, care, nemulțumit de faptul că n-au fost premiați, cu ceva, acolo,

HERCULE LE CHAT

și tehnicienii care au descoperit juniorii viitoare vedete, zice că știe sigur că la federație au fost premiați și portarii. Noi îl credem, cu precizarea că și aici s-a făcut o ierarhie, că n-o fi primit portarul cât...

E vremea antreprenorilor

Cu mare bucurie am aflat că prin osârdia **Federației de atletism** au fost implementate trei noi piste de atletism - la **Cluj**, **Poiana Brașov** și pe **Stadionul Național**, ba se speră că anul acesta vor mai fi și altele - la **Craiova**, lași, încă una în **Capitală**. Bună treabă, că eram vai de mama noastră, și la **Ouagadougou** aveau pistă sintetică, să nu mai vorbim de **Nouakchott**! Numai că, aruncându-ne noi privirea scrutătoare, ajutați și de „funduri de sifon” (4 dioptrii), prin clasamentele anului, n-am mai zărit nici un atlet sau atletă români în primii 10 din „**Grand Prix**”. În timp ce în alți ani era o înghesuială ca pe **Lipsani** în ziua lansării casetei fraților **Fește**. Poate, ce ziceți?, ne apucăm și de „construit” sportivi, că altfel pe piste respective o să organizăm curse de ogari.

RETRO '94

La World Cup, generalul Anghel Iordănescu și-a condus „oștenii” până la un pas de semifinale

Gică Hagi – primul fotbalist care a primit titlul de cel mai bun sportiv al anului în România

Gimnastele române – campioane mondiale pe echipe – și antrenorul Octavian Belu

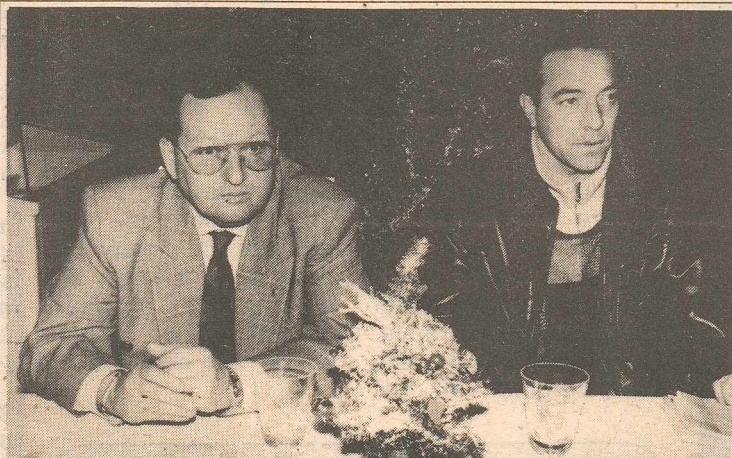
Marin Dună – golgeterul turului, de la revelația primului eșalon, FC Național

Gina Gogean, campioană absolută a Europei și campioană mondială la sărituri, cea mai bună sportivă a anului

Bulgarul Hristo Stoicikov, cel mai bun fotbalist european („Balonul de Aur”)

Cel mai bun fotbalist al anului 1980, Marcel Răducanu, alături de directorul sportiv Dumitru Tudor

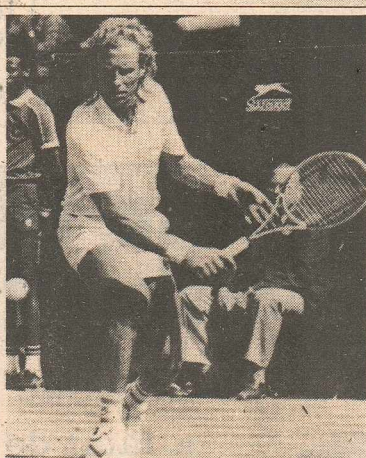

Floretista Reka Szabo-Lazăr – încă o fată de aur la „mondiale”

IN MEMORIAM

Fotbalistul columbian Andres Escobar

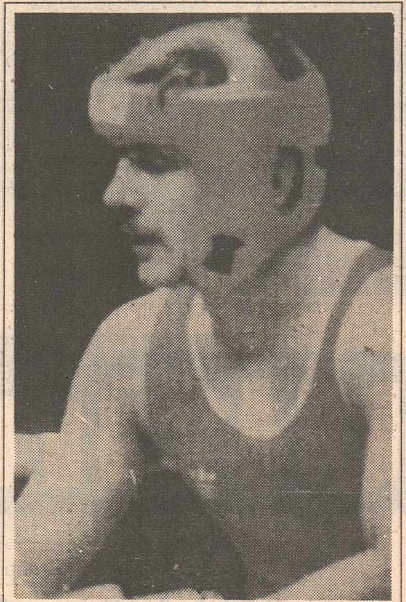
Tenismanul american Vitas Gerulaitis

Schioarea austriacă Ulrike Maier

Pilotul brazilian de Formula I, Ayrton Senna

Campionul mondial la box Francisc Vaștag

De la trimișii noștri speciali, Alexandru Arion
și Petre Cojocariu, aflați pe una din navele
de cercetare

URGIA DEZLĂNȚUITĂ. PESTE 50 de MORTI!

„Ceea ce microfonul nostru captează, stimați ascultători, este furtă dezlănțuită a Mării Negre. Ei bine, în condițiile unei furtuni de gradul 7-8 pe scara Beaufort și ale unui vânt de 31 m/s, în cursul serii și al nopții de 4 spre 5 ianuarie, în rada exterioară a Portului Constanța s-a consumat o dramă...” transmite Nicolae Emanuel Vârgolici în primul reportaj despre cea mai mare catastrofă navală petrecută vreodată în apele teritoriale românești.

Tragedia secvență cu secvență

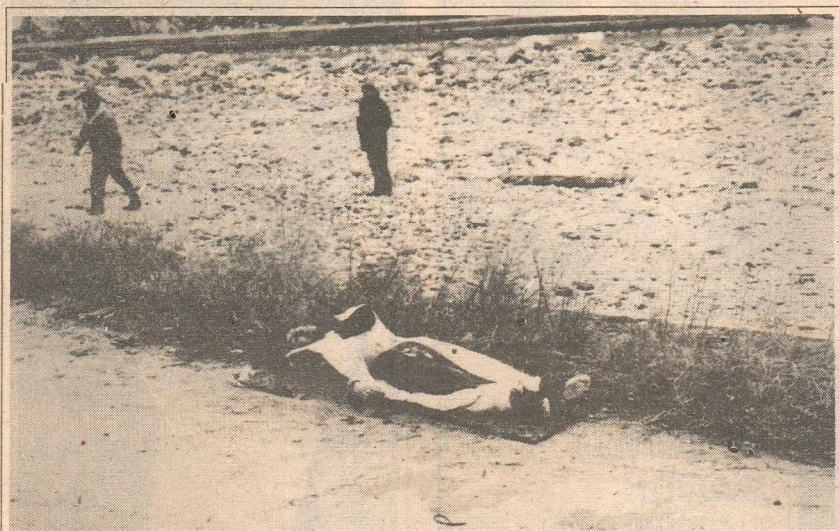
- ora 19:50 - este recepționat un S.O.S. lansat de cargoul You Xiu.
- ora 19:52 - este recepționat un S.O.S. lansat de cargoul Paris.
- ora 20:30 - se pierde definitiv legătura radio cu nava Paris.
- ora 21:20 - se pierde legătura radio cu nava You Xiu.
- ora 21:32 - ministrul transporturilor și telecomunicațiilor, Aurel Novac, solicită intervenția marinei militare.
- ora 21:45 - remorcherul Viteazul ajunge în zona sinistrului, lansând petarde luminoase de la o distanță de circa 35 m, din spatele digului, apropierea de epave fiind foarte riscantă.
- ora 23:15 - Serviciul Port Control ia legătura cu comandantul remorcherului Viteazul, Alex. Iarca. Acesta informează că se află la 10-15 m de nava You Xiu.
- ora 23:20 - Nava Marea (aparținând Companiei Onacva) a ajuns cu 10 scafandri la locul sinistrului, pentru salvarea eventualilor supraviețuitori.
- ora 00:15 - Viteazul transmite că nava Paris s-a scufundat și i se mai vede doar catargul; se transmite că „se pare că există supraviețuitori care lansează semnale luminoase de pe catargul navei.”
- ora 01:15 - remorcherul Smith Lloyd (pavilion englez) primește aprobarea de a participa la operațiunile de salvare; după două ore renunță și se retrage în port fără a reuși să repereze cele două nave eșuate.
- ora 01:25 - directorul Unciuleanu (Căpitanul Port) ordonă întreruperea acțiunilor de căutare a supraviețuitorilor.
- ora 03:00 - revine la țărm (dana 10) nava Marea.

Ceea ce se știe sigur până în momentul de față (sâmbătă, 7 ianuarie) este că două cargouri, Paris sub pavilion maltez, cu un deplasament de 25000 tdw, în lungime de 174 de metri și cu un echipaj format din 27 de oameni (23 de filipinezi, 3 greci și un bulgar) și You Xiu, sub pavilion Hong Kong, 22000 tdw, 167,2 metri și 27 de marinari (toți chinezi) s-au scufundat în zona digului de nord din Portul Constanța. Până la această dată s-au găsit 7 cadavre aruncate de valuri pe plajă, în zona cuprinsă între Agigea și Eforie Sud, și nici un supraviețuitor. Este mai mult decât probabil că nici unul dintre membrii celor două echipaje n-ar fi putut rămâne în viață (temperatura apei, 5-6 grade, face imposibilă supraviețuirea mai mult de 4 ore).

Ceea ce încă nu poate fi determinat cu certitudine este modul producerii accidentului. Ultima presupunere, se pare și cea mai întemeiată, este cea pe care ne-a furnizat-o dl Alexandru Dima, șeful grupului de intervenție și salvare navală al Portului Constanța: „În dimineața zilei de 4 ianuarie, în rada exterioară se aflau 8 nave. Toate, în afară de cele două cargouri, au fost

aduse în port, motivele lăsării la urmă a acestor două nave fiind pe de o parte faptul că ele erau cele mai mari, iar pe de altă parte defecțiunile pe care le aveau amândouă - Paris la vinciul de ancoră (altfel spus, ancora navei rămăsese blocată pe fundul mării), iar You Xiu la sala mașinilor. Se presupune că vasul din Hong Kong, reușind în ultimul moment să-și pună motorul în funcțiune, nu a putut să se îndrepte spre sud, așa cum primise instrucțiuni de la căpitanie, lovindu-se frontal de digul de nord. În aceste condiții, spărtura lungă de peste 100 de metri din dig a fost începută de acest vas. Nava Paris, scufundată la circa 600 de metri de cea chinezească, și-a spart carena lovindu-se de partea aflată sub apă a digului. Toate acestea rămân, în momentul de față, doar la stadiul de simple presupuneri, fiind rolul comisiei guvernamentale trimise la Constanța de a elucida misterul din noaptea groaznică catastrofă. Ca și în cazul navei Sadu, scufundată în condiții asemănătoare în 1988, echipele de intervenție nu au avut aproape nici o putere, marinarii murind, s-ar putea spune, sub ochii lor...”

Vom reveni
în numărul următor
cu un amplu
fotoreportaj
și amănunte inedite.

Ultima oră

Un semn divin pentru... alegerile din 1996

Lui Victor Surdu i-a născut
vaca de Revelion

CRONICA
ROMÂNĂ

Așa-i presa, trecătoare, unul naște, altul... fată!

Vaca lui Victor Surdu
a fătat de
Anul Nou

În noaptea de 31 decembrie, fix la ora
24, vaca prezidențială PDAR Victor Surdu...

EVENIMENTUL
ZILEI

Flacăra

BIS

magazin

gata seui

Furtul secolului

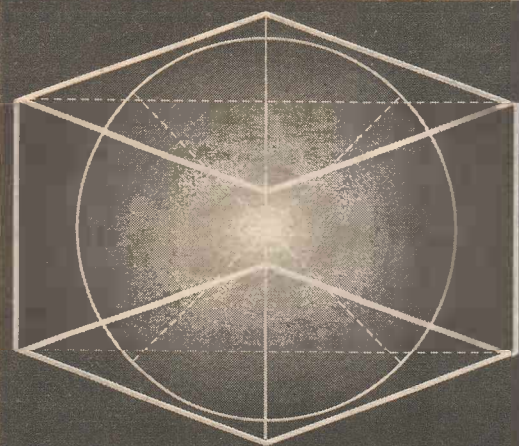
pag. 2

La Riyadh, un thailandez scoate 90 kg de bijuterii din palatul regal. Uriaș scandal diplomatic și un șir de asasinate misterioase.

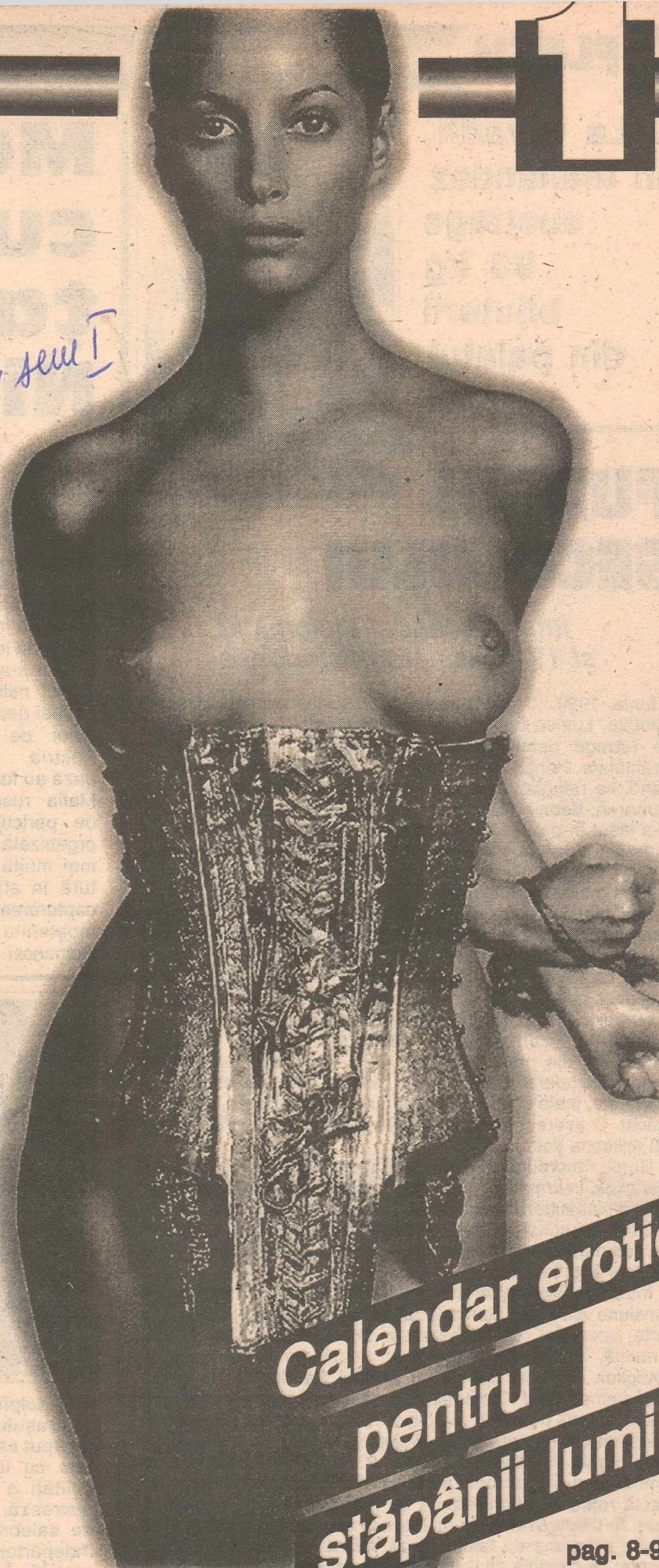
Naturistul RAUL DUMITRESCU s-a vindecat miraculos de cancer !

pag. 6

Un straniu mesaj galactic

pag. 6

Calendar erotic
pentru
stăpânii lumii

pag. 8-9

Laboratorul cu miracole

Poliedrele
energetice
ale
savantului
DINU-
STEFAN
MORARU

În premieră mondială, la 15 decembrie, savantul **prof. univ. dr. Ing. Dinu-Ștefan Moraru, academician** a prezentat comunicarea „**Serpentine autoreproducătoare conjugate cu poliedre energetice**” în cadrul secțiunii „**Biologia și științele de graniță**”, la simpozionul organizat de **Centrul de Cercetări pentru Tehnologii Ecologice**. Poliedrele energetice sunt executate din sârmă de cupru, grafit sau carton, și au la bază sau pe muchii cinci cercuri cu raza în șirul lui Fibonacci. Ele concentrează energiile cosmice reușind

distrugerea microorganismelor putrefacției. Datorită acestor proprietăți s-au reușit: mumi-ficarea cărnii, menținerea cărnii în apă energizată timp de un an de zile (cu păstrarea nealterată a calității), menținerea în viață a unui pește într-o piscină energetică (peștele se rotește, permanent, numai în sens invers acelor de ceasornic) și conservarea perfectă - menținerea transparenței - a unui ochi de găină (aplicație realizată după ideea dlui ing. Ion Micu, inventator renumit din Baia Mare).

□ La Riyadh, un thailandez sustrage 90 kg bijuterii din palatul regal

FURTUL SECOLULUI

Imens scandal diplomatic și 17 asasinate misterioase

Iunie 1990. Căldură mare la Riyadh, capitala Arabiei Saudite. Lumea bună, între care și membrii familiei regale, se retrage pentru o vreme la Djedda sau pleacă în străinătate. Prințul Faysal, cel mai mare dintre băieții regelui Fahd, se refugiază pe malul Mării Roșii. Soția sa, prințesa Munerah, debarcă la Londra împreună cu o mare suită. Ea și-a lăsat în palatul din Riyadh toate bijuteriile, luând cu ea în Anglia doar un colier cu safire și câteva inele cu rubine. La Riyadh, palatul rămâne practic în grija servitorilor. Aceștia sunt în marea lor majoritate thailandezi. De altfel, în regatul saudit mai lucrează alți 250.000 de thailandezi. În slujba perechii princiare se află un oarecare Kriangkrai Techamong. El știe că în această perioadă gărzile sunt mai puțin vigilențe. La Riyadh, de altfel, furturile sunt rare. Pentru cea mai mică hoție, o pedeapsă cumplită: tăierea unei mâini sau a ambelor brațe. Thailandezul izbutește să afle cifrul sistemului de securitate. Apoi, într-un sac de sport, reușește să scoată din palat, rând pe rând, sub nasul paznicilor, imensa comoară: brățări de aur, coliere de perle, clipsuri cu diamante, inele și cercei, broșe cu pietre prețioase, ceasuri-unice. O avere în greutate de 90 kilograme, valorând circa 30 milioane de dolari.

Hoțul, împreună cu imensa avere, ajunge cu bine la Bangkok. În urma lui izbucnește imensul scandal. Avertizată, poliția thailandeză reușește să-l aresteze pe Kriangkrai. Este recuperată aproape întreaga cantitate a odoarelor, dar după ce comoara ajunge la Riyadh, experții constată că 80% din bijuterii sunt false!

Între Thailanda și Arabia Saudită se instalează o stare de tensiune care mai durează și astăzi. Scandalul diplomatic este secondat de expulzarea thailandezilor din Arabia Saudită, dar și de o serie de asasinate misterioase la Bangkok. Trimisul special al Arabiei Saudite la Bangkok, Mohammed Said Khoja, susține că autorii malversatiei sunt reprezentanți marcanți ai poliției thailandeze, iar persoanele asasinate, între care și trei diplomați saudiți, dețineau informații legate de dispariția bijuteriilor. Furtul bijuteriilor nu este opera unui singur om, avea să declare recent Khoja. O vastă rețea a acționat după un plan pregătit cu minuțiozitate. În ultima vreme, la ambasada arabă din Bangkok, mai multe persoane au telefonat că vor să înapoieze bijuteriile furate, cu condiția să li se păstreze anonimatul. A sosit vremea recuperării tezaurului?

În ceea ce-l privește pe Kriangkrai, el nu a fost predat autorităților din Arabia Saudită (unde l-ar fi așteptat moartea prin decapitare), ci a fost condamnat la 5 ani închisoare și eliberat înainte de termen.

Mafiotii ruși cu ochii pe tronul țarului Nicolae al II-lea

La un târg de anti-chități, deschis în saloanele Palatului Hofburg din Viena, a fost expus (dar nu spre vânzare) tronul ultimului țar al Rusiei, Nicolae al II-lea. Transportul acestei piese de inestimabilă valoare, de la Petersburg la Viena, s-a făcut cu concursul miliției rusești, al poliției germane și al trupelor de grăniceri din Austria. Organele de pază au fost informate că Mafia rusească, extrem de periculoasă și bine organizată, plănuiește de mai multă vreme o lovitură în stil mare pentru capturarea acestei comori moștenite de la Romanovi.

Prunk. Gerd Hoffmann mit dem Thron des Zaren Nikolaus II. Der Schatz der Romanows ist das Highlight der Messe

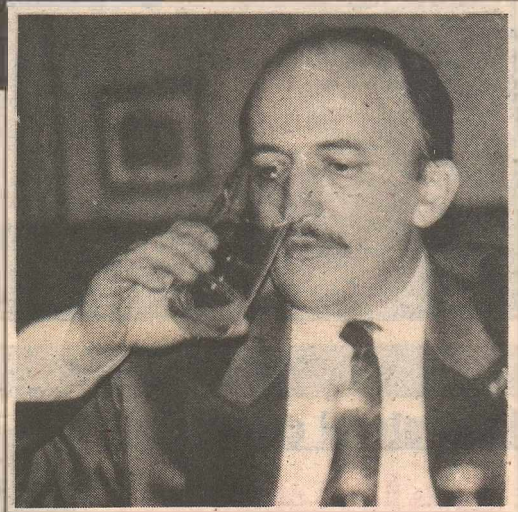

Pentru unul ca Rudolph Giuliani dăm zece Crin Halaicu

Rudolph Giuliani, ales anul trecut ca primar al orașului New York, a anunțat de la bun început că va fi necruțător cu persoanele cerate cu legea. Pentru asigurarea unei noi calități a vieții în urbea pe care o administrează, Giuliani a luat recent măsuri ferme de salubritate a orașului. Ele vizează atât îndepărtarea gunoaielor, cât și salubritatea morală. Acum, primarul a reușit în negocierile cu liderii sindicatului gunoierilor, să-și impună punctul de vedere: „Ori vor ridica gunoierii cu cel puțin 20 la sută mai mult gunoi, ori li se vor diminua salariile în mod corespunzător”. Giuliani a expus și planul pentru „epurarea” lui Times Square, arătând

clar că măsurile preconizate se extind și la purificarea morală. Ca urmare, va dispărea noianul de dughe-ne, chioșcuri și tarabe, care oferă la vânzare materiale porno. „Acolo unde există aceste deșeuri morale, înflo-rește criminalitatea”. Măsurile luate la New York s-ar potrivi ca niște mănuși glace pe mâinile administratorilor capitalei noastre.

IOANA A. VAGO ■

Recurs la un proces intentat lui Cristofor Columb

Istoriografia medicală considera până nu de mult că originea tuberculozei în America s-ar datora lui Cristofor Columb și celor ce

l-au urmat în Lumea Nouă. În revista Proceedings of the National Academy of Sciences, patologul american Arthur C. Aufderheide com-

bate această versiune, care îl incrimina pe descoperitorul Americii, reușind recent să-l discolpe pe Columb și să infirme teoria. Patologul a descoperit în plămâni unei mumii, datând din perioada precolumbiană, o vatră calcifiată de tuberculoză - o femeie de 40 de ani. Mumia a fost găsită într-unul din cele 600 morminte aflate lângă orașul peruan Ilo. Pentru a conferi certitudine senzaționalei descoperiri, Wilmar Salo, specialist în biologie moleculară, a analizat o minuscule probă din țesutul recoltat, identificând un segment conținând agentul patogen specific tuberculozei. (Ioana A. Vago)

COLECȚIA PUIFORCAT-NIARCHOS

Un tezaur fabulos format din 177 de piese din aur și argint din timpul regelui Ludovic al XIV-lea și până la Napoleon formează colecția personală a unui dintre cei mai celebri colecționari ai acestui secol, miliardarul grec Stavros Niarchos. El a dăruit aceste piese excepționale Muzeului Luvru, în 1955, pentru a le conserva până la moartea lui, cu condiția de a le prezenta publicului din 10 în 10 ani. (Maria Antonescu)

Richard Gere între Cindy Crawford și Laura Bailey

În opiniile multora, cuplul Richard Gere - Cindy Crawford a

personificat cea mai frumoasă pereche din lume. Până de curând, fiindcă totul pe lumea asta are un sfârșit. Contractul conjugal dintre cel mai sexy amoret al Hollywood-ului și cel mai celebru manechin al planetei s-a destrămat de câteva luni. Înainte de a aniversa trei ani de căsătorie cu Cindy (12 decembrie 1991), Richard și-a părăsit soția, îndemnat de noua sa pasiune pentru un top-model din Marea Britanie: Laura Bailey, de 22 ani. De altfel, de mai multă vreme, Gere n-a făcut un secret din aventura sa extraconjugală. La Londra el s-a plimbat în văzul lumii cu noua sa amantă, fiica unui distins profesor de drept civil de la Oxford. Cindy a devenit manechin, abandonând strălucite studii de literatură engleză și psihologie.

MAGIE, BANI, CELEBRITATE

**26 de
milioane
de dolari
și cea mai
frumoasă
femeie
din lume**

David Copperfield este unul dintre cei mai apreciați magicieni moderni. Dar, se poate spune, adevărata sa celebritate este legată de logodna prelungită cu **Claudia Schiffer**, cea mai râvnită top-model la ora actuală.

În relația dintre ei, presa a vorbit cel mai mult despre ea. Dar el? Puțini știu că numele l-a împrumutat (din romanul omonim al lui Dickens) și că el se numește de fapt **David Kotkin**. Spre deosebire însă de eroul lui Dickens, care și-a cucerit simpatia cititorilor datorită faptului că era sărac și avea sufletul bun, mago-iluzionistul nu este deloc sărac. Dimpotrivă, bagheta lui magică și talentul autentic în meseria sa i-au adus anul trecut magica sumă de 26 de milioane de dolari! Mai mult decât Madonna, bunăoară, care a avut încasări de „numai” 13 milioane de dolari. Dar mai puțin, spun sursele, decât celebra lui logodnică. În lumea spectacolului numai regizorul Steven Spielberg și actorul Kevin Costner au câștigat mai mult decât „bietul” David.

Născut în 1956, într-o familie de comercianți din New York, a făcut studii speciale de iluzionism încă de la 16 ani, iar din 1978 are un program special la CBS, cu o audiență fantastică. În fiecare an schimbă aproape jumătate din program, noile trucuri aducându-i celebritate și bani. Sunt deja legendare câteva din „figurile” lui, cum a fi trecerea prin Marele Zid Chinezesc sau ieșirea dintr-o barcă în flăcări deasupra cascadei Niagara. Laboratorul său secret se află la Las Vegas, unde dispune de instrumentele necesare pentru cel puțin 250 de numere iluzionistice diferite.

Faptul că îi plac femeile, nu ține de magie. Este un lucru cunoscut că adesea cheamă pe scenă femeile cele mai frumoase, pe care le reperează dinainte în sală. Așa a cunoscut-o pe Claudia Schiffer, în timpul unui show, în Germania. Și de atunci iluzia că sunt fericiți nu-i mai părăsește.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Miss și Mister Germania

La sfârșitul anului trecut, la Köln, un juriu numeros și-a dat verdictul într-un dublu concurs de frumusețe: a fost aleasă perechea de vis Miss și Mister Germania. Este vorba de domnișoara Beate Amerdin din Bavaria și domnul Dirk Wellnitz din Turingia. Victoriile au fost încununate cu două premii: laureata a primit un autoturism, iar dl Wellnitz o motocicletă.

Mâncati, beți, plătește insecta

Datorită unui truc, o familie de japonezi din Osaka a mâncat vreme de câteva luni la cele mai luxoase restaurante din oraș, fără să plătească. Soțul și soția, care rămăseseră fără loc de muncă, se așezau la o masă împreună cu fiul lor de 11 ani și comandau mâncărurile cele mai sofisticate.

Prinzând momentul potrivit, unul dintre ei pune într-o farfurie, pe furiș, un gândac. Apoi îl cheamă pe chelner și îi arată indignați ce au găsit în mâncarea lor, iar patronul restaurantului, avertizat discret, venea la masa lor și le oferea pe gratis toată mâncarea, numai să nu facă scandal sau să-l denunțe la autoritățile sanitare. Treaba a ținut până în momentul în care un chelner mai vigilent a surprins manevra. (SN)

Sex sub duș

Ultimul film în care Sharon Stone joacă alături de Sly Stallone va asigura producătorilor săli pline mulțumită secvenței în care cei doi protagoniști fac amor sub duș. Cu ce simple mijloace se pot scoate milioanele din buzunarele spectatorilor...

Dragostea e frumoasă la orice vârstă

„Am fost toată viața o mare leneșă”, mărturisește Emmanuelle Seigner. „Mi-am întrerupt studiile liceale pentru a deveni manechin. Mi-era mai comod. La 18 ani l-am cunoscut pe Roman (Polanski). Eu aveam 18 ani, el 51”.

Cinci ani au fost amânți. Celebrul regizor polonez, stabilit la Paris, o distribuie în filmul „Detective”. Încearcă apoi un al doilea film cu ea. S-au căsătorit abia după nașterea micuței Morgan (20 ianuarie 1993). În prezent, el are 61 ani, ea 28 și se consideră cel mai fericit cuplu din lume.

În fotografia din dreapta, o altă pereche ce se declară fericită: Rod Steiger și soția sa Paula (35 ani). Este pentru întâia oară când actorul american acceptă să fie fotografiat împreună cu soția sa și micuțul lor Michael în vila lor din Malibu. Un scurt răgaz, deoarece Rod Steiger se pregătește să joace într-un film alături de Stallone și Sharon Stone.

ÎN JURUL FOCULUI

	OPĂRITĂ SPECIALIST ÎN ARME DE FOC		ADUC PLOAJA A TRAGE AER ÎN PIEPT		SOLICITARE PĂRINTE		ÎNCEPUT DE INCENDIU HORIA ELENESCU		DOCUMENT A STĂRNI		DA CALDURĂ LA BLOC UCIȘI DE O PLOAJE DE FOC		CLARI
	VENTILARE DOGORI							SCLIPESC PE CER LA FEL					
							ÎN VECI ! SUPRAFEȚE			SUMĂ PUSĂ ÎN JOC INEL			
APARAT DE ÎNCĂLZIT FLACĂRA MARE		TĂCIUNI O LAMPĂ MICĂ		ȚEPE ! ÎN ULEI !		MAȘINI DE GĂTIT PRODUSĂ DE VÂNT							
							PERIOADĂ DE TIMP FASCICUL DE LUMINĂ			MĂSURI AGRARIE CERCURI LUMINOASE			SUFLAREA UȘOARĂ A VÂNTULUI
URME CERC LUMINOS					ROȘU ÎN LĂMPAȘE !			REFREN OLTENESC ÎN PACT !			BIFAT PE MÎJLOC ! STINSE CU APĂ		
				A SE MIȘCA FLACĂRA ARSE LA URMĂ !					UNU ȘI UNU ! CĂRAT		VEDE LA CENTRU ! AVÂNT		
STINSĂ (fig.) A URMĂRI					NIMIC ROȘU LA FIERT				DISTRUGERI PRIN FOC SE ÎNCURCĂ				
					BOTUL PORCULUI BAN GĂURIT !			DESĂVĂRȘIT ÎN CADĂ !				ÎN RUTĂ !	
ÎN HOTEL ! CEAS				MONEDĂ			AVANTAJ			SE ÎNCINGE LA ROȘU			
			CARE EMIT LUMINĂ ȘI CĂLDURĂ										

Gheorghe BRAȘOVEANU

ASTA E !

ÎN FRUNTEA SPORTIVELOR INSTRUCTORI -LA PUȘTI		ȚINE DE CALD IARNA SECOLE		ASTROLOG CĂPĂȚÂNĂ		UN BAN GRÂMEZI DE BANCNOTE		MITITEI ÎN ARIE !
E FRUMOS LA TV ÎNDREAPTĂ GREȘELILE								
					APE FĂRĂ PEȘTE !			IUBITOR
MĂSOARĂ ADÂNCIMEA OCEANELOR AFIȘ								PARTEA DE JOS A ROCHIEI !
					DOMENIU DE CULTURĂ ȘEF DE CĂMIN			
PRINSE ÎN HORĂ ! MENIU FIX			ÎN PĂTUL ! ANSAMBLU DE FLUIERE				ACOLO, PE MARGINI ! ÎN ACEST LOC	
				A DA INDICAȚII ÎNSCRISE ÎN CARNET !				
ZI FĂRĂ NORI		SE ȚINE DE CUVÂNT						
						ÎNSCRISE ÎN VIRAJ !		

Gheorghe BRAȘOVEANU

20 DE DIFERENȚE

□ Cu prețuri de dumping, magnații sud-coreeni se pregătesc să surclaseze automobilele de fabricație japoneză, americană și europeană

Europa în fața unei invazii motorizate

Patru concerne sud-coreene, aflate până mai ieri în topul producătorilor de oțel și al constructorilor de nave, au trecut și la fabricarea de autoturisme, autocamioane și mașini de teren. Ele se pregătesc pentru o ofensivă brutală, preluând în acest sens modelul nipon: mult, bine și ieftin.

Marea industrie de automobile coreeană s-a născut cu ajutor american, japonez și european. Revista „News” (Austria), de unde am extras aceste informații, se întreabă pe bună dreptate cât va mai dura acest ajutor care pune pe picioare un monstru ce-și va înghiți părinții. Într-adevăr, Mitsubishi a aprovizionat cu motoare concernul Hyundai, General Motors a contribuit la dezvoltarea concernului Daewoo, Ford și Mazda au construit întreprinderea Kia, iar Mercedes furnizează motoare pentru SsangYong.

Korea-Roadster: produs de firma Daewoo

În Europa își face simțită prezența cu deosebire firma Daewoo (prestigiosul concern a ajuns, cum se știe, și în țara noastră, unde, în colaborare cu specialiștii români, urmează să scoată pe piață primele automobile). Firma produce în prezent 550.000 unități pe an, dar își propune să realizeze nu mai puțin de două milioane de autoturisme anual până în anul 2000. În Europa, speră să pătrundă cu două modele: **Espero** și **Nexia**. Acesta din urmă, apreciază patronii firmei, va surclasa modelul Opel Astra, deoarece se va vinde cu 8 procente sub prețul autoturismului german.

Concernul Hyundai va fi prezent în 1995 cu micul autoturism **Pony** (circa 10.000 dolari) și cu modelul **Accent**, primul Hyundai cu top-standard european (ABS, climatizare). Mașina amenință încă de pe acum modelele japoneze produse de firmele Subaru și Daihatsu.

Kia, al doilea ca mărime dintre producătorii de automobile sud-coreene, speră să aducă pe piața europeană 120.000 de unități. Vârful de lance îl va constitui modelul **Sephia**.

Cu motoare construite în licență Mercedes și Nissan Diesel, alt concern coreean, SsangYong, luptă să scoată din competiție autocamioanele japoneze și europene, dar totodată să impună eleganta limuzină **Musso**. Prețul de dumping este evident. La această mașină, el va fi în Austria cu 50.000 de șilingi mai mic (circa 4000 dolari), dacă e să-l comparăm cu prețul unor autoturisme de aceeași capacitate.

Flota de mașini sud-coreeană este pregătită să invadeze toate continentele lumii.

Hyundai Accent: primul autoturism de nivel european produs de această firmă

Daewoo Nexia: automobil de clasă mijlocie

Kia Sephia: model din familia de limuzine a firmei și singurul propus pentru export

SsangYong Musso: echipat cu motor Mercedes. Concernul va încerca piața europeană practicând prețuri de dumping

Cei patru stăpâni ai automobilului sud-coreean

Sung Won Chon, președintele concernului Hyundai

Chairman Woo-Choongkim, însărcinatul cu probleme de export al firmei Daewoo

Sun-Hong Kim, de la concernul Kia

Președintele concernului SsangYong, Hyoung-Dong Cha

Tabloul înfățișează participarea de capital japonez, european și american la consolidarea industriei de automobile coreene. Sunt indicate și licențele cumpărate de producătorii asiatici de la firme din alte țări.

Operațiile de transplant în Germania și pe glob

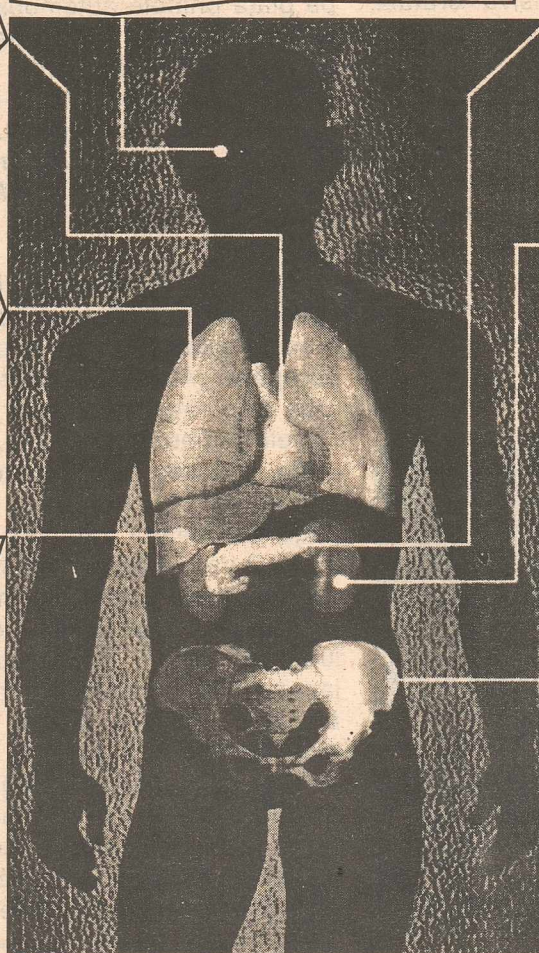
Reproducem acest tablou informativ dintr-un număr pe decembrie al revistei „STERN”. El înfățișează operațiile de transplant de organe în Germania și în lume. Cererile depășesc cu mult oferta - se arată într-un articol ce însoțește schema alăturată. În Germania, mii de persoane așteptată moartea prin accident a unor persoane valide. În SUA, notează cu ironie aceeași revistă, situația e mai „bună”, deoarece medicii lasă pacienții să moară pentru a le recupera organele sănătoase.

INIMĂ	
Necesar în 1993	1000
Operații realizate	505
Operații în lume	25 000
Cotă de reușită după un an	80-90%
După 3 ani	75%

PLĂMÂNI	
Necesar în 1993	Lipsesc datele
Operații realizate	71
Operații în lume	1700
Cotă de reușită după un an	66%
După 3 ani	60%

FICAT	
Necesar în 1993	1000
Operații realizate	590
Operații în lume	25 000
Cotă de reușită după un an	70-80%
După 3 ani	70%

CORNEE	
Necesar în 1993	circa 5000
Operații realizate	circa 2000
Operații în lume	până la 100 000
Cotă de reușită	85%

PANCREAS	
Necesar în 1993	Lipsesc datele
Operații realizate	45
Operații în lume	5000
Cotă de reușită după 3 ani	60%

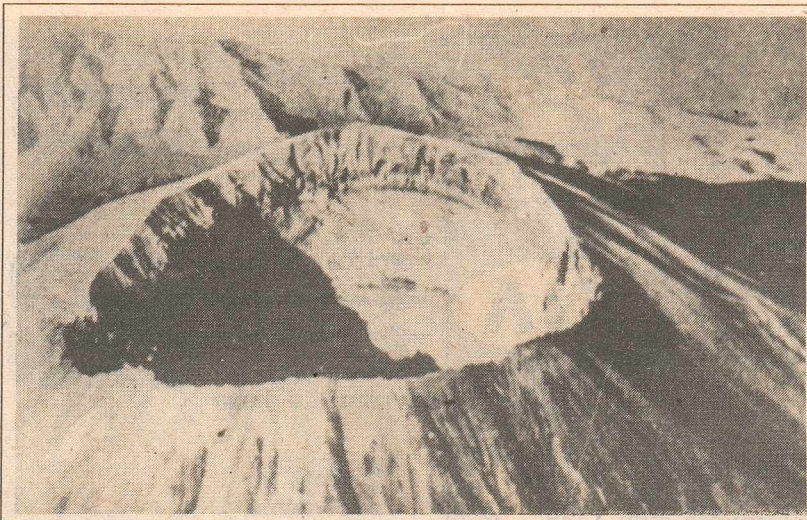
RINICHI	
Necesar în 1993	4000
Operații realizate	2164
Operații în lume	300 000
Cotă de reușită după un an	80-90%
După 3 ani	75%

MĂDUVĂ	
Necesar în 1993	1500
Operații realizate	800
Operații în lume	10 000
Cotă de reușită	Lipsesc datele

Un dezastru în așteptare

Dacă vulcanul Vezuviu ar erupe astăzi, ar putea ucide mai mult de un milion de oameni în timp de 15 minute, declară vulcanologul italian Augusto Neri și colegii săi din Grupul Național de Vulcanologie al Universității din Pisa. Ei își bazează previziunile pe studiul efectuat asupra simulării pe calculator a erupției din anul 79 d. Ch., care a acoperit aproape în întregime orașele Pompei și Herculaneum. Atunci au murit câteva mii de oameni. Astăzi, această zonă este mult mai populată iar în cazul unei erupții pot exista peste un milion de victime, avertizează Neri.

Această simulare arată că particulele dense vor ajunge în 300 de secunde după erupție la o distanță de 7 km de vulcan. Această demonstrație ține seama de detaliile din structura internă a vulcanului și de comportamentul lavei, al fluidelor,

într-un spațiu închis. Noroiul și cenușa aruncate de gazul supraîncălzit ar acoperi orașele de pe coasta de sud în 4 minute, iar pe cele din nord în 15 minute. Augusto Neri susține că nu există nici o șansă de scăpare pentru cei ce s-ar afla în acest moment la 7-8 km de Vezuviu.

Ultima mare erupție a

Vezuviului a avut loc în anul 1631, dar mai recent și-a reînceput activitatea în jurul anului 1944. Vulcanologul avertizează că următoarea erupție s-ar putea declanșa în orice moment, nimeni nu știe când, și sfătuiește populația din zonă să plece cât mai este timp.

SIMONA SIMZIANU ■

„La picioare, bătrânul avea copite”!

Printr-o întâmplare cu totul și cu totul neobișnuită a trecut Ion Călin, muncitor la Regionala de Căi Ferate Craiova.

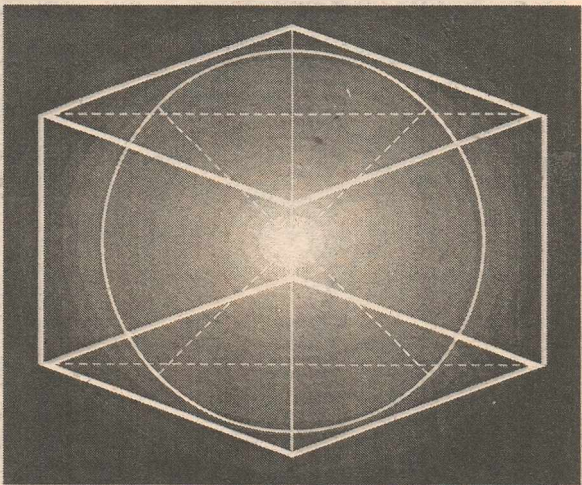
După o vizită făcută în satul său natal (Cetate-Dolj), ne-a relatat următoarele: „După revederea casei părintești, m-am deplasat către un punct al satului, unde trebuia să rezolv niște treburi personale. Întâmplarea a făcut ca în cale să-mi apară un cunoscut cu autoturismul său, proprietate personală. El m-a oferit să mă conducă până la destinație. Ma încolo puțin, am fost oprit de un bătrân cu priviri senine, îmbrăcat în straie țărănești, care ne-a rugat insistent să-i acordăm un loc în autoturism, deoarece cobora undeva în drumul nostru. Zis și făcut. Pe timpul călătoriei, bătrânul n-a ținut cu vorba lui domoală o adevărată lecție de morală, îndemnându-ne să ne iubim aproapele. La o răscruce de drumuri, ne-a rugat să oprim. Ne-a mulțumit și a coborât grăbit. Urmărindu-l cu privirile, am observat stupefiați că la capătul picioarelor avea copite de bou. Într-o fracțiune de secundă s-a volatilizat, aidoma unui abur.

Am rămas pur și simplu încremeniți. Dacă cineva mi-ar fi povestit o asemenea întâmplare incredibilă l-aș fi considerat nebun”.

ION CEACĂRU ■

Oricât de straniu ar părea acest mesaj, el a fost recepționat în Rusia, pe lungimea de undă de 75 m, în anul 1929! Mai circulă o variantă: acest mesaj a fost recepționat în timpul unui contact telepatic cu reprezentanții Uniunii civilizațiilor cosmice care s-au prezentat drept membri ai Detașamentului de observatori ai Coaliției.

Un straniu mesaj galactic

„Detașamentul de observatori ai Coaliției se adresează ființelor inteligente ale Terrei, care-și spun oameni. Noi facem parte din Uniunea civilizațiilor cosmice, care populează planetele Galaxiei noastre. Ne adresăm VOUA cu propunerea ca într-un anumit viitor să se desfășoare convorbiri cu reprezentanții Coaliției, care ar avea drept scop intrarea omenirii în Uniunea civilizațiilor cosmice. Dar, contactul între noi va fi posibil numai atunci când veți îndeplini anumite condiții prealabile”.

În mesaj se sublinia faptul că aceasta este a treia încercare de a intra în contact, că prima a avut loc în anul 19576 înainte de Hristos și a fost adresată unui mare oraș, care exista în alte timpuri: APURAD-

HAPURA. Al doilea mesaj a fost recepționat de pământeni în anul 711 după nașterea lui Hristos. Și, în sfârșit, al treilea mesaj a fost primit de locuitorii Pământului după 1218 ani. Dar atunci, persoana contactată, după ce a anunțat autoritățile, a fost arestată, iar orice informație în legătură cu aceasta a dispărut fără urmă. Au trecut anii și acest om care a fost exilat pe insula Valaam, de pe lacul Ladoga (în N V Rusiei), a reușit în anul 1976 să transmită tainicul mesaj în capitală, unui grup de ufologi, cu ajutorul unui turist care a vizitat acele locuri...

Textul a fost cercetat de numeroși specialiști care au ajuns la concluzia că nu este un fals! Iar în anul 1982 despre existența acestui document a fost informat guvernul...

Aceste date cu adevărat senzaționale au fost publicate anul trecut în: Almanahul moscovit „Secolul cosmic”, de către A. Meagencov, care lucrează la televiziunea rusă și de trei ani este realizatorul unei emisiuni de mare audiență: „OZN - o vizită neanunțată”.

Să parcurgem în continuare fragmentele acestui mesaj, urmărind ca dv. să trageți singuri concluziile...

... „Pământeni! Cosmosul este îngrijorat de o catastrofă ecologică aproape ireversibilă, care deja a început pe planeta voastră. Alegerea „Cosmos” sau „Pământ” este limpede, fără echivoc: „Cosmos”. Dacă nu veți înțelege seriozitatea situației, existența Pământului este pusă în pericol. Nu vă rămâne decât să analizați cu toată seriozitatea situația creată și să vă uniți eforturile în lupta pentru viața planetei, pentru viața urmașilor voștri. Decăderea spirituală, tehnică și ecologică începe să „sufoc” Cosmosul. Ascultați

vocea Cosmosului, care poate fi auzită acum în multe puncte ale planetei voastre. Salvați Pământul, oamenii! În caz contrar, anii acestuia sunt numărați!

De multe mii de ani, Detașamentul de observatori ai Coaliției a înregistrat că pe Pământ războaiele sunt prezente, fără încetare, și, se pare, vor avea loc și în următorii 100 de ani... Fără îndoială, că un acord între Omenire și Coaliție poate fi realizat numai după lichidarea războaielor din viața planetei”. Și mai departe: „Noi nu vom evita contactele cu omenirea și cu reprezentanții izolați ai acesteia. Carta Coaliției, descrierea structurii și a activității ei pot fi făcute cunoscute omenirii fără condiții prealabile, la cererea unuia dintre cele 4 guverne sau a Secretariatului Ligii Națiunilor.

Omenirea ar fi inutilă pentru Coaliție, la fel și Coaliția pentru omenire, în cazul în care nu s-ar transforma fundamentul logic de gândire al omenirii. Dacă nu veți reconstrui gândirea voastră, vom fi puși în imposibilitatea de a vă ajuta...

...În prezent în Galaxia voastră există aproximativ 220.000 de rase inteligente care au intrat în Coaliție și aproximativ 1000 de rase care analizează problema intrării în Coaliție”.

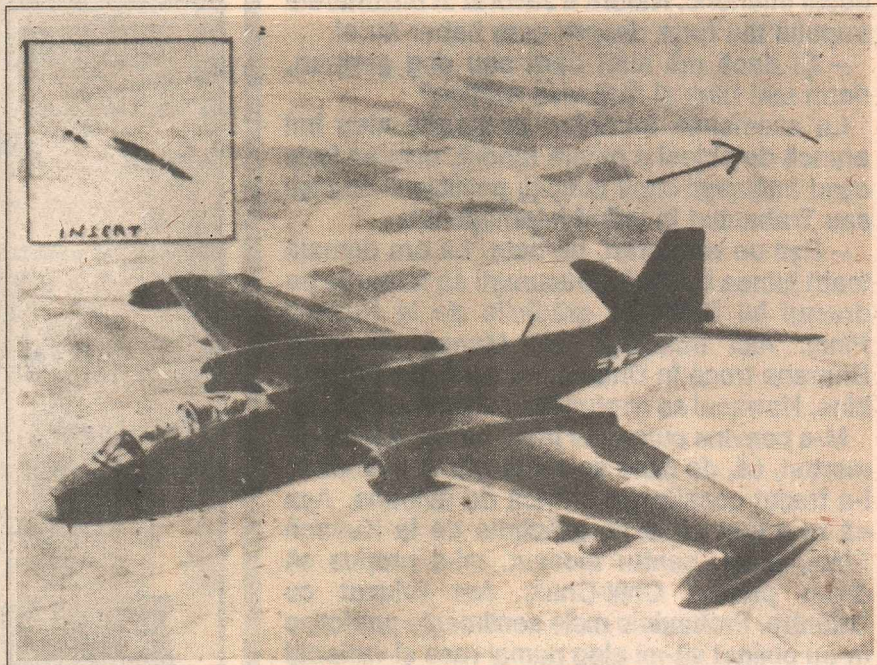
Și dacă Cosmosul are sau nu o asemenea alcătuire, și dacă vom da sau nu crezare acestui document, nu este, după părerea noastră, lucrul cel mai important. Importantă este accelerarea distrugerii armamentelor și încetarea războaielor interetnice. În caz contrar, vom aduce prejudicii, poate ireparabile, propriei civilizații și implicit Cosmosului.

Poligoanele de experiențe nucleare sub observația obiectelor zburătoare neidentificate

„Sunt convins de multă vreme că farfuriile zburătoare sunt nave interplanetare.

Suntem supravegheați de ființe din spațiul cosmic”.

Albert M. Chop - dir. adj. al Direcțiilor Relațiilor Publice, Administrația Națională de Aeronautică și Cosmonautică (revista „True”, ian. 1965)

Încă în anii '40 a fost remarcat în presă și în celelalte mijloace de informare în masă interesul crescând al OZN-urilor pentru raioanele unde se efectuau experiențe nucleare. Atunci, deasupra Centrului Atomic de la Los Alamos (SUA) au fost observate aceste obiecte. Și tot atunci, la Los Alamos era în curs de realizare „Proiectul Manhattan” care avea drept scop crearea primei bombe atomice.

...Conform declarației fostului colaborator al consulatului Elveției din Japonia, a doua zi după bombardamentul atomic de la Hiroshima, la 7 august 1945, pe cer, desupra orașului distrus, a apărut „fantoma”

centrului orașului: era imaginea marelui oraș înainte de explozia atomică! Pe cer se observau foarte clar case, străzi cu pietoni, pomi, flori, chiar un mic podet japonez pe care se jucau copii etc. De remarcat că aceste imagini de neexplicat au apărut în decurs de trei zile după explozie și de fiecare dată puteau fi observate în decurs de câteva ore!

După cum a declarat martorul ocular „se crea impresia că CINEVA derula un film, care prezenta un frumos oraș care a existat nu demult, dar care a fost transformat în scrum radioactiv”. Și parcă CINEVA voia să spună: „Oameni, iată ce ați făcut!”

... Începând cu anul 1947, obiectele de forma unor discuri argintii au fost de nenumărate ori observate deasupra statului New-Mexico, unde în acei ani aveau loc experiențe nucleare. În această regiune a SUA, deasupra bazei militare de la Roswell s-a produs avarierea unui obiect zburător neidentificat. Toate datele și materialele referitoare la acest caz, devenit celebru, au fost trecute la STRICT SECRET, cu toate că unii ziariști au reușit să intre în posesia anumitor date și chiar a unei fotografii cu OZN-ul avariat, care a fost dată publicității la vremea respectivă.

De remarcat că obiectele

zburătoare neidentificate nu au ocolit nici unul din lacurile unde aveau loc experiențe nucleare pe Pământ. Practic, deasupra tuturor poligoanelor unde se efectuau explozii nucleare, cum ar fi poligonul francez din Sahara (în Africa de Nord), poligonul american din statul Nevada, poligoanele de pe atolurile Bikini și Mururoa (din Oceanul Pacific), poligoanele nucleare foste sovietice de pe insula Novaia Zemlia și din raionul orașului Semipalatinsk, au apărut acești „mesageri ai neștiutului”, care „patruiau” aproape după fiecare experiență nucleară efectuată. Despre toate aceste „aparitii insolite” presa a informat la

timpul respectiv, mai mult sau mai puțin...

Dar o cercetare serioasă legată de aceste apariții în perimetrele enumerate va putea fi efectuată numai atunci când știința planetei Pământ va reuși să înțeleagă natura acestor enigmatice obiecte și să răspundă la întrebarea „ce scopuri urmăresc Ei atunci când apar în zonele Pământului, care «suferă» atât de programe nucleare militare, cât și pașnice”...

De un singur lucru putem fi însă siguri: numai ȘTIINȚA poate dovedi dacă suntem sau nu singuri în Univers!

Pagină realizată de ALECU MARCIUC

Cum a devenit cumnatul meu cloșcă

De mai multe zile, nevastă-mea frecven-
tează, siderată, prelegerile gurului
Ventakataramanigugu (se citește cum se
scrie). Gurul s-a născut la Ploiești, unde i se
mai spune până astăzi Mitică Feștilă, situație
jenantă pentru cineva care a studiat eupraxia
transcendentală în grădinile de la Kuvach Pindi
(vezi Atlasul geografic). Iar asta cu atât mai
mult cu cât buna mea soție m-a asigurat că
este vorba de un erou.

La titlul de erou, am observat eu, se poate
ajunge pe mai multe căi. Cea mai simplă este
următoarea: începi prin a fi activist de partid,
trecei pe la „transcendental”, îți pierzi carnetul
roșu și aștepți revoluția ca să ieși în față ca
erou. Dacă ai puțin noroc, poți să ajungi șef
de partid, senator sau chiar ministru.

Metoda gurului Ventakataramanigugu - m-a
asigurat în continuare nevasta - este extrem
de simplă și o poate folosi oricine.

- Te întâlnești pe o masă și-ți imaginezi că ești
ceea ce nu ești. Bunăoară, îți spui: „Din acest
moment sunt un câine alb”.

- Prefer unul gri-lavandă. Ține la tăvăleală.

- Sau nu! Îți închipui că ești un fruct. O
pară!

- Și când m-am copt, îmi dau drumul?

- N-ai înțeles nimic. oftează erudită mea
soție, convinsă ca toate femeile că descoperă
explicații simple acolo unde știința nu vede
decât întineric. Natura a zăvorât în buzunarele
trupului tău forțe despre care habar nu ai.

- Și dacă mă simt pară sau dog german,
dorm mai bine și fără vise erotice?

La asemenea întrebări, consoarta mea îmi
aruncă de obicei o privire tandră, cum se face
când întâlnești copil tâmplii, politicieni idealști
sau Trabanduri în ralluri internaționale.

- Ești un retrograd, bărbate. La ora actuală
toată lumea bună din București se întoarce pe
drumul lui Rhibu în grădinile de la Kuvach
Pindi. Aici întâlnești opt Manas din care
Dharana trece în Dhiana, iar dacă totul merge
bine, Hawasul se confundă cu Pariska. Simplu.

M-a convins cumnatul meu, care s-a jurat cu
martori, că, de când se simte gâscă sălbatică,
l-a trecut constipația și frica de avioane. Așa
că m-a luat cu el în grădinile de la Kuvach
Pindi, unde, pentru început, mi-a propus să
devin pasăre Chik-Chak. Am refuzat cu
hotărâre. Profunde mele sentimente patriotice
m-au obligat să-mi aleg numai rase și varietăți
naționale. Astfel, m-am străduit să flu, pe rând:
Bălțată românească, Scrofulă de Bazna,
Clobănesc mioritic, Merinos de Palas, Mălăiață
de Brașov, Timpuriu de Băneasa și, cu unele
eforturi (notate pozitiv de vecina de la parter),
Tăuraș de Oradea. Am depășit multumitor faza
mersului în patru labe, am dus conversații
(prin semne) cu vacile de la Balotești, când a
sosit Salvarea. Deunăzi, la televizor, domnul
Ventakataramanigugu a apărut împreună cu
alte patru bărbi albe pentru a ne anunța că-și
întrerupe cursurile. Domnului sale i s-a făcut
oferta de a se încorona în România ca
împărat de rangul II.

N.A. Cumnatul meu a continuat exercițiile
prin corespondență. Mi-a telefonat chiar ieri că
intră în concediu prenatal. E la Maternitatea
Polizu, unde a căzut cloșcă.

LIVIU TIMBUS ■

Farrah Summerford întruchipând primăvara

Fotograful american
și anotimpurilor, folosind
în exclusivă

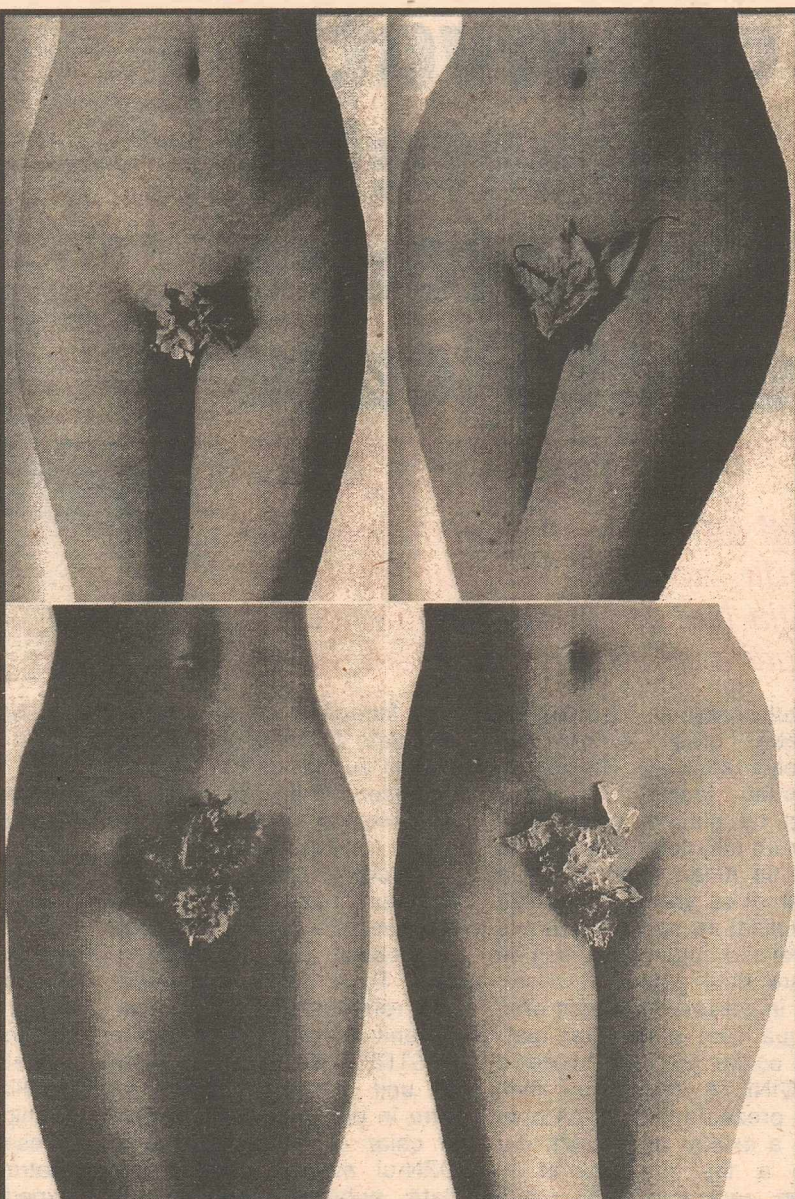

Pe post de toamnă, Christy Turlington

**Căștigul zilnic
al unui fotomodel: 1
dolari (circa 25 milioane)**

Comanda a fost lansată cunoscutul
new-yorkez Richard Avedon, de către
noul italian Pirelli. Richard Avedon
vârsta de 71 ani, și-a creat o faimă
prin pozele ce surprind momente ser-
din viața unor vedete de cinema a
Un loc distinct în memorialul holly-
dețin fotografiile cu Chaplin și Marilyn.

Pentru un plus de originalitate în
sa publicitară, concernul Pirelli s-a
răspândească în lume un calendar
care succesiunea anotimpurilor, dar și

Paginile calendarului fac dese opriri
asupra unor zone fierbinți ale anului

Frunze arămi pe trupul
manechinului Christy Turlington,
acum în postură de octombrie.

hard Avedon a realizat succesiunea lunilor
va faimoase fotomodele. Lucrarea a fost destinată
IP-urilor de pe cele șase continente.

CALENDAR EROTIC PENTRU STĂPÂNII LUMII

să
fie imagi-
nată prin alegorii
fotografice la care să-și
dea concursul câteva din cele
mai frumoase fete ale planetei.
Astfel, în sofisticatul studio, al
artistului Avedon au poposit pe rând
faimoasele fotomodele Naomi Campbell,
Christy Turlington, Nadja Auermann, pre-
cum și cântăreața Farrah Summerford,
US-Shooting Star.

Primele imagini au fost realizate la
sfârșitul lunii noiembrie 1994. Pentru o zi
de lucru, fiecare din frumoasele goale a
primit 12.500 dolari, adică 25 milioane lei,
(socotind actuala tranzacție leu-dolar).

Pentru înfrumusețarea iernii, Avedon s-a oprit la
blonda și delicata Nadja Auermann. Focoasa
Naomi Campbell a personificat vara fierbinte,
puritatea primăverii a fost închipuită prin ingenu-
itatea cântăreței Farrah Summerford, iar bogata
toamnă prin frumoasa Christy Turlington.

Calendarul a fost editat într-un tiraj redus, fix
42.000 exemplare, fiind expediat gratuit celor mai
cunoscuți deținători ai puterii și banului pe pla-
neta noastră. Revista austriacă „News”, de unde
preluăm aceste informații, nu-i citează decât pe
Bill Clinton, Prințul Charles, iar din Austria pe
Niki Lauda și Thomas Klestil. Nu știm dacă
acest calendar erotic a ajuns și pe masa dom-
nilor Ion Iliescu și Adrian Năstase. O asemenea
carte pe adresa acestuia din urmă ar fi însem-
nat o recunoaștere internațională a masculinității
sale absolute. Ca să nu mai avem vorbe!

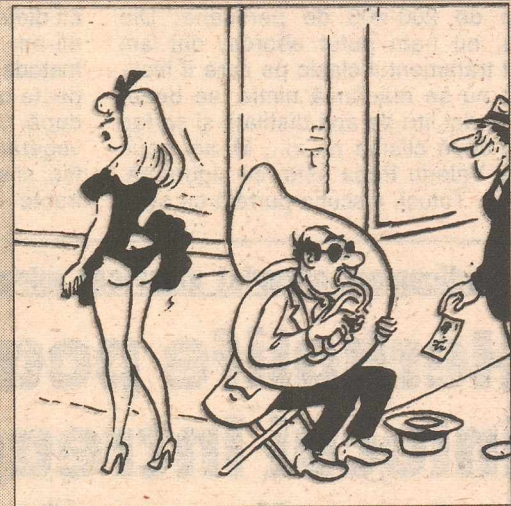
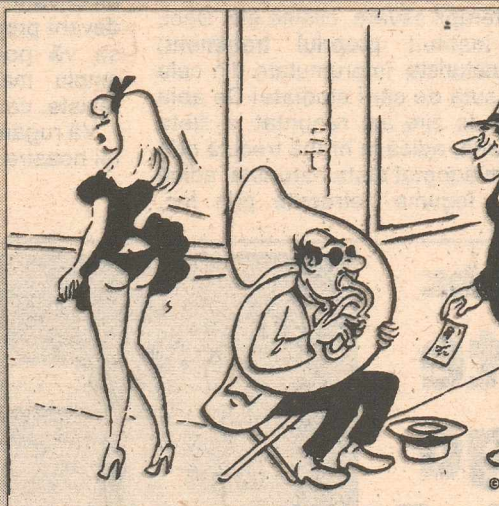
Naomi Campbell personificând focoasa vară

Imaginea iernii prin palida
și blonda Nadja Auermann

Descoperiți

cinci
mici
deosebiri
dintre
cele
două
desene
alăturate

ANECDOTE

- Ce deosebire este între un roman din secolul al XIX-lea și unul contemporan? - a fost întrebată o cititoare.
- În romanele vechi - a răspuns aceasta - tinerii nu-și sărutau aleasa inimii înainte de pagina 150, în timp ce în cele contemporane încep chiar din pagina a doua.
- Spuneți-mi, vă rog, jacheta pe care mi-o recomandați este modernă?
- Bineînțeles!
- Și nu se decolorează?
- Nici vorbă! De cinci ani este expusă în vitrină și, după cum vedeți, rezistă.

Bunica admiră costumul de baie al nepoatei sale:
- Ei, dacă aș fi avut un asemenea costum când eram

tânăra, ce bunic ai fi avut!

- Într-o noapte, în locuința unui dentist, a pătruns un hoț. Negăsind obiecte de valoare, a cerut bani.
- Din păcate - spune medicul potolindu-și un căscat - bani nu am nici eu, dar dacă nu vrei să pleci cu mâna goală, pot să-ți scot un dinte pe gratis.

Odată în redacția unui ziar francez a izbucnit un mare scandal între Victor Hugo și redactorul șef al ziarului. Acesta din urmă l-a provocat pe Hugo la duel.
- Nu accept să mă bat în duel - a răspuns Hugo. Condițiile sunt inegale. Dacă el mă nimerește în mână nu voi mai putea scrie, pe când dacă eu îl nimeresc în cap, rivalul meu va putea și pe

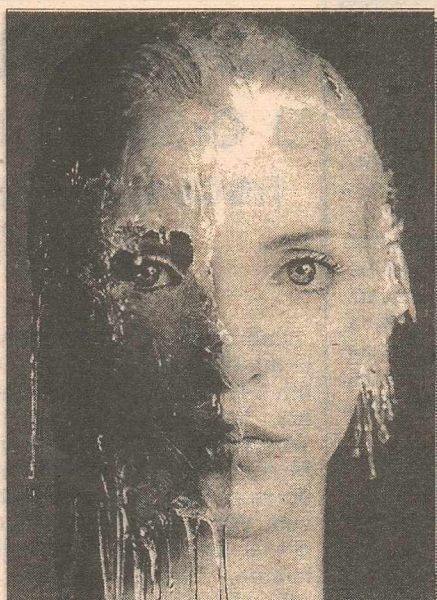
viitor să se ocupe de jurnalistică.

O tânără căsătorită de curând, îi face prietenei sale următoarea destăinuire:
- Soțul meu este un om foarte blând, mă iubește, dar nu e prea descurcăreț. Iată, azi, de pildă, i s-a rupt un nasture și ce crezi? A trebuit să-i pun eu ață în ac ca să și-l coasă...

GHEORGHE BRAȘOVEANU ■

Pentru Miss Decembrie, tot Christy Turlington.

Cu chipul mascat de țurțuri de gheață, Nadja personifică luna ianuarie.

Naturistul Raul Dumitrescu s-a vindecat miraculos!

Fotografie de ELENA GHERA

Urmându-i exemplul, Învățați să trăiți sănătoși până la o sută de ani!

Domnul Raul Dumitrescu a trăit o experiență senzațională: în urmă cu circa patru ani, s-a îmbolnăvit grav, verdictul fiind necruțător: cancer de colon. Singura soluție ar fi fost operația mutilantă, iar șansele de vindecare, minime. Totuși, cu voia lui Dumnezeu, Raul Dumitrescu a descoperit că boala poate fi învinsă printr-o severă dietă naturistă și prin dorința arzătoare de a te autovindeca.

Cum a fost posibil acest miracol? Ne dezvăluie chiar dl Raul Dumitrescu:

„În 1987, lucram la Centrala Nucleară de la Cernavodă și am reușit „performanța” de a face un infarct. Tensiunea arterială atinsese valoarea de 30/19; aveam angor la efort, cardiopatie ischemică dureroasă, colită de fermentație, vederea slăbită, părul grizonat spre alb, mi se umflau picioarele. Se vedea treaba că efortul celor 40 de ani de activitate își pusese, credeam definitiv, amprenta asupra sănătății mele. În 1989, mă pregăteam să ies la pensie pentru boală... Tocmai când să zic hop, mi-a apărut o criză de hemoroizi, care nu a cedat la nici un tratament clasic de medicină alopatică. După trei biopsii, diagnosticul a fost clar: cancer de colon. Am refuzat, cu îndârjire, operația. Ajunsesem, din cauza durerilor atroce, să iau 10-15 algocalmine pe zi. La un moment dat, am auzit de dl Valeriu Popa care, pasămite, ar face „minuni”. Bun, l-am căutat și l-am găsit în mijlocul unui grup de 200-400 de persoane. Din jenă, nu l-am putut aborda, dar am aflat tratamentul clasic pe care îl instituia: nu se mănâncă nimic, se beau, zilnic, doi litri de apă distilată și se fac câte două clisme pe zi... Mi-am spus că dl Valeriu Popa este, cu siguranță, nebun. Totuși, discuția purtată cu asis-

tenta domniei sale, dna Tudor, să-i ajute Dumnezeu, a avut darul să mă facă să înțeleg ce miracol reprezintă Natura, că Ea a avut grijă să ne lase alimente-medicament etc., etc. Cert este că m-am apucat să studiez ca un disperat. Norocul meu este că mă descurc în opt limbi străine. În mai puțin de două săptămâni, am realizat cât de imens era oceanul necunoașterii mele și cât de inutil de orgolios eram numai pentru că urmasem cursurile a trei facultăți și că îmi luasem și un doctorat! Din ce trecea timpul, realizez că voi muri tot... prost, din ce în ce mai prost! Primul lucru pe care l-am înțeles a fost faptul că dacă nu mănânc nimic, nu iese nimic pe partea cealaltă... Nu iese, nu doare! În sfârșit, după această nemaipomenită cugetare, în prima etapă, am renunțat la pâine, la produsele de panificație, la carne și produsele din carne, la zahăr și am devenit... vegetarian. Mi-a fost clar, de la început, că nu mă voi putea adapta organic tratamentelor clasice naturiste, cu dietoterapii severe, clisme etc. Deci, mi-am instituit propriul tratament: metode naturiste împrumutate din cele peste o sută de cărți studiate! De abia după 45 de zile am renunțat la dieta vegetariană, adică la hrană trecută prin foc, și am adoptat dieta naturistă, adică fructe și legume netrecute prin foc,

crude. Am ținut-o așa circa 7 săptămâni. Încă mai luam, din cauza durerilor, 1-3 algocalmine zilnic. M-am hotărât, deci, să aplic tratamentul doctorului Ernst Günter: 300 de mililitri de suc de morcovi și 180 de mililitri din cel de spanac, timp de șase săptămâni. După cum se vede, nu am murit de... foame ci, treptat-treptat, am slăbit 25-30 de kilograme, părul mi s-a înnegrit, nu mai port ochelari, nu mai sunt hipertensiv, nu mai am nici aritmie și nici tahicardie, nu mai fac angor la efort, pe electrocardiogramă nu se mai distinge infarctul, nu mai am colită de fermentație, ultimele trei biopsii au ieșit negative. Slavă Domnului! În sfârșit, folosindu-mă de cele citite, studiate, învățate, am început „reîncărcarea”, adică readucerea la dieta cu crudități, pe care o practic și în prezent.

De atunci, explic tuturor celor ce vor să mă asculte cum ne intoxica, cum ne otrăvim cu bună știință din momentul în care suntem luați de la sânul mamei. Pot afirma că am și... descoperit secretul longevității!”

În cursul unei rubrici pe care dorim să o inițiem, dl Raul Dumitrescu vă va sfătui cum se combat, prin terapii naturiste, sute de boli (scleroză în plăci, cancer, diabet zaharat, alergii, stres, infarct miocardic, cardiopatie ischemică etc.), cum se aplică: sacroterapia, kinetoterapia, meloterapia, urinoaterapia, unele tehnici tibetane, hinduse, chinezești, cum se respiră corect, cum să te relaxezi, corect, eficient, într-un cuvânt, cum fiecare dintre noi poate deveni propriul său vindecător. Domnia sa vă poate pune la dispoziție un amplu material documentar: cursuri, reviste, casete audio etc.

Vă rugăm să-i scrieți pe adresa revistei noastre.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Un medicament naturist american miraculos:

Herbalife poate înlocui întreaga balanță nutritivă

Printre mulți alți factori de stres ce ne periclitează sănătatea se numără și lupta cu kilogramele... în plus. Nu are rost să comentăm ce afecțiuni fiziologice implică depunerea straturilor de grăsime în cele mai... nebanuite părți ale organismului uman. Cert este că regimurile alimentare... raționale, așa-numitele cure de slăbire, sunt, permanent, en vogue. Totuși, sau, ca de obicei, americanii se pare că au găsit soluția: un miraculos (?) medicament naturist sută la sută, Herbalife. Ce este acest „leac”? Este un aliment compus din materii prime biologice naturale, adică vegetale cultivate în America de Sud și Asia, în zone ecologice. Se știe că stresul, poluarea, tratarea chimică a alimentelor, condițiile de viață etc. fac ca organismul uman să prelucereze, din ce în ce mai greu, hrana, vîlozitățile intestinului subțire atrofiindu-se cu trecerea timpului. Deci, neutralizarea substanțelor acide are loc cu efect din ce în ce mai scăzut. Exact aici, explică specialiștii, intervine medicamentul Herbalife: prin nutriție celulară, acestea, celulele, vor căpăta toate elementele esențiale și vor reuși să anihileze efectele nocive și să elimine substanțele otrăvitoare deci, practic, vor dispărea urmările unei alimentații deficitare sau greșite. În orice caz, Herbalife, afirmă aceiași specialiști, produce următoarele efecte: normalizează tensiunea arterială, nivelul de colesterol și glicemia san-

guină; accentuează reacțiile imunitare; întărește sistemul nervos, energizează organismul și normalizează pofta de mâncare. O „dietă” completă Herbalife implică consumarea a patru tipuri de... pastile. „Formula 1” este, de fapt, prezentată sub formă de pulbere cu valoare calorică scăzută, cu gust de căpșuni, ciocolată sau vanilie. „Formula 2” este tot un aliment compus din material de balast și plante medicinale. Pilulele regenerează și activează vîlozitățile intestinale. „Formula 3” este un complex de vitamine, minerale și un spectru larg de ingrediente. Izolează grăsimile la nivelul intestinului subțire, deci, prin eliminare rapidă, reduce colesterolul. „Formula 4” este un amestec special din vitamine și minerale extrase exclusiv din plante, ducând la eliminarea grăsimilor și a surplusului de apă din țesuturile adipoase, fără deshidratarea organismului.

Herbalife a fost introdus în America în 1980. După circa 10 ani, l-au adoptat și europenii. În România a pătruns în 1993, fiind distribuit cu avizul Ministerului Sănătății și al Ministerului Agriculturii.

Amănunte suplimentare despre virtuțile acestui aliment biologic puteți afla telefonând sau scriind pe adresa redacției revistei noastre.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Cosmetică

Ca să fiți frumoase trebuie să aveți o coafură adecvată

Coafura trebuie să constituie pentru femeie ceea ce îi conferă cel mai mult personalitatea, ținând cont de forma feței, de calitatea părului și de vîrstă. Dacă la modă este părul lung, iar dv. vă stă bine cu părul scurt, nu vă sfiți să adoptați o coafură care este contrară modelului.

Nu uitați, totuși, că părul scurt, tuns frumos, buclat sau în șuvițe lejere, avantajează orice persoană și întinerește orice figură. Șuvițele nu trebuie însă confundate cu părul zburlit, neglijent. Aparenta dezordine a părului este rezultatul unei tunsori făcute cu multă artă.

Pentru a menține forma pe care o dorim, în magazinele noastre au apărut gel și spumă speciale de menținere a coafurii. Dacă nu aveți posibilitatea să le cumpărați, atunci puteți să vă faceți un permanent slab, care vă ține un an, dă volum părului și păstrează coafura mai multe zile.

MARIA ANTONESCU ■

Oamenii de excepție dorm puțin?

□ Creierile luminate
necesită mai puțin
somm?

Leonardo da Vinci dormea câte 15 minute la intervale de 4 ore. Deci o oră și jumătate din 24. Astfel și-a prelungit viața cu 20 de ani. Napoleon Bonaparte: 4 ore. Johann Wolfgang von Goethe: 4 ore. Frederick cel Mare: în nopțile ce precedau bătăliile, nu dormea deloc. Își petrecea timpul scriind versuri. Winston Churchill: dormea 4 ore, între 4 și 8 dimineața, după-amiază se culca 30 minute. Thomas Edison: dormea 5 ore. Albert Einstein este singura excepție: dormea 12 ore din 24. Se zice că teoria relativității a elaborat-o în timpul somnului.

I.A.V.

Arte marțiale

Meditație de tip oriental pentru a ajunge la Christos

Prin meditație, în artele marțiale, se înțelege acea stare în care practicantul vizualizează imaginea propusă spre meditație. Ca acest lucru să se realizeze, practicantul trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- 1) să atingă stadiul de liniște interioară
- 2) să echilibreze fluxurile energetice din corp și să închidă circuitele
- 3) să realizeze în interiorul său imaginea mentală propusă
- 4) să trăiască în mijlocul imaginii propuse ca exercițiu spiritual

Pentru început, practicantul va aprinde o lumânare, sau candela sfințită, și se va ruga cu voce scăzută, pronunțând cuvintele numai pe expir (Tatăl Nostru, Născătoare de Dumnezeu, Slava...). Apoi își va regla respirația în postură meditativă. Postura meditativă aleasă: așezat cu palmele pe coapse, ochii închiși (fotografia alăturată).

Gura este ușor întredeschisă, aerul este aspirat pe nas și expirat pe gură. Pentru intrarea în starea cerută se recomandă la început un mic exercițiu de control al respirației: imaginați-vă că aerul intră pe nas, pe sub calota craniană, coboară pe șira

spinării, în abdomen, urcă prin plămâni și iese pe gură.

După liniștea generală, interioară și exterioară, începem micul nostru exercițiu: ne imaginăm că suntem martori la nașterea Domnului Nostru Isus Christos, în Bethleem... Prima dată, ne va apărea un abur albicios, apoi, ca din ceață, vom zări Adevărul și vom simți măreția și căldura cea de neimaginat în alte împrejurări. Încercați să mențineți imaginea, apoi încercați să vă imaginați că faceți parte din martorii la nașterea Domnului.

Dacă reușiți, încercați să țineți cât mai mult timp această stare.

CRISTIAN BUTARU ■

Codul bunelor maniere

Salutul este cel mai elementar semn de politețe. Salutăm persoane pe care le cunoaștem sau pe care le vedem pentru întâia oară. Dar o facem întotdeauna corect, dând dovadă de amabilitate și bună creștere?

În Europa și țările cu educație de tip european, a saluta înseamnă a înclina ușor capul și trunchiul. Gestul femeilor va fi mai discret decât cel al bărbaților. La aceștia din urmă, când e cazul, mișcarea va fi însoțită de scoaterea pălăriei (în nici un caz prin ducerea degetelor spre borul pălăriei!). Dacă salutul este adresat mai multor persoane prezente, mișcarea va fi mai largă. Oricum, pălăria nu se coboară mai jos de nivelul umerilor.

Cel care salută primul este bărbatul. El se va înclina din bust la fel de mult în fața unui bărbat în vârstă, ca și în fața unei femei. La intrarea într-o locuință, gestul se va face la o distanță de 1,50 m în fața amfitrioanei, sau a altei prezențe feminine, astfel încât bărbatul să se poată înclina pentru a săruta mâna care eventual i se întinde.

SALUTUL

Pe stradă, nu vom saluta din nou o persoană pe care o reîntâlnim după numai câteva minute. Dacă ne aflăm în compania cuiva, iar acesta salută pe stradă trecători pe care nu-i cunoaștem, putem să-i salutăm și noi cu un gest discret. De asemenea, dacă un bărbat întâlnește un alt bărbat, iar acesta este însoțit de o femeie, are datoria de a-l saluta primul. Când însă întâlnim o cunoștință de sex feminin, la brațul unui bărbat necunoscut, nu o vom saluta și nu-i vom adresa nici un cuvânt, dacă respectiva nu schițează un gest prin care ne înștiințează că dorește să ne vorbească. Nu vom saluta o doamnă sau o domnișoară, pe stradă sau în societate, decât după ce suntem pe deplin încredințați că ne-a observat. Atenție! A saluta sau a vorbi cu țigara în gură este o dovadă de crasă impolitețe.

Un bărbat nu întinde niciodată mâna unei femei. Excepție fac bărbații în vârstă, sau cei căsătoriți. Acestora din urmă li se permite să întindă mâna unei tinere domnișoare.

GRAZZIELA ■

CAPRICORN

Încăpățânarea și siguranța pe care le aveți în ideile dumneavoastră vă vor da planurile peste cap. Deci în această săptămână înarmați-vă cu calm și răbdare până spre sfârșitul ei, când lucrurile se vor mai calma. Dragostea vă va da și ea bătăi de cap, însă sănătatea nu vă va face probleme.

VĂRSĂTOR

Săptămână propice pentru afaceri, dați deci bătaie. Familia vă va îndispuce în primele zile, dar prietenii vor fi alături de dumneavoastră și vă vor susține. Bugetul va suferi o scădere bruscă, atenție la buzunar!

PEȘTI

Puține sunt șansele ca în aceste zile persoana iubită să vă răsară în cale, dar calmul caracteristic vă va ajuta să treceți cu bine peste acest necaz. O primă și vorbe bune de la șef la sfârșitul săptămânii, iar duminică familia vă pregătește o surpriză.

BERBEC

Pentru primele zile ale săptămânii stelele vorbesc despre nervozitate și indispoziție, însă spre final totul va intra în normal. O petrecere neanunțată va avea darul să vă facă o gaură în buget, dar acest lucru vă va face fericit(ă).

TAUR

Va fi o săptămână proastă pentru dumneavoastră: probleme la serviciu, ceartă cu prietenii. Un nor plutește deasupra casei, dar totul se va liniști duminică. Păstrați-vă calmul până atunci, mai ales că portofelul vă este plin.

GEMENI

A fi fericit(ă) în această săptămână este un lucru extrem de greu pentru dumneavoastră. Nu disperați, căci atâta timp cât sănătatea vă ajută totul se va

banii), dar în final apele se vor liniști.

FECIOARĂ

Nimic și nimeni nu va reuși să vă indispuie în această săptămână. Buna dumneavoastră dispoziție este prea puternică pentru a putea fi înținată. Sănătatea nu vă va da dureri de cap, iar bugetul este normal.

BALANȚĂ

Dacă șefii vă vor face o observație, chiar dacă nu au dreptate, nu încercați să vă spuneți punctul de vedere, s-ar putea să vă coste. Persoana iubită vă va înțelege, iar sfârșitul de săptămână va fi superb.

SCORPION

Cearta de familie de la începutul săptămânii va fi îndulcită de calmul și liniștea ce domnesc la serviciu. Sănătatea nu vă face probleme, însă lipsa banilor, foarte necesari, este tot ce vă apasă în aceste zile. Calmul va sosi abia la sfârșitul săptămânii.

SĂGETĂTOR

Călătoria pe care nu ați putut s-o faceți săptămâna trecută, o veți face acum din obligație. Prietenii vor fi alături de dumneavoastră în greua încercare pe care o veți avea, aceea de a vă hotărî în cazul unei probleme majore. Sănătate superbă, buget acceptabil.

RAC

Dacă banii nu vă ajută în aceste zile, familia și prietenii vor ocupa golul lăsat de aceștia. Sănătatea nu vă va da bătăi de cap.

LEU

Totu-i bine când se termină cu bine. Așa va fi cu dumneavoastră în această săptămână, fiindcă la început va fi furtună mare (sentimente și

Dale Carnegie

Cum să învingem teama și să începem să trăim

24

Cum ne limităm pierderile

V-ar plăcea să știți cum se pot câștiga mulți bani la Bursă? Vă cred! Cu siguranță există o mulțime de persoane care ar plăti scump ca să știe. Dacă aș ști un mijloc infailibil de a parveni, m-aș îmbogăți. Pot totuși să vă comunic o idee excelentă pe care o aplică speculatorii feliici. Pentru a ilustra această metodă, iată o istorie pe care mi-a povestit-o Charles Roberts, consilier financiar.

„Venisem la New-York cu o sumă de 20.000 dolari, pe care prietenii din Texas-ul meu natal mi-i încredinșaseră ca să-i valorific în Wall Street. Îmi imaginam că știu toate sforările de la Bursă; dar în scurt timp, am pierdut tot capitalul până la ultimul cent. Desigur, realizasem beneficii frumoase din câteva operațiuni; dar asta nu m-a împiedicat în cele din urmă să ajung la fundul sacului.

Pierderea capitalului propriu nu mă afecta prea tare, dar eram necăjit că pierdusem banii prietenilor, care nu erau atât de bogați ca să suporte această lovitură. Cu multă teamă, la sfârșitul acestei lamentabile aventuri, m-am prezentat în fața lor. Spre surprinderea mea, ei s-au arătat nu numai înțelegători, chiar destul de optimiști - un optimism cu adevărat incurabil - pentru a-mi cere ca să încerc din nou să speculez.

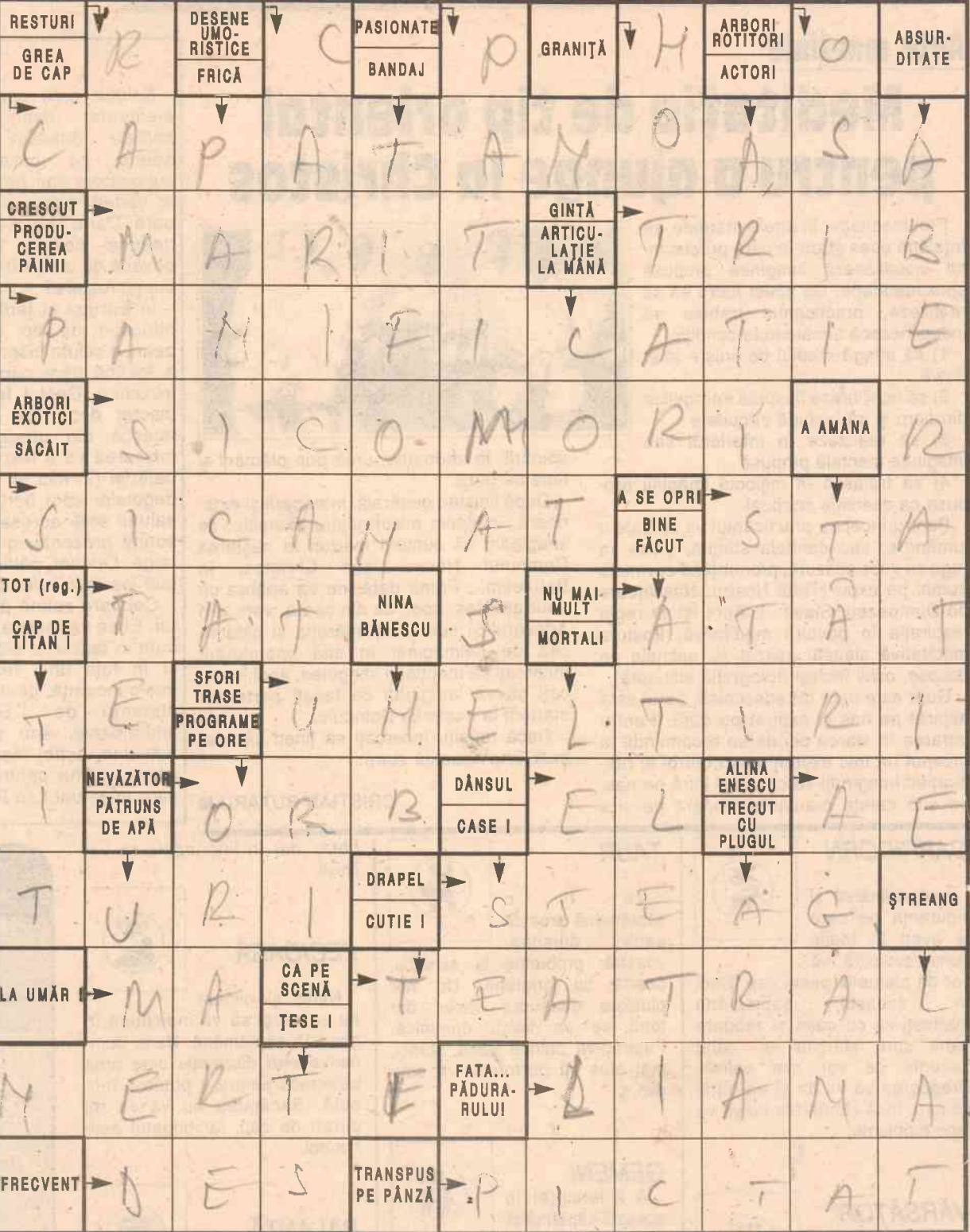
Eram conștient că prima dată jucasem la întâmplare, încrezător în steaua mea norocoasă și în părerile celor din jurul meu. Pe scurt, „mă aruncasem în apă”. Am făcut o analiză a erorilor pe care le-am comis și am luat decizia fermă de a încerca să penetrez toate secretele mecanismului bursier. Am aranjat, deci, să fac cunoștință cu un anumit Burton Castles, unul dintre speculatorii cei mai străluciți pe care i-a văzut vreodată Wall Street-ul. Speram să pot profita de sfaturile pe care mi le dădea direct sau indirect, pentru că el realizase beneficii substanțiale; și știam că o reușită constantă nu se putea explica numai printr-un noroc de durată.

Castles a început prin a-mi pune câteva întrebări în legătură cu primele operații, apoi m-a învățat principiul cel mai important al speculațiilor: „Vedeți, mi-a spus el, de fiecare dată când stabilesc un ordin de bursă, fixez în același timp o limită a pierderilor; dacă cumpăr un titlu la cincizeci de dolari unitate, dau imediat un ordin de „limitare a pierderilor” la patruzeci și cinci de dolari. Asta înseamnă că în cazul în care cursul acestor titluri coboară - vor fi vândute automat, ceea ce îmi limitează pierderile la cinci puncte.

În condițiile în care veți alege primele investiții de o manieră mai puțin inspirată, a concluzionat bătrânul vulpoi, veți face un profit mediu de zece, douăzeci și cinci sau cincizeci de puncte. În consecință, din momentul în care vă limitați pierderile la cinci puncte, vă puteți permite să vă înșelați o dată din două cazuri. Aceasta nu vă va împiedica totuși să câștigați bani frumoși”.

Am adoptat imediat acest principiu. Ceva mai târziu mi-am dat seama că această metodă a limitării pierderilor se poate aplica la situații care n-au nici o legătură cu Bursa”. Vom vedea cum, în episodul următor.

Traducere și adaptare
ADRIANA DOBRESU ■

SALVAREA MAȘINILOR		ABANDONAT		A APĂRA		DECISĂ		MĂRUN- ȚICĂ	
AU OCHII ÎNCHIȘI	D	ÎNGÂMFAT	P	OCHI DE LANȚ (pl.)	p	PUS PE POST	H	PIERDUT PE DRUM	M
N	E	V	A	Z	A	T	O	R	I
INFESTAT CU PARAZIȚI TRUISME	P	A	R	A	Z	I	T	A	T
B	A	N	A	L	I	T	A	T	I
FIRIDE		I	S	E	DIZGRATIOS	U	R	A	+
PĂRIŢI					DISCURI				
T	A	T	I	NOROI (reg.)	P	L	A	C	I
A ÎNVÂRTI	R	O	T	I	DIN ATICA	A	T	I	C
CÂMPIE									
S	E	S	NEDUME- RITĂ	M	I	R	A	T	A

Flacăra BIS magazin

FLASH RADIO CONTACT

ROD STEWART

a fost forțat să-și termine show-ul de NEW YEAR'S EVE din Brazilia mai devreme decât era planificat din cauza faptului că s-a îmbolnăvit.

Stewart cânta pentru 3,5 milioane de spectatori la Copacabana Beach când s-a prăbușit de extenuare și a fost necesar să i se administreze oxigen.

PEARL JAM va efectua în vara acestui an turnee în America și Canada, iar biletele se vor putea procura numai prin comandă poștală.

Grupul a anulat un turneu vara trecută după o dispută cu Ticketmaster, cel mai mare distribuitor de bilete din America, legată de servicii defectuoase.

Nemulțumirea exprimată a celor de la PEARL JAM apropo de un așa-zis monopol în „ticket industry” a generat o anchetă oficială.

În același an, trupa va cânta în această lună la Washington DC în beneficiul „Voters for Choice”.

DAVID BOWIE a fost numit patronul „War Child”, organizația de binefacere în „music industry” înființată pentru a strânge fonduri pentru copii din Bosnia-Herțegovina. BOWIE a fost alături de multe celebrități care au donat opere de artă la o recentă expoziție cu licitație din Londra unde s-au strâns mai mult de 90.000 dolari pentru organizație.

**BUCUREȘTI 96,1 FM
IAȘI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM**

**PLOIEȘTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANȚA 91,1 FM**

JIM STEINMAN, cel mai bine-cunoscut prin faptul că a scris piese pentru MEAT LOAF, albumele Bat Out Of Hell, va lucra cu Sir ANDREW LLOYD WEBER într-un film muzical WHISTLE DOWN THE WIND.

Steinman declară: „Să lucrezi cu Andrew e mult mai plăcut decât să lucrezi cu Meat Loaf. E mâncare mai bună, vin mai bun și conversație mai bună. Andrew a venit la mine și mi-a spus că e vorba de un film englez obscur pe care eu nu l-am văzut dar el, da. Andrew m-a mai rugat să lucrez la The Phantom Of The Opera în 1983. Atunci am luat cea mai mare decizie din cariera mea. L-am refuzat și am preferat să lucrez cu BONNIE TYLER”.

Avocații lui **MICHAEL JACKSON** au atacat un tribunal civil din Roma care a deliberat că pop-star-ul a plagiat o piesă aparținând italianului AL BANO, și intenționează să ceară apel.

Magistratul DOMENICO BONACCORSI a fost cel care a hotărât că Will You Be There a lui JACKSON e identică cu I Cigni Di Balaka (lebedele din Balaka) a lui Al Bano. Bonaccorsi a ordonat distribuitorilor italieni ai albumului lui Jackson „Dangerous”, care conține această piesă, să oprească vânzările și să ia măsuri pentru ca Will You Be There să nu mai fie cântată.

Un individ a fost condamnat la 6 luni închisoare în Los Angeles, California, pentru încălcarea proprietății particulare a superstar-ului Madonna.

E a doua oară când **ROBERT WASSERBURGER**, 28 de ani, a fost arestat pe proprietatea cântăreței. A mai fost închis 30 de zile în luna octombrie a anului trecut din același motiv.

Pe 12 decembrie a revenit la ușa din față a domiciliului Madonnei și a sunat de 30 de ori, pretinzând prima dată că e fratele ei, apoi că e ofițer de poliție.

MAUREEN COX TIGRETT, fosta soție a tobarului de la BEATLES Ringo Starr, a încetat din viață din cauza complicațiilor survenite în urma unui transplant de măduvă.

Tigrett, născută și crescută în Liverpool, Anglia, a fost căsătorită cu Ringo în perioada de succes a Beatles-ilor din 1965 până în 1975. După ce relația lor a luat sfârșit, a devenit prietena și mai apoi soția lui Isaac Tigrett, fondatorul lanțului de restaurante Hard Rock Cafe.

Excentricul proprietar al muzeului **ELVIS IS ALIVE** din WRIGHT CITY, MISSOURI, a făcut stupefianta afirmație că cea care s-a căsătorit cu MICHAEL JACKSON nu este LISA MARIE PRESLEY ci o sosie pe care a angajat-o familia ei, din cauza amenințărilor asupra adevăratei.

Piesa star-ului american **TOM PETTY** „Free Falling” a reușit să trezească din comă o adolescentă, fan al cântărețului. Laura Hight era în comă de 4 luni în urma unui accident de mașină care i-a produs masive vătămări ale creierului. Doctorii apreciaseră că nu va mai putea fi recuperată. Verdictul lor s-a dovedit însă a fi eronat după ce cântecul lui Petty a ajuns la urechile Laurei intenționat. În urma acestei fericite întâmplări, Petty i-a trimis un mesaj cu urări de însănătoșire spunând că e foarte fericit că „muzica mea te face să te simți bine”. Laura, din Dayton, Texas, afirmă: „Am fost întotdeauna fan Tom Petty și faptul că mi-a scris mă face să-mi doresc să mă vindec cât mai repede”.

BON JOVI au salvat de la desființare un centru al celor fără adăpost. Grupul a donat o parte a veniturilor în urma celui de-al cincilea lor turneu în America „Christmas Charity Tour” pentru a-i ajuta pe cei fără casă în statul natal New Jersey.

Jon Bon Jovi, leader-ul grupului, explică: „Acum cinci ani m-am privit în oglindă și mi-am spus: «Ei, m-am distrat până acum. Cred că e timpul să încep într-adevăr să dau înapoi ce-am primit. E necesar un rol activ în a face ceva pentru comunitate.» Și atunci ne-am ieșit pentru prima dată din tipar și ne-am promis că va fi un eveniment anual”.

Chitaristul Slash de la **GUNS'N' ROSES** a fost inspirat, la scrierea unei piese, de vestea sinuciderii lui Kurt Cobain de la NIRVANA. Piesa va apărea pe mult așteptatul său album solo „It's Five O'Clock Some Where”, ce va apărea în februarie.

SLASH povestește: „Eram acasă și mă uitam la TV când am aflat despre moartea lui Kurt. Vestea venea la sfârșitul unei zile foarte stranie pentru mine și cred că am avut sentimente ciudate auzind ce a făcut Cobain, așa că am compus piesa Lower dedicată spiritului lui. Am trecut prin ceea ce presupun că a trecut Kurt de milioane de ori în viață, singura diferență este că eu mai trăiesc încă.”

Rocker-ii **AEROSMITH** vor ajuta tinerii muzicieni cu noul lor night-club în Boston. Clubul e numit Mama Kin după titlul unei piese conținute în albumul lor de debut din 1973 cu aceeași titulatură ca a grupului, și va conține camere video și echipament audio digital pentru a capta orice reprezentație.

Lead singer **STEVEN TYLER** afirmă: „Acest club are ca unică menire să dea ceva în schimb muzicienilor care nu obțin nimic. Când un grup va veni să cânte aici, va fi plătit, iar în momentul în care va părăsi localul va avea o casetă înregistrată cu ce a cântat... pe care o poate da oricărei companii și poate va avea norocul să găsească un studio de înregistrări care să îi susțină efortul viitor.”

Crimele din Barintown

George Arion

Un chinez în patru valize

- Dumnezii mă-sii! Înjură locotenentul Robeson după ce privise îngreșat în valiza maro, de mărime mijlocie, deschisă la umbra unui pom de pe marginea lacului.

- Urâtă treabă, recunosc sergentul Maurice care-l însoțea în acea zi mai fierbinte ca o apropiere de un furnal în flăcări. S-ar putea să fie însă ultimul geamantan.

Locotenentul își scărpină burta proeminentă. Era mic, gras și gâfâia. Nu era deloc în formă. Cu toate astea, fuma țigară de la țigară. Pe cea pe care o avea acum în gură o aruncă în apă cu un bobârnac care dezvăluia o vastă experiență în astfel de operațiuni. Își potrivi ochelarii pe nas - nu-i mai erau buni, îi crescuseră dioptriile. Toate îi mergeau de-a-ndoaselea. În numai câteva luni se îngrășase douăzeci de kilograme, tensiunea o lua razna și, colac peste pupăză, mai apăruse și cazul ăsta blestemat.

Barintown se descoperiseră patru valize în care se aflau părți din trupul unui bărbat. Mai întâi îi fusese găsit capul - stâlcit, de nerecunoscut, dar care se arăta a fi aparținut unui asiatic. Apoi brațele, picioarele. În cea de azi - trunchiul. Toate fragmentele erau învelite în saci de plastic. Iar tăieturile nu fuseseră făcute la întâmplare: dezvăluiau o pricepere deosebită, ca și cum ar fi fost căsăpite de un măcelar expert. Asupra măcelarilor din oraș se și rezeziseră polițiștii. Câteva zile toți cei care aveau vreo legătură cu tranșatul cărnii cunoscuseră momente de coșmar. Dar cercetările ajunseseră într-un unghi mort. Nu se aflase nimic. Nu putea fi învinuit nimeni.

- Ei, ce zici? îl întrebă Robeson pe doctorul Stephan. Se aflau într-una din încăperile frigorifice de la morgă. După zăduful de-afară era o adevărată binecuvântare temperatura de-aici. Pe o masă de marmură doctorul se chinuia să potrivească și ultima bucată din trupul bărbatului căsăpît. După înălțime, după culoarea pielii, după unele trăsături ale chipului care mai puteau fi reconstituite, cadavrul aparținea indiscutabil cuiva din Orient.

Doctorul parcă potrivea piesele unui puzzle. În sfârșit, mulțumit, își împreună pe șorțul de cauciuc mâinile vârâte în mănuși chirurgicale.

- Ce să zic? Nu mai lipsește nimic. Nici măcar o unghie. E chinez? E coreean? Ce mama dracului e?

Doctorul surâse ironic. Îl cunoștea de ani pe Robeson și-l amuzau într-un fel răbufnirile lui. Erau mai mult de formă.

- Ce mama dracului a fost, e mai corect spus.

Locotenentul îl privi o clipă de parcă nu i-ar fi înțeles cuvintele, se uită implorator la Maurice care tocmai intrase și el în încăpere, ca și cum i-ar fi cerut un sprijin - acesta îi ocoli imediat privirea - și aproape că răcnî:

- Mă iei la mișto?

Se potoli imediat. Se scotoci prin buzunare, își scoase un pachet de

țigări, își aduse aminte unde se află și-l vârî la loc cu mult regret.

- După opinia mea, e mai curând japonez. Are membrele mai delicate; trăsăturile par să fi fost mai armonios așezate. Pomeții sunt mai ieșiți în relief decât la un chinez sau la un coreean, care de obicei au fețele mai turfite. Nu pot să bag mâna în foc. Poate fi de oriunde din acea parte a lumii.

- M-ai lămurit buștean. Ce naiba învățați voi la școală?

Stephan nu-și ieși din fire.

- Învățăm o groază de lucruri.

- Ca de pildă?

- Să spunem cum a murit un individ. Sau facem analiza alimentelor din stomac și îți spunem când a murit un tip. Multe crime sunt mascate în accidente. Unul e ținut cu capul în cadă și pe urmă îl pescuiești din ocean, ca și cum s-ar fi înecat. Nu ține schema cu noi. Sau un altul miroase a alcool de trăsnește, zici că s-a dezechilibrat și-a căzut de pe balcon, iar lui i s-a turnat pe gât whisky în grabă și pe urmă a fost parașutat. Altuia i se face mutra zob, ca ăstuia de-l avem pe masă, de zici că l-a bătut careva în cap cu ciocanul pneumatic și când colo, a fost împuns în inimă cu o andrea fină.

- Al nostru de ce-a murit?

- Chiar de ce ți-am spus. Cineva i-a băgat un obiect ascuțit, de mare finețe și cu mare precizie, între coaste de l-a lăsat fără pompa de sânge.

- Și când a dat în primire?

Asistentul doctorului, un tinerel care încă nu-și terminase stagiul ca să fie angajat, se simți dator să-și dea și el importanță.

- Exact acum o săptămână, înainte de-a da ochii la perete a mâncat grâu încolțit. Asiaticii au tot soiul de ciudățenii. Mănâncă tot soiul de prostii care să-i mențină în formă.

- Andreaua aia sau ce-a fost e un instrument pe care tot ei îl folosesc, când își reglează conturile. Aș băga mâna în foc că e vorba de o răzbunare.

- De-o răzbunare?

- Orientalii ăștia sunt vârați până-n gât în afaceri cu droguri. Cine nu-și plătește datoriile e lichidat.

- Și de ce i-au pocit mutra?

- La derută. Ca să nu-l mai interpeleze nimeni.

- Așa o fi.

- Mai vrei să-l vezi?

- Nu. Coaseți-l și băgați-l la rece. Poate o să-l recunoască cineva.

- Slabe speranțe. N-are nici un semn. Nici un tatuaj, nici o pată.

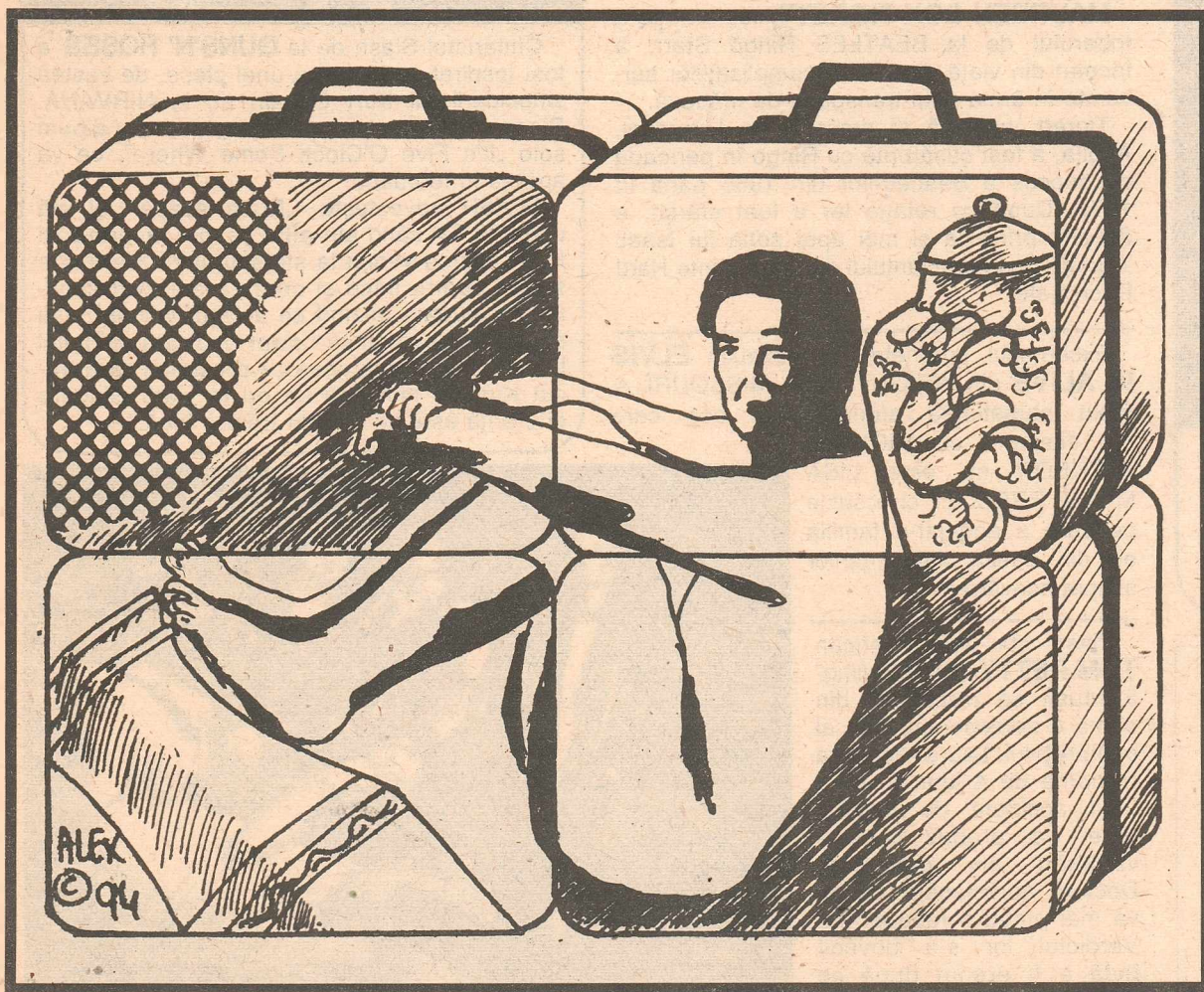
- Poate totuși cineva îi semnalează dispariția și are nevoie de el.

- Fac cum zici.

Locotenentul era fiert. Se și vedea luat în târbacă de șef. Se și vedea încolțit de gazetari. N-avea nici o scânteiere pe ce potecă s-o ia în cazul ăsta afurisit.

Parcă ghicindu-i gândurile, doctorul îl bătu compătimitor pe umăr.

- Baftă, amice! Ai nevoie de un car de baftă. Raportul ți-l trimit la birou.

- Tot aia e! zise el într-un târziu și-și urni trupul durdului spre mașina poliției, al cărei girofar rotea o lumină albăstruie. Ordonă șoferului să dea drumul la șifină și să se îndrepte spre morgă. În goana mașinii își zări colaboratorii care strângeau valiza, mai cercetau împrejurimile - peste ce să mai dea, ce fusese de găsit se găsise - și se îndreptau și ei spre mașini.

În decurs de o săptămână în

Robeson duse un deget la pălărie în semn de salut și plecă însoțit de Maurice a cărui gură nu mai tăcea.

Orașul începu să forfotească de agenți care arătau în stânga și în dreapta fotografiile victimei. Dar era pierdere de vreme. Nimeni n-avea cum să recunoască un chip stălcit. Televiziunea îndemna populația să ajute poliția. În afară de obișnuitele telefoane ale unor nebuni cu pretenții de detectivi, nu se ajunse la nici un rezultat. Ziarele se lansau în cele mai aiuritoare supoziții și-i făceau praf pe polițiștii care încă o dată se dovedeau neputincioși. În lumea interlopă se oferă recompense grase pentru cel care-l turna pe făptaș sau dădea vreun indiciu. Dar trecuse o lună și ancheta bătea pasul pe loc. Nici un magazin din oraș nu vânduse cele patru geamantane în care se aflaseră fragmentele victimei. Locurile unde fuseseră ele abandonate - o stație de autobuz, holul unui hotel, un parc, o sală de cinema - fură cercetate cu mare atenție. Zadarnic. Fură arestați și câțiva suspecți, așa, mai mult de vâlvă, dar fură eliberați din lipsă de probe. Nicăieri, nici o urmă. Robeson era în pragul disperării. Întreaga lui reputație era în joc. Tocmai acum, la sfârșit de carieră, să cunoască o înfrângere de astfel de proporții... Se ducea din când în când la morgă, cerea să i se scoată din sertarul frigorific, unde era pus la rece, cadavrul cusut acum de mâinile experte ale lui Stephan și ale asistentului său - părea a nu fi fost niciodată ciopârțit - și se uita la el, ca și cum l-ar fi implorat să vorbească, să-i spună cine i-a făcut felul.

Într-una din aceste inspecții de unul singur - nimeni nu mai avea chef să-l asiste în ghețăriia aia - îi atrase atenția un amănunt pe care până atunci nu-l băgase în seamă sau nu-i dăduse importanță. Mâna dreaptă a celui ucis nu era complet desfăcută. Cum de nu văzuse nimeni până acum? Își învinse repulsia - văzuse doar lucruri și mai îngrozitoare - și se strădui să-i deschidă complet palma. Și nu mică îi fu mirarea când descoperi ceva curios. Un mic fragment dintr-un vas oriental - mare sau mic, nu-și putea da seama. Între degetul arătător și cel inelar. Nu mai mare ca unghia de la degetul mic. Intrase în carne și nimeni nu-l observase.

Mai întâi vru să-și comunice descoperirea și celorlalți. Dar o ținu până la urmă numai pentru el. Nu era mare școală de ea. De unde provenea? Poate în cădere japonezul, chinezul, naiba să-l ia, atinsese un vas care se spărsese și o așchie îi pătrunsesse în carne. Era totuși cu puțin mai mult decât nimic. Era prima lui probă pe care o puse cu grijă într-o punguță de plastic și o vârî în portofel. Începu să colinde magazinele de antichități. Vânzătorii dădeau din cap - era vorba de un vas chinezesc, de o mare finețe și valoare din câte se părea după analiza fragmentului arătat - dar din care ei nu avuseseră în stoc și deci nu vânduseră. Entuziasmul lui Robeson se stinse din nou ca un foc de paie.

Dar tocmai când era mai descurajat și se gândea la o retragere onorabilă prin demisie, cineva îl sună și îi ceru cu o voce șovăitoare o întâlnire. Avea ceva de spus în legătură cu victima împărțită în patru valize. La început, Robeson vru să-l repeadă - se săturase de atâția martori care îl agasau numai ca să-și dea importanță și să se vorbească despre ei în gazete. Ceva însă îl opri să-l uşuie. Dimpotrivă, îl invită la birou. Iar omulețul strigat și timid, după ce își ceru iertare de mai multe ori pentru că îi răpea timpul și poate că era o prostie ce-avea să-i spună - dovadă că ezitate mult dacă să vină sau nu la poliție - îi povesti o întâmplare prin care trecuse în urmă cu mai mult de o lună.

Se dusesse la un cinematograful de cartier - n-avea ce face, era singur, trebuia să-și omoare timpul - ca să caște gura la o comedie ușoară, una din alea la care râzi în hohote când ești în sală, iar a doua zi te-ntrebi de ce te-ai hlizit. S-a așezat pe scaun - filmul începuse - și a început să urmărească acțiunea. La

un moment dat, s-a mai așezat o persoană, la două scaune de el - n-ar putea spune dacă era bărbat sau femeie, nu i-a dat nici o importanță - Robeson asculta cu suflarea tăiată de emoție, nici nu mai bătea cu pixul în birou așa cum obișnuia când nu era pe teren, uitase să-și aprindă și o țigară - și s-a ridicat după câteva minute. Nu știu dacă s-a mutat pe un alt loc, poate nu vedea prea bine de-acolo unde se așezase sau a ieșit din sală. La terminarea filmului însă, când a dat să iasă la marginea rândului, s-a împiedicat, a dat de-o valiză. Când intrase în sală nu era acolo. Cu siguranță, aparținea acelei persoane, bărbat sau femeie, care nu urmărise filmul decât câteva minute de-acolo. Și-a zis c-o fi uitat-o și c-o să se întoarcă s-o ia; a plecat acasă, fără să se mai gândească la întâmplare. De-abia a doua zi a aflat din ziare că în cinematograful unde fusese spectator se găsisse o valiză în care era o bucată dintr-un om.

Robeson era dezamăgit.

- Numai atât aveți să-mi spuneți? N-ați putut identifica persoana? Nici măcar dacă era bărbat sau femeie?

- Îmi pare rău. Eram absorbit de film. Un singur lucru pot să vă mai spun - cum a venit persoana aceea s-a răspândit un miros ciudat...

- Ce miros?

- Nu știu cum să vă spun... a început să miroasă a spital... dar nu chiar ca într-un spital... iar după ce persoana a plecat mirosul a dispărut.

- Atât?

- Omulețul dădu din umeri.

- Din păcate, atât.

Robeson îi mulțumi și-l rugă să-i lase un număr de telefon unde putea fi găsit. Era ceva, dar nu era nimic. Puținele date pe care le avea n-aveau nici cap, nici coadă.

Până când, într-o zi, providența îl ajută. Și niciodată, Robeson, ori de câte ori a povestit întâmplarea asta nu și-a arogat mai multe merite decât ar fi trebuit, și a recunoscut ce uriaș rol a jucat hazardul în rezolvarea poveștii și importanța lui în ducerea la bun sfârșit a multor cazuri.

- Intrasem într-un magazin universal ca să târguiască ceva de-ale gurii pentru sfârșitul săptămânii. Nevasta mea avea mașina în reparație și mă rugase pe mine să fac cumpărăturile înarmat cu o listă uriașă. Am urcat pe scara rulantă la ultimul etaj - așa îmi place s-o iau, metodic, de sus în jos... coborând din raion în raion. Iar la raionul de porțelanuri, peste cine dau?

- Peste doctor. Peste Stephan.

- Da, dracilor. De unde v-ați prins?

- Lasă, spune mai departe.

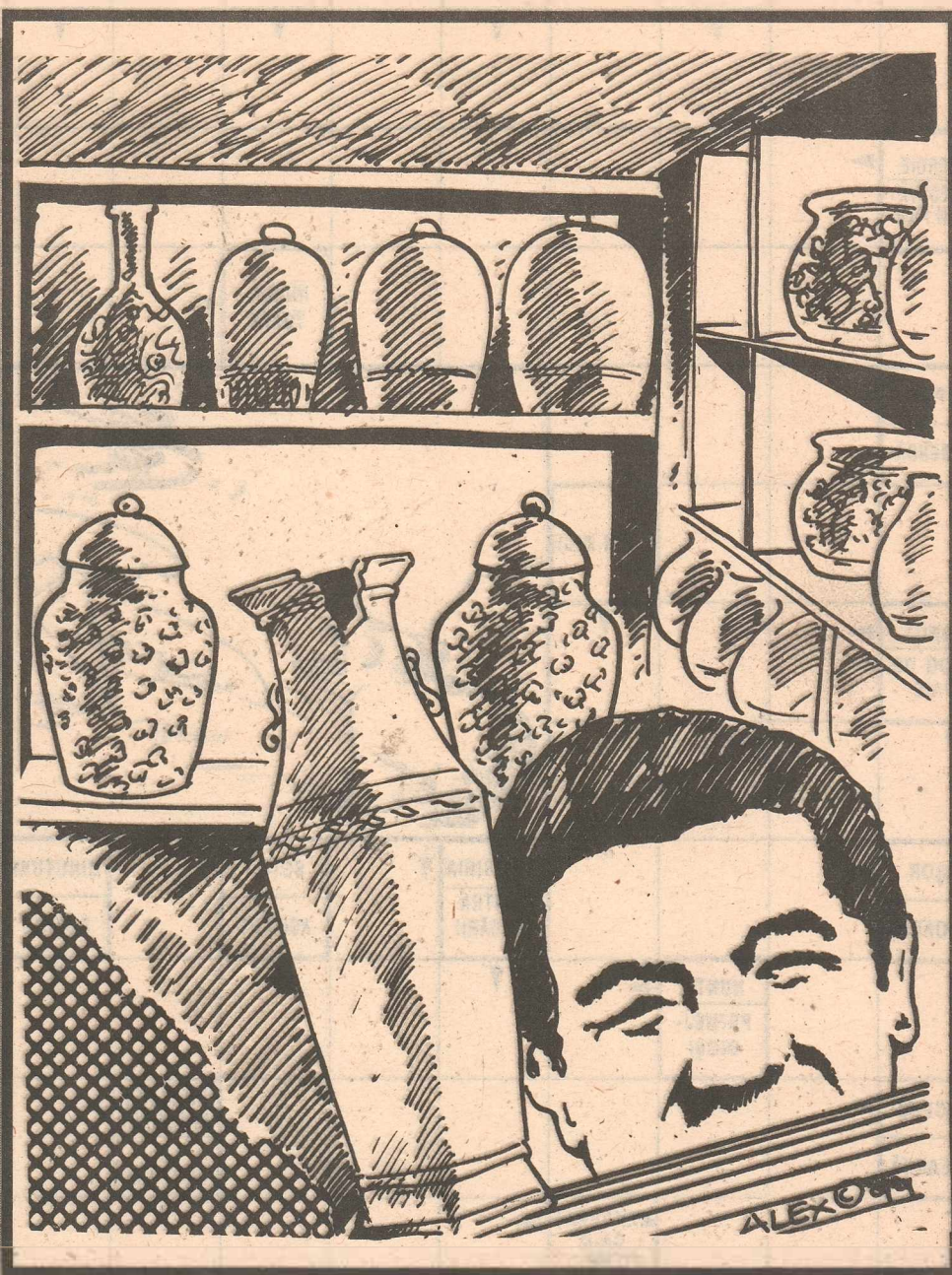
- Stephan tocmai cumpăraseră o farfurie de porțelan - trebuia să coste o avere - iar vânzătorul i-o împachetă. Mai întâi am vrut să mă duc spre el, apoi am făcut cale-ntoarsă. Nu m-a văzut. Și-am coborât din etaj în etaj până la sectorul alimentar. Unde, drăcia naibii, peste cine dau cumpărând o punguță cu grâu?

- Peste Stephan!

- Ați luat plasă. V-am dus. Nu era nici un Stephan.

- Atunci cine era?

- Asistentul lui. Goldenberg. Un tip cu fața spălăcită de-i plângeai de milă. Plin de coșuri pe față. Pe asta nu l-am mai putut ocoli. „L-am întrebat: ce, mănânci grâu încoțit? Face bine la ten?” S-a roșit, a băguit ceva și a șters-o. Iar eu nu mai înțelegeam nimic. Așa că m-am dus acasă și până să facă nevastă-mea ceva de mâncare am ras la whisky până m-am pilit. Demisia mea era aproape. Și găsiseră motivul: din motive de sănătate... și lalala și liluli... și tocmai când dimineată nevastă-mea se pregătea să-mi tragă cântarea cu cine ți-o mai da ție să bei să se spânzure singur, am

Desene de Aurel Ștefan Alexandrescu

implorat-o, dragă, gândește-te la viitorul nostru și amână scandalul până diseară. Am lăsat-o mască. M-am îmbrăcat și dus am fost. Mai întâi m-am dus la un măcelar. M-am legitimat și timp de câteva ore l-am pus să taie carne în fața mea. Apoi m-am dus la Stephan acasă. Aveam mare nevoie să-l văd fiindcă mi se luminase veioza. Trebuia neapărat să-i arăt ceva. Nu mai fusesem niciodată la el, dar știam unde stă - undeva, spre marginea orașului, o casă frumoasă, cu grădină, înconjurată numai de maghernițe locuite de scursura orașului. Dar ce-mi pasă mie unde-i plăcea omului să stea? Am sunat la ușă - era duminică dimineată - mi-a deschis posomorât; s-a luminat la față, apoi s-a posomorât din nou.

- Să nu-mi spui să merg la morgă fiindcă nu țin. Cadavrele pot să mai aștepte. Poate fi cadavrul și știi tu cui.

- L-am liniștit și mi-a făcut loc să intru.

N-am ajuns niciodată acolo unde s-a ridicat zidul chinezesc, dar mi-a plăcut oaza pe care și-o crease doctorul. Nu-l știam pasionat de Orient. Pe urmă mi-am adus aminte de cele două călătorii pe care le făcuse pe pământul acela. Pretutindeni statuete de fildeș, de abanos, care reprezentau fie niște zeități din alea ciudate, fie animale - unele fantastice. Erau și multe vase înalte de un metru, frumos ornamentate, covoare de un colorit care-ți lua ochii și te făcea să te crezi într-o feerie, ca și o groază de fardurii. În aer mirosea plăcut a lemn de santal.

Am aspirat ațățat.

- După mirosurile de la morgă simt nevoia unui parfum mai fin. Chiar și decorul pe care mi l-am creat e un pandant al mizeriei în care sunt nevoit să trăiesc la serviciu. Nu-i firesc?

- L-am aprobat și am continuat să mă uit în jurul meu. Totul era aranjat cu o mare rigoare. În vitrine erau pumnale, sfeșnice, amulete, brățări frumos încrustate, bijuterii, inele, cercei.

- Toți banii mi-i dau pe așa ceva.

N-am altă pasiune.

Din nou am dat din cap și am continuat să mă plimb prin camera vastă, ca printr-o expoziție. Pereții acoperiți de papirusuri cu semne ciudate, într-un loc boluri de mâncat orez, și bețișoare, flori în vase de mare preț.

- Aduc ceva de băut?

- Cum să nu? E duminică, n-avem nimic pe cap. Ba nu, eu am pe cap afurisitul ăla de caz.

Se întoarce din ușă spre mine.

- Nimic nou?

- Nimic, fir-ar să fie. Până la urmă mă las păgubaș.

Dispare într-o altă încăpere, iar eu, cu mâinile la spate, îmi continui plimbarea. Nu pentru multă vreme. Mă opresc în fața unui pedestal de marmură, frumos ornamentat. M-amelec până la covor. Când intră doctorul, cu o tavă pe care se aflau o sticlă și două pahare, mă ridic repede de jos, ca și cum aș fi fost surprins făcând un lucru nelalocul lui.

Stephan are o privire întrebătoare.

- Ei?

Îmi desfac palma în care se află un ciob de porțelan.

- Era pe jos, zic eu cu o înfățișare smerită.

Doctorul nu se pierde cu firea.

- Da, e de la o vază care s-a spart. De mare preț. O mișcare aiurea și am făcut-o țândări. Era cea mai valoroasă piesă din colecție. Țineam mult la ea. Dar de ce nu stai jos?

- Nu stau jos fiindcă ciobul ăsta de porțelan nu l-am luat de pe covorul tău. L-am găsit înfipt în mâna chinezului pe care l-ai avut ca servitor. El a spart vaza. Erăi de față și nu te-ai mai putut stăpâni. L-ai pocnit în cap cu ciocanul ăsta de bronz? Sau cu sfeșnicul ăsta greu? Iar apoi i-ai înfipt în inimă o andrea; să se creadă că totul a fost rodul unei răzburări. Ai lucrat impecabil. Un singur lucru te-a trădat: nu trebuia să-l fi tranșat cu atâta finețe. Dacă ai fi fost măcelar, ai fi scăpat.

ÎMPĂRTIRE EXACTĂ ANALOGIE	PE FURIȘ SOLDAȚI	ÎNDURARE ȘTREANG	TRASEU CUTIE I	CIURAR CADOU	ȘEF ÎNTREBARE EVIDENT			MOTĂNEL ENERVAT	DIFERIȚI PEȘTIȘOR MARIN		
							UITE I ÎNCHIS PERFECT				
ENERGIE TRECUTĂ PRIN PILE							CAUTĂ FRUMOSUL ÎN ACEST LOC				
			INDICA- TOARE								
SPUS LEGENDĂ											
	COPII MICI					RĂMĂTOR BĂUTURĂ ALCOOLICĂ PE CAL		VECHI POLIȚIȘTI NEGUSTOR DE ALĂMURI			
VARGĂ STOG DE PAIE							CASTANIU ÎNCERCĂRI LA RUGBI				
						MOVILĂ GRILĂ		POFTIM I LA ARIE I			
UȘOR MIOARE		DIN ASIRIA CONTRA TURBĂRII	SETE I ASCUȚIT	MINUTURI RUȘINE					A ANINA		
	NUNTĂ PRIMEJ- DIOȘI						NOTĂ MUZICALĂ RANIȚE		VÂRFURI DE MUNTE		
ASCUNS CREANGĂ			BRĂȚARA APAȘULUI A LECTURA					SORINA GEORGESCU A DEZBINA			
	MANEVRAȚ CA-N FILME... A AJUNGE				DISTAN- ȚATĂ CUNUNI I						
CONDUCTE VACĂ FĂRĂ COADĂ I A ADORA			DESPOTIC PROTEJAT					CLAR			
			STATE OLĂRIT			A RENAȘTE					
	ÎN URMĂ OVAȚIONAT										
				SĂRIȚI							
ANTROPOFAG CETE I MĂRGINIRE		ȚARA ȘAHULUI OBICEI RĂU									
FIR TEXTIL A LUA VIAȚA		TIBERIUS (abr.) PUI... STRICAT I		AGONIE DIN OREZ I	RADU FLORIN DIFERENȚĂ PENTRU		CHIP BOU TIBETAN VERUCĂ		ACASĂ (reg.)		
			DIN EUROPA BLUZE ȚĂRĂNEȘTI					PLIN DE ACID I ÎN OCOL I			
NEGRI ARANJĂRI PE GRĂMEZI				ÎNGHIȚIT ÎNTREG							
					PUȘI PE CEARTĂ						

